

நவம்பர், 1995

ஸப்தகீர்

விலை ரூ. 2/-

திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தான சமய மாத இதழ்

ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்த குலநந்தன கல்பவல்லீம்
ஸ்ரீரங்கராஜ ஹரிசந்தந யோக த்ருச்யாம் ।
ஸாக்ஷாத் க்ஷமாம் கருணயா கமலாமிவாந்யாம்
கோதாமநந்யசரண: சரணம் ப்ரபத்யே ॥

“பெரியாழ்வாருடைய குலமாகிய தோட்டதிறகுக கற்பகக கொடி
போன்றவளாய், திருவரங்கப்பெருமானாகிய ஹரிசந்தன மரத்தோடு
சேரந்திருப்பதால் காண அழகியவளாய், பொறுமையே, பூமிதேவி
யையே வடிவுகொண்டவளாய் கருணையால மற்றொரு பெரிய பிராட்டி
போன்றவளாயுள்ள ஆண்டாளை வேறு கதியற்றவளாய் சரணமாக
அடைகின்றேன்.”

--தேசிகரின் ஸ்ரீகோதாஸதுதி-1.

ஸப்தகிரி

நவம்பர் - 1995

தனிப்பிரதி ரூ. 2

மலர் 26

வருடச்சந்தா ரூ. 24

இதழ் 6

கிறப்பாசிரியர் :

உள்ளுறை

பக்கம்

திரு. என். ரமேஷ்குமார், ஐஏஎஸ்.
செயலாட்சித்தலைவர்,
தி.தி.தேவஸ்தானம்,
திருப்பதி.

முழுமுகப்படி ... 8

கீதை என்ன சொல்கிறது? ... 11

முதல ஆழ்வாரகன ... 16

பூதததாழ்வார் கண்ட வேங்கடம் ... 19

ஆசிரியர்:

திரு. என்.எஸ். ராமமூர்த்தி, எம்.ஏ.,

வைணவ வழக்குச் சொற்களும்
பொருள்களும் ... 22

அச்சிடுபவர்:

திரு. பி. ஹேகன்ராஷ்,
மேலாளர்,
தி.தி.தேவஸ்தான அச்சகம்,
திருப்பதி.

பிராட்டியை ஏன்
ஆசிரியர்களுக்கும்? ... 25

ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகர காட்டும
பிரபத்தி நெறி ... 27

பகவத கீதை ... 32

கருட சேவை ... 34

பிரதிக்குக்கு:

EDITOR,
"Sapthagiri"
T.T.D., Tirupati.

மூவர போற்றிய முதல்வன ... 39

கலெள வேங்கட நாயக: ... 42

ஸஹஸ்ர நாமம் ... 44

ஆனமீகக கதம்பம் ... 46

அட்டைப்பட விளக்கம்

முகப்பட்டை

: ஸ்ரீமணவாள மாமுனிகள்
--சித்திரம்: கே. ஜெகதீஷ்

முதல உள்ளட்டை

: பூதததாழ்வார்

2-வது உள்ளட்டை

: பேயாழ்வார்

பின்னட்டை

: ஸ்ரீகலயாண வேங்கடேஸ்வரகவாமி கோயில்
நாராயணவனம் (ஆ.பி.)

உள்ளே

: கொலஹாபூர் ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மி (மகாராஷ்டிரம்)
ஸ்ரீபத்மாவதி தாயார - திருச்சாநூர்.

JAGADISH

அன்பையும் பாசத்தையும் நேரிடையாக விலைகொடுத்து வாங்க முடியாவிட்டாலும், அவற்றைப்பெறுவதற்கு வழிவகுக்கும் வழிமுறைகளையாவது விலைகொடுத்து வாங்கி விடலாம். முதியோர் மற்றும் அனாதை இல்லங்களும், குழந்தைகளைத் தத்து எடுத்தலும் இவற்றிற்கு ஓரளவு உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். இவ் அன்பையும், பாசத்தையும் மீறி 'கருணை' என்ற ஓர் உணர்வு உள்ளது. இவ்வுணர்வினை விலைகொடுத்து வாங்கிட முடியுமா? விலைக்குத்தான் கிடைத்திடுமா? என்பதைப்பற்றிச் சிறிதே சிந்தித்தோமேயானால், இக்கருணையின் சிறப்பு விளங்கிடும்.

அன்பையும் பாசத்தையும் விலங்குகளுக்குக்கிடையேகூட நாம் காணலாம். ஆனால் கருணை எனும் இவ்வயுர் உணர்வு இம்மானிட இனத்திற்கே உரிய ஒன்றாகும். ஆயினும் ஆணிதாரிடம் இக்கருணையானது 'தோன்றி மறையும்' உணர்வாகத்தான் பொதுவாக அமையும். ஆனால் கருணையின் ஊற்றாகப் பெண்ணினம் திகழ்கின்றது. பெண்மையோடு ஒன்றியுள்ள தாய்மை உணர்வே இதற்குக்காரணமாகும். மென்மையின் பிரதிநிதியாக விளங்கிடும் பெண்மையின்பால் அன்பையும் பாசத்தையும் பலன் எதிர்பாராது தோற்றுவித்திடக்கூடிய ஆற்றல் இக்கருணை உணர்வுக்கு உண்டு. சாலையில் அடிபட்டு சாகக்கிடக்கும் ஒருவனைக்கண்டு ஓர் ஆண் 'ஐயோ பாவம்' என்று கூறினாலும், அடுத்தவன் வந்து அவ் ஆணிடம் 'உன் மகன் கீழே விழுந்து காயம்பட்டுள்ளான்' என்று கூறியதும் 'ஐயோ மகனே' என்று சாகக்கிடந்தவனை மறந்து, சொந்த சோகத்தில் மூழ்கிவிடுகிறான். அதே நேரத்து வீட்டில் இருக்கும் ஒரு பெண் சாகக்கிடந்திடும் அவ்ஒருவனைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதும் அவள், அவன் மீதும் அவனைப் பெற்றவர்கள் மீதும் அவளையும் மீறி அனுதாபம் கொள்கிறாள். அவர்கள் நிலையை எண்ணி சோகிக்கிறாள். ஆம், இச்சாலை விபத்து அவனுக்கு ஒரு செய்தி யாகிறது. அவளுக்கோ ஒரு மானசீகமான அனுபவமாகிறது. இதுதான் ஒரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உள்ள 'கருணை' வேறுபாடு. கருணையின் முழு வெளிப்பாடு ஒரு பெண்ணுக்குத் தாய்மைப்பதவி கிடைத்தவுடன் பெரிதும் வெளிப்படுகிறது. அத்தகு பெண்மை, தன் கருணை உணர்வைக் காட்டிட இடமோ, இனமோ, நிறமோ பார்ப்பதில்லை. மன்னித்தலும், மறத்தலும், அரவணைப்பும் அவள் பேதமையைக்காட்டினாலும், அவையே அவளது பெருமைக்குப் புகழ் சேர்க்கின்றது.

மன்னிப்பும் மறத்தலும் இல்லாதிருந்தால் இவ்வையகம் பகைமையின், பொருமைமையின், கோபத்தின், வெறுப்பின், ஏமாற்றங்களின் நிலைக்களனாக அமைந்திடும். தந்தை- குழந்தை உறவைவிட தாய்-குழந்தை உறவு புனிதமானது; வலுவானது. ஏனெனில், ஒரு தாயின் கருணை உணர்வு ஊடே, தாய்மையின் பெருமை பேசும் அன்பும், பாசமும் பால்மூலம் குழந்தைக்கு ஊட்டப்படுகிறது. இத்தகுப் பெருமையும், சிறப்பும், ஆற்றலும் கொண்ட

ஒரு தாயின் நிலை உணர்ந்தே வைணவ சமயம் அத்தாய்க்கு முதலிடமும், முக்கியத்துவமும் தந்துள்ளது. பொதுவாக ஒரு தந்தை தன் குழந்தையிடம் குற்றம், குறை காண்பான். கண்டுவிட்டாலோ தண்டனையும் தந்திடவே துடித்திடுவான். ஆனால் அதற்கு நேர்மாறாக தாய் அமைவாள். குறையிலே நிறைகண்டு மகிழ்பவள் அவள். இதற்காக உலகம் முன் பரிந்துரைத்து வாதாடவும், ஏன் தண்டனை கூட ஏற்க முன்வருபவள் அவள். அத்தகு பொறுமையும், தியாக உணர்வும் கொண்ட தாயின் மூலம் தந்தையின் அரவணைப்பைக்கூட பெற்றிட முடியும். ஆம் குறையிருந்தாலும், குற்றம் புரிந்தாலும் மலர்மகள் கருணையினால், பரிந்துரையினால், இறுதிப்பய னான அம்மாயவனின் திருவருள் பெற்றிடலாம். ஏனெனின் பகவானின் எட்டுத் திருக்குணங்களின் ஒன்றான கருணையின் மறுஉருவமாக அம்மலர் மேல்மங்கை திகழ்கின்றாள்.

“எம்பெருமான் திருமார்பை விட்டுக் கணமும் பிரியாதவளாய், பட்ட மஹிஷியாய், சேதநர்களுக்காக பெருமானிடம் பரிந்துபேசும் புருஷகாரமாய், சேதநர்கள் செய்யும் ப்ரபதிக்கு எம்பெருமானுடன் சேர்ந்து நிற்கும் உபா யமாய், அதனால் வரும் மோக்ஷத்தால் அவனுடன் சேர்ந்து பயனாய் நிற்கும்” அவ் அஸ்ரமேல்மங்கைத்தாயார் கோயில் கொண்டிருக்கும் திருச்சா னூர் திருக்கோயிலின் இவ்வருட ‘பிரம்மோத்ஸவ’ பெருவிழா 19-11-95 முதல் பத்துநாட்கள் வெகு விமரிசையாக தி.தி. தேவஸ்தானத்தாரால், அண்மை யில் மிகச்சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்ட ‘திருமலை பிரம்மோத்ஸவத்திற்கு’ இணையாக கொண்டாடப்பட உள்ளது. பூமகளின் புருஷகாரத் தன்மை யின் பெருமையினை - சிறப்பினை பார் உணரும் வகையில், மாதவன் மார்பில் மாண்புடன் விளங்கிடும் மலர்மகளின் கருணை உள்ளத்தை - அருட்பார்வையினை - அடைக்கல ஆற்றலை அனைவரும் அனுபவித்திடும் வகையில் இப்பத்துநாள் ‘பிரம்மோத்ஸவம்’ இந்து சமயப்பெருமையினை யும், வைணவ சமயப்பொலிவினையும் படம்பிடித்துக்காட்டிடும். இதுபோது திருச்சானூர் திருத்தலம் வேத மந்திர ஒலிகளால் எதிரொலிக்கப்பட்டு, வேள் விப்புகையினால் சூழப்பட்டு, அறிஞர்களின் சமயச் சொற்பொழிவுகளாலும், கலைஞர்களின் இன்னிசை நிகழ்ச்சிகளாலும் ஒலித்திடும் சமய உணர்வால் தாக்கப்பெற்று ‘பிரம்மோத்ஸவ’த்திற்கு ஒரு புதுப்பொருளைத் தந்திடும் வகையில் திகழ்ந்திடும். இத்தகு அரியதொரு சமய நிகழ்ச்சியினைக் கண்டு களித்துப் பங்கேற்றிட, ‘ஸ்ரீபத்மாவதி தாயாரின்’ பிரம்மோத்ஸவத்திற்கு வரு கைபுரியுமாறு பக்தர்களை இருகரம் கொண்டு தி.தி. தேவஸ்தானம் இவ் இதழ்மூலம் அழைக்கின்றது.

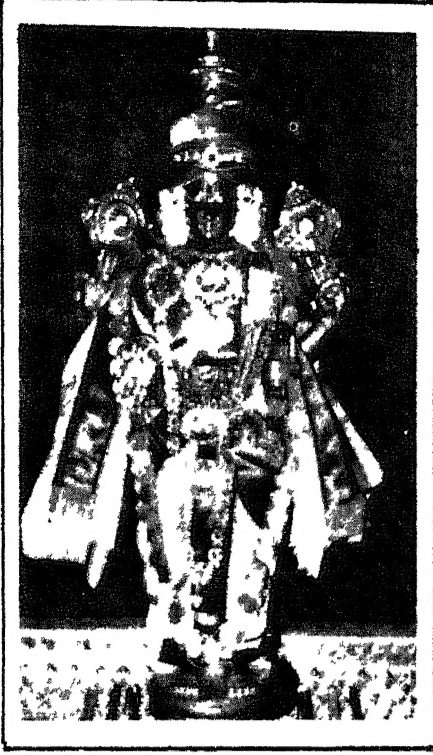
அனைவரும் வருக! அன்னையின் அருள் பெறுக!!

(ஓம்.) என். ரமேஷ் குமார்

செயலாட்சித் தலைவர்.

செய்திச் சுருக்கம்

பார் புகழ்ந்த
பிரம்மோத்ஸவம்

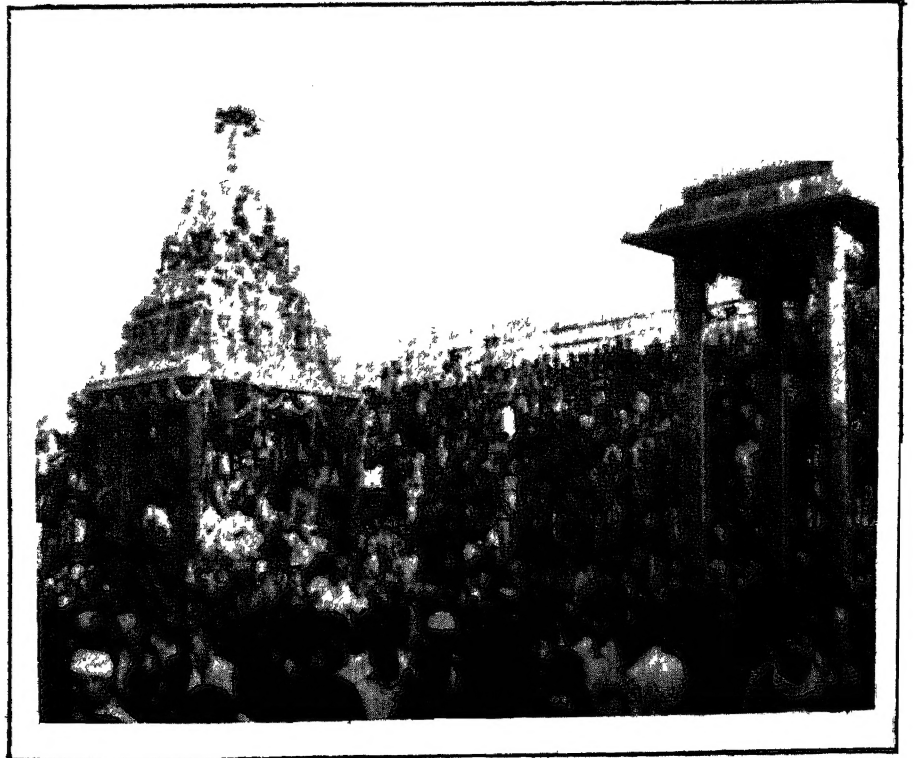
எந்த ஆண்டும் அமைந்தி
டாத வகையில் இவ்வாண்டின்
திருமலை ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வர
சுவாமி கோயிலின் வருடாந்
திர பிரம்மோத்ஸவம் 25-9-95
முதல் 4-10-96 வரை வெகு விமர
சையாகவும், கோலாகலமாகவும்
கண்ணையும் கருத்தையும் கவ
ரும் வகையில் இனிதே நடை
பெற்றது. 'பூலோக வைகுண
டம்' எனும் கூற்றுக்கு ஒரு வடி
வம் கொடுத்தாற்போன்று 'திரு
மலை'யானது வண்ணவிளக்குக
ளாலும், மலர்களாலும் அலங்
கரிக்கப்படும், 'கோவிந்தநாம'
கோஷத்தால நிரம்பி, இந்நது சம
யத்தின் பெருமையைச் சொல
லாநின்றது.

நிமிடத்திற்கு ஒரு பேருநது
செயலபடும் வகையில் 200
பேருநதுகள் இப்பத்து நாட
களின்போது திருமலைக்கும்

திருப்பதிகும் சென்ற வண்
ணம், வந்த வண்ணமாக ஓடின.
சென்னை, பம்பாய், விசாகப்பட்ட
ினம் என்று நாட்டின் முக்கிய
நகரங்களிலிருந்து திருப்பதிக்
குச செல்லும் வகையில் சிறப்பு
இரயில்களும், அதிகப்படியான
பெட்டிகளும் கொண்ட இர
யில்களும் இயங்கின. குறைந்த
அளவு ஊழியர்கள் கடமை
யாற்றப் பயன்பட்டு அத
னால் பெறப்பட்ட இடவசதிகள்
யாததிரிகர்களுக்குக் கொடுக்கப்
பட்டன. எந்த ஆண்டும்
இல்லாத வகையில் எந்தவித
மான நெரிசல பிரச்சனையு
மின்றி நாளும் ஐம்பதாயிரம்
யாததிரிகர்கள் 'வாகன சேவை'
காட்சிகளைக் கண்டு களித்தி
டும் வகையில் திருமலையின்
நான்கு மாடவீதிகளிலும் தற்கா
லிக பத்து வரிசை கொண்ட
தாழ்வாரங்கள் அமைக்கப்பட்
டன. கோயில நிகழ்ச்சிகளையு
ம், வாகன சேவைகளையும

திருமலையே கண்டு மகிழ்
திரும் வகையில், அவைய
வும் தொலைக்காட்சி பெட்டி
கள் மூலம் ஒளிப்பரப்பப்பட்
டன. திருமலை மாடவீதி
ளில் எளிதாக பக்தர்கள் வந்து
போகும் வகையில், பண்டை
நியதிப்படி ஏழு நுழைவாயில்
கள் அமைக்கப்பட்டன. இவ்
நுழைவுவாயில்கள் அமைத்திட
ஆகும் செலவினை சென்னை
யைச் சார்ந்த பக்தர் ஒருவர் ஏற்
றுக்கொண்டார் என்பது குறிப்
பிடத்தகுந்த ஒரு செய்தியாகும்.

திருமலையிலேயே வளர்க்கப்
பட்ட பல வண்ண மலர்க
ளைக் கொண்ட மலர்க்கண்
காட்சி ஒன்று கண்களுக்கு
மும், தாவரவியல் வல்லுநர்க
ளுக்கும் பெரு சிந்தனை விருந்
தாக அமைந்தன. தி.தி.
தேவஸ்தானத்தாரின் மருத்து
வத்துறை சார்பில் ஆயுர்வேத
மருந்துகளும், கை வினைப்
பொருடளும், கிடைக்கப்பெறும்
'லேபாக்ஷி' விற்பனை அங்கா
டியும் பொதுமக்களுள் பேருதவி
யாக அமைந்தன. திருமலைக்

கோயில பிராகார சுவர மீதும், கோயிலைச் சுற்றியும் தி.தி. தேவஸ்தான மின்துறை ஊழியர்களால் வண்ண மின்குமிழ் விளக்குகளால் அமைக்கப்பட்ட 'கோவிந்த' நாமம், தஸாவதாரங்கள், கீதோபதேசம், ஸ்ரீநிவாசன - பதமாவதி, ஆண்டாள ஆகிய திருவுருவ வேலைப்பாடுகள் பக்தியுணர்வை மேம்படுத்துவதாகத் திகழ்ந்தன.

ஒவ்வொரு வாகன சேவையின போதும் உடனவந்த, கேரளக்கலைஞர்கள் பங்கேற்ற 'சண்டி வாத்யம்', உடுப்பிக்கலைஞர்கள் பங்கேற்ற 'பஞ்சவாத்யம்', கேரள மாநில பாணியில் விளங்கிய 'எருது' அலங்காரம் ஆகியன இவ்வாண்டு பிரம்மோதஸவத்தினைத் தனித்து இனம் காட்டின.

இப்பததுநாட்களின் போது ஹரிதாஸர்களின் பஜனைகளாலும், வேதவிற்பன்னர்களின் வேதகோஷங்களாலும், நாட்டுக்கலை கலைஞர்களின் கோலாட்டம் கும்பி நிகழ்ச்சிகளாலும், அரையர்களின் திவ்ய பிரபந்த கோஷ்டி நிகழ்ச்சிகளாலும் திருமலையானது வைணவ சமயத்தின் நம்பிக்கை ஒளியாக ஒளிர்ந்தது. இதற்குமேலும் மெருகு சேரத்திடும் வகையில் தி.தி.தேவஸ்தானத்தாரின் தர்ம பிரசாரபரிஷத், ஆழ்வார திவ்யபிரபந்தத்திட்டத்துறை, தாஸஸாகித்ய திட்டத்துறை ஆகியவற்றின் சார்பில் நடைபெற்ற சமய நிகழ்ச்சிகள் அமைந்தன.

தோமாலா, அரசசனை நிகழ்ச்சிகளின்போதும் 'க்யூ' அனுமதிக்கப்பட, இதுபோது சுமார் பத்தாயிரம் பக்தர்கள் இறைவனைக் கரிசிக்க வரிசையாய்

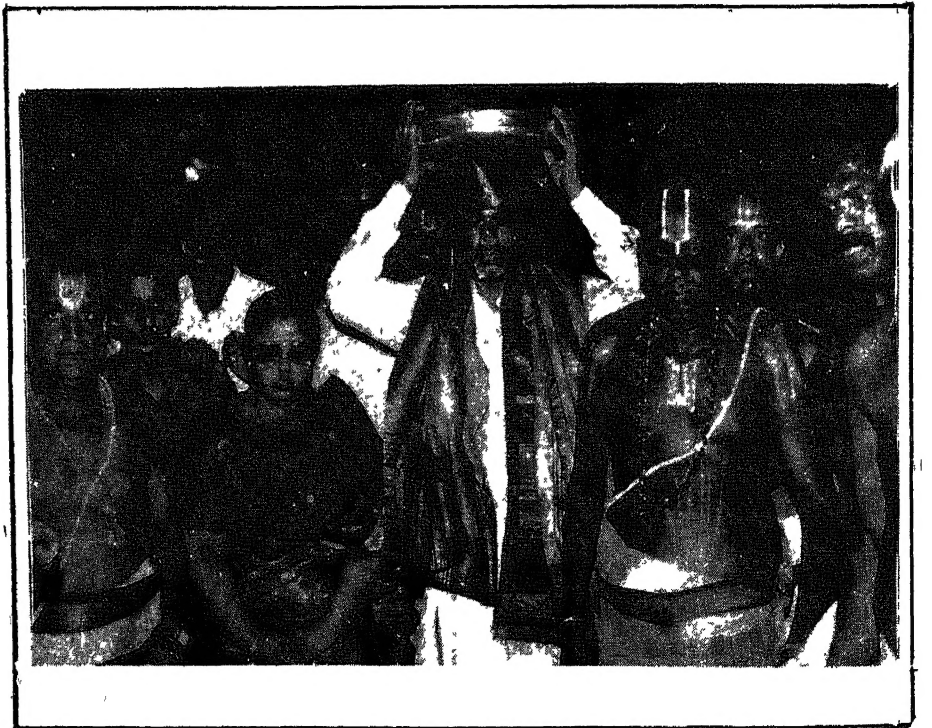
பிரம்மோதஸவ வருமானம்

	1994 ரூ.	1995 ரூ.
உணர்	1,75,66,518	2,15,72,353
ஆரஜிதம்	47,32,765	53,36,770
சிறப்பு நுழைவு தரிசனம்	1,18,200	1,36,524
அன்னதானம் (பொதுமக்கள் நன்கொடை)	1,59,000	1,92,000
கலயாண கட்டா (தலைமுடி காணிகை)	1,34,000	1,70,202

டது. 'கருடசேவை' நிகழ்ச்சியினை சுமார் 95,000 யாதிரிகப் பொதுமக்கள் கண்டு களித்தனர். நாள ஒன்றிற்கு சுமார் முப்பதாயிரம் பக்தர்களுக்கு இலவச உணவு வழங்கப்பட்டது. கடப்பா வானொலி நிலையம், சென்னை ஹைதராபாத் தொலைக்காட்சிநிலையங்கள், மற்றும் தனியார்தொலைக்காட்சி நிலையத்தினரும் இப்பிரம்மோதஸவ நிகழ்ச்சிகளை நேரிடையாகவும் அடுத்தடுத்த நாட்களின் போதும் ஒலி-ஒளிபரப்பினர்.

திருமலையில் ஆந்திர முதல்வர்

ஆந்திர மாநிலத்தின் முதல்மைச்சர் திரு. என். சந்திரபாபு நாயுடு அவர்கள் 30-9-95 அன்று திருமலைக்கு வருகை புரிந்து அரசு சார்பில் 'பட்டுத்துணிகளை' உதஸவரக்கு அளித்து அன்று நடைபெற்ற 'கருடசேவை' நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டார். அடுத்தநாள் காலை 'வைகுண்டம்' க்யூ கட்டம் வழியாக (பொதுவழி கோயிலுக்குச்சென்று இறைவனைத் தரிசித்தார். பின்

தோளணிகள்

பெயர்கூற விரும்பாத பக்தர் ஒருவர் அண்மையில் சுமார் ஒன்றரை கி.கி. எடை பொன்னும், விலையுந்த கற்களும் பதிக்கப் பெற்ற ரூ. 30 இலட்சம் பெறுமான சங்கு, சக்கர தோளணிகளைத் திருமலைக்கோயில் மூலவர்க்கு அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளார்.

'சிறந்த ஆசிரியர்' விருது

இவ்வாண்டு ஆந்திரமாநில அரசினால் சிறந்த ஆசிரியர் விருது அளித்துப் பாராட்டப் பெற்ற ஆசிரியர் பெருமக்கள் குழுவில், தி.தி. தேவஸ்தானத் தானத்தைச் சார்ந்த நான்கு கல்லூரி ஆசிரியர்கள் இடம் பெற்றனர். அவர்கள் பின்வருமாறு: 1) திரு. பி. கிருஷ்ணமூர்த்தி செட்டி (வரலாறு) 2) திரு. எம். பாஸ்கர் நாயுடு (தெலுங்கு) 3) திரு. கே. ஸ்ரீநிவாசாசாரயலு (ஆங்கிலம்) 4) திரு. டி. நரசிம்மலு (அரசியல்).

னர், அப்போது நடைபெற்ற வந்த பிரம்மோதஸவ ஏற்பாடுகளைப் பாரவையிட்டார். திருமலையில், தான் தங்கியிருந்த போது, திருமலையில் கணிபொறி மூலம் இடவசதிகளை ஒதுக்கப்படும் திட்டத்தினைத் துவக்கி வைத்தார். பின்னர் தி.தி. தேவஸ்தான ஒளிப்பதிவுத் துறையினரால் வெளிகொணரப்பட்ட 'பிரம்மோதஸவ ஒளிப்பேழை'யினை வெளியிட்டார். பின்னர் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்ட 'காவேரி' தர்ம சத்திர கட்டிடப் பிரிவினைத் திறந்து வைத்தார். தனது இரண்டு நாள் பயணத்தை முடித்துக் கொண்டு திருமபுகையில் திருப்பதியில் ரூ. 3.6 கோடி செலவில் கட்டப்பட்ட 'ஸ்ரீபாலாஜி உடல் ஊனமுற்றோர் மற்றும் மறுவாழ்வு' மருத்துவக கட்டிடத்தினைத் திறந்து வைத்தார்.

திருமலையில் குடியரசுத்தலைவர்

இந்தியக் குடியரசுத்தலைவர் டாக்டர் சங்கரதயாள் சர்மா அவர்கள் தனது இரண்டுநாள்

பயணமாக 8-10-95 அன்று திருமலைக்கு வருகைபுரிந்தார். திருமலையில் தக்க கோயில் மரியாதைகளுடன் எதிர்கொள்ளப் பட்ட ஜனாதிபதி அவர்கள் சுப்ரபாதம், அரசசனை போன்ற கோயில் நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்றார். பின்னர் 'தர்மகிரி' எனும் தேவஸ்தான வேதபாடசாலையில் பயிற்சிபெற்ற மாணவர்களுக்குச் சான்றிதழ்கள் வழங்கினார். பின்னர் திருச்சாலூர் ஸ்ரீபத்மாவதி தாயார் திருக்கோயிலுக்கும் வருகைபுரிந்து தாயாரின் தரிசனத்தையும் பெற்றார்.

முழுட்சுப்படி

திரு. மாருதி தாஸன் - காஞ்சிபுரம்.

மூலம் : 265

“இதுதான் அநுவாத கோடியிலே’ என்று வங்கிப் புரத்து நமசி வாரததை”

- 1) இந்தச் சுலோகம் பகவானாலே விதிக்கப்பட்டது என்பதில் நம்பிக்கை எளிதில் ஏற்படுமோ?

எளிதில் ஏற்படாது. “அறிந்தவொரு கருததையே திருப்பிச் சொல்லுகிறது இந்தச் சுலோகம்’ என்று சேதனன கருதுவதால் இதில் நம்பிக்கை எளிதில் ஏற்படாது.

“எல்லா உபாயங்களையும் விட்டு என்னையே பற்று” என்று கூறும் இந்தச் சுலோகத்தை, அருச்சுனனுக்குப் பெருமான இரண்டாம் முறையாக எடுத்துக்கூறினான இத்தை அருச்சுனன முன்பே அறிந்திருந்தான். எனவே, இது அநுவாத சுலோகம் எனப்படும் என்று வங்கிப்புரத்து நமசி - என்பவர கூறுகிறார்

மூலம் : 266

“அர்ஜுனன கருஷணனுடைய ஆனைத்தொழில்களாலும், ரிஷிகள் வாக்கியங்களாலும், கருஷணன தன் காரயத்திலே அதிகரித்துக்கொண்டு போருகையாலும், ‘இவனே நமக்குத் தஞ்சம்’ என்று துணிந்த பின்பு தனனைப் பற்றச் சொல்லுகையாலே”

- 1) அருச்சுனன அறிந்ததையே கண்ணபிரான் சொன்ன என்பது எவ்வாறு?

கண்ணபிரானுடைய அரிய செயல்களையெல்லாம் அருச்சுனன இளமைக்காலம் முதலே நன்கு அறிந்தவன எனவே, பெருமானுடைய அருஞ்செயல்களைக் கண்ட அருச்சுனன கண்ணபிரானையே தஞ்சமாகப் பற்றி நின்றான்.

இம்முறையில் அருச்சுனன அறிந்தவற்றையே கண்ணன திருப்பிச் சொல்லுவதாகக் கொண்டு, இதை அநுவாதவாகியம் என்று வங்கிப்புரத்து நமசி கருதுகிறார்.

- 2) ஆனைத்தொழில்கள் என்றால் என்ன?

கோவரத்தனத்தைக் குடையாயப் பிடித்தல், காளியனுடைய ஆயிரம் படங்களில் குதித்து, நடித்தல், இறந்து போன குரும்களையும் வைகுந்தம் சென்ற வைதிக புத்திரர்களையும் மீட்டுகொடுத்தல் முதலிய செயல்கள் ஆனைத் தொழில்கள் எனப்படும்.

மனித சகதிக்கு அப்பாற்பட்ட செயல்கள் (அதிமாநுஷய செயல்கள்) ஆனைத்தொழில்கள் எனப்படும்

கண்ணபிரானுடைய பெருமையைப்பேசிய முனிவர்களின் வாக்கியங்கள் ரிஷிகள் வாக்கியங்கள் எனப்படும். அவையாவன

திருமாலே தன் பாம்பணையாகிய ஆதிசேஷனைப் பலராமனாக முன்னால அவதரிக்கச் செய்து, பின்னரே தான் மதுரை நகரத்திற்கு எழுந்தருளினான் எனக்கூறியது.

கண்ணபிரான் எந்த இடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறானோ, அந்த இடத்திலேயே எல்லா உலகங்களும், எல்லாத் தீர்த்தங்களும், எல்லாத் தேவாலயங்களும் இருக்கின்றன எனக்கூறியது.

கண்ணபிரானே பவித்திரங்களுக்கெல்லாம் பவித்திரமாகவும், புண்ணியங்களுக்கெல்லாம் புண்ணியமாகவும், மங்களங்களுக்கெல்லாம் மங்களகரமாகவும் இருக்கின்றான் என்று கூறியது.

படைத்தல், காததல், அழித்தல் ஆகிய முததொழில்களையும் ஒருசேரச் செய்யும் வித்தகன கண்ணனே! அறிவுடையன, அறிவிலலாதன ஆகிய அனைத்தும் கண்ணனின் கருணையால் தோன்றியனவே!

இவை போன்ற செய்திகள் ரிஷிகள் வாக்கியங்கள் எனப்படும்.

- 4) கண்ணபிரானின் செயல்களைக் கண்டடாகக் கண்டவன அருச்சுனன என்பது எவ்வாறு?

தாங்கள் நாட்டில் உறைந்த போதும், காட்டில் திரிந்தபோதும் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட துன்

பங்களைத் துடைத்து இன பங்களை ஊட்டும் காரியத்திலேயே கண்ணும் சுருதுமாக இருந்து வந்ததை அருச்சுனன் நேரிலேயே கண்டறிந்தான்.

எனவேதான், கண்ணன் சொல்லும் மற்ற உபாயங்கள் தஞ்சமாக! கண்ணன் ஒருவனே தஞ்சமாவான் என்பதில் அருச்சுனன் உறுதியாக இருந்தான்.

அருச்சுனன் அறிந்த இந்தச் செய்திகளையே கண்ணபிரான் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னதால், இந்த வாக்கியம் அநுபாத வாக்கியம் என்று வங்கி புரத்து நம்பிகள் கருதினார்.

மூலம் : 267

“புறம்பு பிறந்தது எல்லாம் இவன் நெஞ்சைச் சோதிக்கைக் காது”

- 1) இந்தச் சரணாகத தருமத்தை அருச்சுனனுக்கு முதலிலேயே சொல்லாமைக்குக் காரணம் யாது?

கண்ணபிரான் அருச்சுனன் மனத்தைச் சோதிப்பதற்காகவே தொடக்கக்காலத்தில் உபதேசிக்காமல் முடிவில் உபதேசித்தருளினான்.

கனம் ஞான பக்திகளாகிற உபாயங்களுள் ஒவ்வொன்றுமே சிறந்த உபாயமெனக் கருதி, அவற்றுள் ஏதாவது ஒன்றிலேயே நிலைத்து விடுகின்றனா? அவற்றின் குறைகளை அறிந்து நாமாகிற சித்தோபாயத்தைப் பற்றி நிற்கும் அதிகாரி ஆகின்றா? என்பதைச் சோதித்தறியவே கண்ணபிரான் இவ்வாறு கடைசியாகப் பிரபத்தி தருமத்தை உபதேசித்தருளினார்.

நவம்பர், 1995

2

மூலம் : 268

“வேத புருஷன் உபாயாந்தரங்களை விதித்தது, கொண்டிப் பசுவுக்குத் தடி கட்டி விடுவாரைப் போலே, அஹங்கார மமகாரங்களால் வந்த களிப்பற்று ஸவரூப ஜ்ஞாநம் பிறக்கைக் காது.”

- 1) வேதநாயகனான கண்ணபிரான் கன்மஞான பக்தி நெறிகளை விதித்தது எதற்காக?

ஒருவருக்கும் அடங்காமல் தன்னிச்சையாகத் திரியும் பட்டிப் பசுவைத் தம் வசப்படுத்தற்கு அதன் கழுத்தில் தடி கட்டி விடுவாரைப் போல, அகங்கார மமகாரங்களால் தன்னிச்சையாகச் செருக்கித் திரியும் சாமானிய மனிதனுக்கு, அதை நீக்கிச் சொரூப ஞானத்தைப் பிறப்பித்து அவனை நலவழிப்படுத்தற்காகவே வேதநாயகன் உபாயாந்தரங்களை உபதேசித்தருளினான்.

அகங்கார மமகாரங்கள் ஒழிந்து உண்மையான சொரூப ஞானம் பிறக்க வேண்டும் எனப்பதற்காகவே கண்ணபிரான் கன்ம ஞான பக்தி நெறிகளை விதித்தருளினான்.

மூலம் : 269

“ஸந்யாசி முனபுள்ளவற்றை விடுமாப்போலே, இவ்வளவு பிறந்தவன் இவற்றைவிட்டால் குற்றம் வாராது.”

- 1) சொரூப ஞானம் ஏற்படுத்தற்குக் காரணமாயிருக்கும் இவற்றை விடுதல் குற்றமாகாதா? - விளக்கு.

துறவு நிலையை அடைந்த சநியாசி ஒருவன் முன்பிருந்த மற்றைய நிலைகளில் தான்

கடைப்பிடித்தொழுகிய அறங்களை அறவே விட்டுவிடுவான்

அதுபோலவே, மற்றைய தருமங்களை மேற்கொள்ளுதல் தன் அத்தியந்த பாரதந்திரிய நிலைக்குச் சேராது என்றும், பெருமானைப் பற்றுதலே தன் நிலைக்கு ஏற்றதென்றும் கருதக்கூடிய இத்துணை உயரிய ஞானம் பிறந்தவன், கன்மஞான பக்திகளாகிற உபாயாந்தரங்களை விட்டுவிடுதல் குற்றமாகாது.

மூலம் : 270

“இவனதான், இவை தன்னை நேராக விட்டிலன்”.

- 1) பெருமானைப் பற்றும் ஞானம் பிறந்து காணப்படுபவன் இத் தருமங்களை அறவே விட்டு விடுவானா?

மற்றைய தருமங்களை விட்டு விட்டுப் பெருமானையே பற்றும சீரிய ஞானம் கைவரப்பெற்றவன் கன்மஞான பக்திகளை அறவே விட்டு விடமாட்டான்.

மூலம் : 271

“(1) கரமம் - கைங்கரியத்திலே புகும்; (2) ஜ்ஞாநம் - ஸ்வரூப பரகாசத்திலே புகும்; (3) பக்தி - ப்ராபய ருசியிலேயே புகும்; (4) ப்ரபத்தி - ஸ்வரூபயாதாத்மய ஜ்ஞானத்திலே புகும்.”

- 1) பிரபன்னன் செய்யும் கன்மங்கள் எதுவுள் அடங்கும்?

பிரபன்னன் தன் நிலைக்கு ஏற்ப, சாதன புத்தியைவிட்டுப் பிறர நன்மையின் பொருட்டே செய்யும் கன்மங்கள் கைங்கர்யத்துள் அடங்கும்.

2) ஞானம் எதற்குள் அடங்கும்?

ஞான யோகத்தை ஆழ் வார நுண்ணறிவு என்று அரு ளிச செய்துள்ளார். இந்த ஞானம், சேதனன், தன் அடி மைத தன்மையை அறிந்து, பின்பு பெருமானுடைய தலை மைத தன்மையைக் கண்கூடா கக காண்கைக்குக் காரணமா கும். ஆனால், பிரபன்னனோ இந்த ஞானம் அதற்குக்கார ணம் என்று நினைக்க மாட் டான.

இந்த ஞானம் சேதனனுடைய அடிமைத தன்மையை ஒளிர்ச செய்யும். எனவே, இது சொருப ஞானத்துள் அடங்கும்.

3) பக்தி எதற்குள் அடங்கும்?

மிக உயர்ந்த பொருளில் தாழ்ந்தவன் செலுத்தும் அன்பு பக்தி எனப்படும். பெருமானை அடைவதற்குச் சிறந்த ஏது வாக உள்ளது பக்தியே என்று வேதாந்தங்கள் விரித்துக்கூறு கின்றன.

இந்தப் பக்தியைப் பிரபன னன் தன் உய்வுக்குச் சாதனம் என்று கருதி மேற்கொள்ள மாட்டான். எனவே, இது உணவுக்கு முன் ஏற்படும் பசி யைப் போன்று, கைங்கரயத் துக்கு முன் ஏற்படும் வேடகை யில் அடங்கும்.

4) பிரபத்தி எதற்குள் அடங்கும்?

பெருமானையே உபாயமாகப் பற்றும் இந்தப் பிரபத்தி (சரணு கதி) உபாயத்துவ புத்தி நீங கியவுடன், பெருமான் ஒருவ னுக்கே தான் அடிமை என் னும் தன் ஆன்மாவின் உண் மைச் சொருபத்தை உணரும்

உயர்ந்த ஞானத்தில் இந்தப் பிர பத்தி அடங்கும்.

5) இம்மூலத்துள் அமைந்துள்ள பொருட்சிறப்பை விளக்குக.

ஞான யோகத்தால் தன் அடி மைத தன்மையை அறிந்து, பிரபத்தி யோகத்தில் பெரு மானே உபாயம் என்று உறுதி பெற்றவன், பக்தி யோகத்

தாலே வேட்கை தலையெ டுத்துக் கனம் யோகத்தாலே பகவத் கைங்கரியத்தில் தொடர் புற்று இன்பத்தைத் துய்ப்பன் என்று இம்மூலத்தில் உலகாசிரி யர் சுவைபடக்கூறுகிறார்.

(தொடரும்)

★★★★★★★★★★★★

நவராத்ரி

வருஷத்தில் நான்கு நவராத்ரிகள் உண்டு. ஆனிமாத அமாலை சைககுப்பிறகு வரும் ஒன்பது நாட்களும் 'ஆஷாட நவராத்ரி' எனலும் புரட்டாசி அமாவாசைக்கு பிறகு வரும் ஒன்பது நாட்களும், சாரதா நவராத்ரி' அல்லது 'மகா நவராத்ரி' என்றும், தை மாதத்து அமாவாசைக்குப் பிறகு வரும் ஒன்பது நாட்கள் 'மாக' நவராத்ரி என்றும், பங்குனி மாதத்து அமாவாசைக்குப் பிறகு வரும் ஒன்பது நாட்களும் 'வஸந்த நவராத்ரி' என்றும் வழங்குவ தாக தேவிபாகவதம் என்றும் நூல் விவரிககின்றது.

இது தவிர 'வனய நவராத்ரி' என்றும் ஒன்று உண்டு. இது கந்த மூலிகைகளைக் கொண்டு கானகத்தில் செய்வதாகும். இதைப் பற்றி ஸ்ரீராம சரித்திரத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

நிதயம் செய்யவேண்டிய 5 மகா யக்ஞங்கள் இருக்கின்றன. அவை 1) தேவயகனும் 2) பித்ரு யகனும் 3) பூதயகனும் 4) மனுஷ்ய யகனும் 5) பிரமம் யகனும் எனப்பவை.

தேவயகனும் : தேவர்களை உத்தேசித்து அக்னியில் ஹோமம் செய்வது. அது. அக்னி ஹோதரமாகவும், ஒளபாசனமாகவும், சரேளத கரமாவாகவும், ஸ்மாரத்த கசமாவும் ஆக எது இருந்தாலும், பிரதிதினம் அவசியம் செய்யவேண்டும்.

பித்ரு யகனும் : பித்ருகளை உத்தேசித்து, சிராரததம், தர்ப்பணம் போன்றன செய்வது.

பூத யகனும் : உலகில் உள்ள சகல ஜநதுக்களையும் மனததால் உத்தேசித்து யதாசகதி மந்தரபூரவமாக சமரப்பிககும் போது ஆகாரம்.

மனுஷ்ய யகனும் : அதிதிகளுக்கு அன்னமிடுவது.

பிரமம் யகனும் : தன்னுடைய வேதத்தில் ஒரு பிரச்சனமோ, பஞ்சா தியோ அல்லது ஒருவருக்காவது பிரதிதினம் அதய யனம்செய்வது, தர்ப்பணம் செய்வது அல்லது பக்தி ச்ரதையுடன் காயதர் ஹோமதையோ அல்லது ஜபத் தையோ மனத்திற்குள் செய்வது ஆகும்.

தகவல்: என்.ஸி. கோபாலன் - சென்னை.

உலகில் உள்ள அனைத்து மதத்திற்கும் புனித நூல் என்பது மிகவும் தேவையான ஒன்று. மதம் உருமாறி போகாமலிருப்பதற்கும், உலக வழக்கத்திலிருந்து மறைந்து போகாமலிருப்பதற்கும் இந்நூல் துணையாக இருக்கிறது. எந்த மதத்திற்கு புனித நூல் இல்லையோ, அந்த மதம் காலச்சக்கரத்தில் சிக்கிச் சிதைந்து மிக விரைவில் சொந்த முகத்தை இழந்து நிலையற்றதாக அழிந்து போகிறது. ஆனால் ஒரு நுலைத் தன்பயணப் பாதையாக கொண்ட மதம் வரலாற்று சூராவளிகளும் அரசியல் எதிர்ப்புக்களுக்கும், வேற்று மதத்தினரின் தாக்குதல்களும் ஈடு கொடுத்து

எது?" என்று கேட்டால் அவர்கள், அதாவது நாம் ஒரே விதமான பதிலை சொல்லமாட்டோம். நமக்கு எது பிடித்தமானதோ அந்த நுலையே சொல்வோம். நம்மவர்களில் சற்று கற்றறிந்தவர்களைக் கேட்டால் எதைச் சொல்வது, எதை விடுவது என்று விழிப்பார்கள். ஏனென்றால், நமது ஹிந்து மதத்திற்கு கணக்கற்ற "புனித நூல்கள்" இருக்கின்றன. திருவாசகம் முதல் மீரா புஜனை வரை எல்லாமே நமக்குப் புனிதமானவைகள்தாம்.

பொதுவாக எல்லா புனித நூல்களுக்கும், வேதமே முதற்காரணம் என்று போற்றத் தக்க ரிஷிகளும், ஞானிகளும்

வது "ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை" உபநிஷதங்களைப் பசிப்பணிப் போக்கும் ஆவினங்கள் எனக் கொண்டால் "ஆவின்பால்" "பகவத்கீதை" என்று கூறலாம். பாலை வாங்கி நுகர்வோர்கள் பசுவை வளர்க்கும் சிரமத்தைப் பெற வேண்டியதில்லை. அதைப்போல் தத்துவ ஞானிகளும், பண்பிதர்களும் புகுந்து மீளமுடியாமல் தத்தளிக்கும் உபநிஷ சாகரத்திற்குள் மூழ்காமல் 'பகவத் கீதை' எனும் கப்பலில் ஏறி சென்று பிரம்மரகஸியத்தை எளிதில் உணரலாம்.

உபநிஷதங்கள், பிரம்மசூத்திரம், பகவத்கீதை என்று இம்மூன்று புனித நூல்களையும் ஒன்றாக இணைத்து "பிரஸ்தா

கீதை என்ன சொல்கிறது?

கவிஞர் எம்.பி. ஸ்ரீதர் ஜெயமுருகன் - அரகண்ட நல்லூர்

என்றும் நிலைத்து நிற்கும். இன்றைய நிலையில் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையோடு பின்னிப் பிணைந்து நடைமுறையில் இருக்கும் அனைத்து மதங்களுக்கும் புனித நூல்கள் உள்ளன.

கிறிஸ்துவ மதத்திற்கு புனித நூல் எது தெரியுமா? என்று கேட்டால் "விவிலியம்" அல்லது "பைபிள்" என கிறிஸ்தவனல்லாதவனும் பதில சொல்வான். அதைப் போலவே இஸ்லாமிய மதத்திற்கு "கூர்-ஆன்" என்றும், பௌத்த மதத்திற்கு "தம்பதம்" என்றும், ஜெயின மதத்திற்கு "ஸ்ரீபுராணம்" என்றும் எல்லோருக்கும் தெரியும்.

ஆனால் ஹிந்துக்களிடம் "உங்கள் மதத்தின் புனித நூல்

திருவாய் மலரந்தருளி உள்ளனர. வேதங்களில் பலப் பல பகுதிகள் இன்று நமக்கு கிடைக்காமல் மறைந்தொளிர்கின்றன. ஆனால் வேதங்களிலிருந்து அமிரதமான பிழிந்து எடுக்கப்பட்ட "உபநிஷதங்கள்" நமக்குப் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு கிடைக்கின்றன. உலகில் உண்மையானதும், நிலையானதும் எது என்கின்ற மெய்ப்பொருள் ஆராய்ச்சியில் உபநிஷதங்களின் போக்கு எதற்கையது என்று விமர்சன ரீதியில் சொல்வது "பிரம்ம சூத்திரம்". இதற்கு "வேதாந்த சூத்திரம்" என்ற வேறொரு பெயரும் உண்டு. உபநிஷதங்களில் பொதிந்துகிடக்கும் கணக்கற்ற கருத்து மணிகளை ஒவ்வொரு ருக எடுத்து விளக்கம் தரு

னத்திரயம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. முடிவான பிரமானமாக அமைந்த மூன்று நூல்கள் என்பது இதன் பொருள். இந்த மூன்றினுக்குள் ஒன்றுக் கொன்று கருத்து வேறுபாடுகள் கிடையாது. மூன்றும் வெவ்வேறு வார்த்தை பிரயோகங்களில், மாறுபட்ட உதாரண உருவகங்களில் ஒரே கருத்தை ஆணித்தரமாக எடுத்துரைக்கின்றன. தத்துவ விளக்கம் அல்லது மெய்ப்பொருள் கோட்பாடுகள் இவைகளுக்குள் வேறுபடுவது கிடையாது.

இவைகளில் அடங்காத எவ்விதமான தத்துவ கோட்பாடுகளும் இல்லையென உறுதி கூறலாம். மற்ற தத்துவ நூல்களில் அல்லது புனித நூல்

களில் சொல்லியுள்ள கோட்பாடுகள் பிரஸ்தானத்திரயத்தில் அமைந்துள்ள கோட்பாடுகளுக்கு விளக்கமாக வந்து அமையலாம் - அமைய வேண்டும். மாறாக எதிரமறையாக இருக்குமேயானால் முரண்படுகிற மற்ற "புனித நூல்கள்" புறக்கணிக்கப்படுவது நம நாட்டில் தொன்றுதொட்டு நடைமுறையில் உள்ள வழக்கமாகும். ஆகவே, ஹிந்து மத்ததின புனித நூல் எது? என்று கேட்டால் "பிரஸ்தானத்திரயம்" எனறே கூறவேண்டும்.

நாம் இந்த கட்டுரையில் பிரஸ்தானத்திரயத்தில் ஸ்ரீமதபகவத கீதையைப் பற்றி மட்டும் சிறிது விளக்கமாக பாரகபப்போகிறோம்.

'ஸ்ரீமத பகவத கீதை' "மகாபாரதம்" எனனும் ஈடு இணையற்ற இதிகாசத்தில் பீஷ்ம பரவதம் 25ஆவது அதிகாரத்திலிருந்து 42ஆவது அதிகாரம் வரை 18 அததியாயங்களாக அடங்கி உள்ளது. பகவான ஸ்ரீகிருஷ்ணன், பார்த்தனுக்கும், பார்த்தனைப் போன்று பக்குவப்பட்ட ஜீவாதமாகக் குக்கும் ஒப்பற்ற உபதேசமாக வழங்கியுள்ள இந்நூல் 700 சுலோகங்களைக் கொண்டது. இதிலுள்ள 18 அததியாயங்களும் அரஜுன விஷாத யோகம், ஸாங்கிய யோகம், கர்ம யோகம், ஞானகரம ஸந்யாஸ யோகம், ஸந்யாஸ யோகம், தியான யோகம், ஞானவிக ஞான யோகம், அக்ஷரபரஹ்ம யோகம், ராஜ வித்யா ராஜ குஹ்ய யோகம், விபூதி யோகம், விசவருபதரசன யோகம், பக்தியோகம், கேஷத்ர கேஷத்ரக்ரு விபாக யோகம், குணத்ரய விபாக யோகம், புருஷோத்ம யோகம், தெய்வாஸுர ஸம்

பத் விபாகயோகம், சிரத்தாத்ரய விபாகயோகம், மோக்ஷ ஸந்யாஸ யோகம் என்று பதினெட்டு யோகங்களாக விவரித்து சொல்லப்பட்டிருப்பது மிக விசேஷமானது தலைநகருக்குச் செல்ல பல வழிகள் இருப்பதைப்போல பரமாத்மாவை அடைய 18 யோக வழிகள் காட்டப்பட்டுள்ளன.

உலகிலேயே முதனமுதலாக ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சமஸ்கிருத இலக்கியம் பகவத கீதையே ஆகும்.

ஆங்கிலத்தில் மட்டுமல்லாது கிரேக்கமொழி, லத்தீன் மொழி, இத்தாலிய மொழி, பிரெஞ்சுமொழி, ஜெர்மன் மொழி போன்ற ஐரோப்பிய மொழிகளில் மட்டுமல்லாது ருஷ்ய - அரேபிய மொழிகளிலும் கீதை பெயரத்தெழுதப்பட்டுள்ளது.

அந்நிய நாடுகளில்கூட கீதைக்கு இத்தகைய வரவேற்பும், மரியாதையும் என்றால் நம் பாரத நாட்டில் இதற்குள்ள பெருமையைப் பற்றி நாம் வியப்படைய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நம் நாட்டிலுள்ள அனைத்து மொழிகளிலும் நாம் காணலாம். "பட்டனாரகீதை", "கீதாரத்த சங்கிரகம்", "பகவத கீதை வெண்பா" போன்றவை தமிழில் உள்ள மிகப்பழமையான மொழி பெயர்ப்புக்களாகும்.

கீதையை ஒரு கடவுள் தன்மையுள்ள நூலாக போற்றி வணங்குவோரும் சரி, அதை எதிர்த்து அனர்த்தனை வியாக்கியானம் செய்வோரும் சரி அதன் எழிலமிக்க எளிய நடையையும், தூயமைமிக்க பொருள் ஆழத்தையும் கண்டு வியப்படைவதைக் காணலாம்.

கிறிஸ்துவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மேலநாட்டு பாத்திரிகளும் கூட கீதையில் கவரப்பட்டுள்ளார்கள் என்பது கீதையின் சிறப்புக்கு ஒரு சீரிய சான்று. ஆகஸ்போர்டு கிறிஸ்துவ மடாலயத்தைச் சேர்ந்த ரெவண்டு ஜே.என். பரக்கு ஹார் என்பவர் 'கீதையும் கிறிஸ்துவ வேதமும்' எனனும் தமது நூலில், உலகிலுள்ள எல்லா இலக்கியங்களுக்குள்ளேயும் பகவத கீதையோடு ஒப்பிடக்கூடியவை ஒரு சிலவே இருக்கின்றன. ஒரு புதுமையான கவிதை. அழகுவாய்ந்த தத்துவ நூல் அது" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இப்படி அனைவராலும் ஒரு மனதாகப் போற்றிப் புகழப்படும் கீதையில் அப்படி என்னதான் இருக்கிறது? அதில் விசேஷமாக மற்ற நூல்களில் இல்லாதது எது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? எனபதைச் சிறிதளவேனும் இந்தக் கட்டுரையில் பாரப்போம்.

ஸ்ரீமத் பகவத கீதை எந்த சந்தர்ப்பத்தில் உபதேசிக்கப்பட்டது எனபதை நம்மில் பலர் மிக நன்றாக அறிவோம். கீதையின் சிறப்பே அது உபதேசிக்கப்பட்ட சூழ்நிலையிலும், சந்தர்ப்பத்திலும்தான் இருக்கிறது. உலகிலேயே சமர்க்களத்தில் உபதேசிக்கப்பட்ட ஒரே "புனித நூல்" கீதைக்கு மட்டும் தான் பொருந்தும்.

மகாபாரதப்போரில் கௌரவர்களை எதிர்த்து போர்புரிய வந்த அர்ஜுனன் எதிர்த்தரப்பில் நின்ற தனது உற்றார் உறவினர்களையும், நண்பர்களையும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தன் அறிவுக் கண்ணைத் திறந்து

வைத்து புஜபல பராக்கிரமத்தை பனமடங்கு உயரத தப்பல பயிற்சிகளை சொல்லித் தந்த குருமாரகளையும் கண்டு, இவர்களை எல்லாம் கொல்ல வேண்டிய துர்பாகிய நிலை தனக்கு வந்திருக்கிறதே என்று மனம் கலங்கித் தயங்குகிறான். அந்த நிலையில் அவனுக்குத் துக்கம் மேலிடுகிறது. கலக்கம் அடைகிறான். அந்த துக்கத்தைப் போக்கிக் கலக்கத்தைத் தெளியவைக்க வந்ததே ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் கீதோபதேசம்.

அர்ஜுனுக்கு ஏற்பட்டது போன்றே துக்கமும், கலக்கமும் மனிதப்பிறவி எடுத்த நம எல்லோருக்கும் ஏற்படக்கூடிய வையே. சந்தர்ப்பமும், ஏற்படும் விதங்களும் வேறுவேறாக வந்தமையலாம்.

துக்கம்தான் தத்துவ போதனைக்கும் தத்துவ வேட்கைக்கும் நிலைக்களனாக அமையும். வணங்குதலுக்குரியவர்களையும் அன்பிற்குரியவர்களையும் கொலை செய்யவேண்டியதிருக்கிறதே என்ற எண்ணம் அர்ஜுனுக்குத் தோன்றி துக்கத்தை மூட்டியது.

அந்தத் துக்கமே ப்ரபஞ்சத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கு மூல விததாக அமைந்தது. தன் மதிப்பிற்குரியவர்களைக் கொல்லப்போகிறேமே என்ற எண்ணம் அர்ஜுனனின் துக்கம். மதிப்பிற்கு பாத்திரமானவர்களையார்? மதிப்பிற்கு பாதிரமானவர் என்று கருதும் படசத்தில் நாம் அவர்களது உடலைக் குறிப்பிடுகிறோமா? அல்லது உயிரையா? இத்தகைய தத்துவ வினாக்களோடு ஆரம்பமாகிறது பகவத் கீதை

நாமும் பலதரப்பட்டவர்கள் மீது மதிப்பு வைத்திருக்கிறோம். அவர்களை எதிர்க்கவோ அல்லது இழக்கவோ நேரிடும் போது துக்கம் அடைகிறோம். அதைப்போலவே பலப் பொருட்கள் மீதும் மதிப்பை வைத்திருக்கிறோம். அவற்றையும் இழக்கும்போதும் துக்கப்படுகிறோம்.

நாம் துன்பத்தைத் தவிர்த்து இன்பமாக வாழவேண்டுமானால் நாம் பற்றுக்குக் காரணமாய் உள்ள பொருட்களின் உண்மையியல்பை ஆராய வேண்டுமாம்.

“போரிலே உன்னால் அழியப் போகும் உடலைப் பற்றி துக்கப்படுகிறாயா அல்லது உயிரைப் பற்றி துக்கப்படுகிறாயா?” என்று கண்ணன் கேட்கிறான்.

“உடல், நீ அழிக்காவிட்டாலும், எப்படியும் அழியப்போவது - அழியப்போகும் உடலுக்காக வருத்தமடைய அவசியம் இல்லை. உயிருக்காக என்றால் உயிர என்றும் அழியாத்து. அதனை யாராலும் அழிக்க முடியாது” என்று ஆத்மாவைப் பற்றிய மிக முக்கியமான லக்ஷணம் ஒன்றை கண்ணன் பார்த்தனுக்குச் சொல்லத் தொடங்குகிறான்.

“ஒருவன், நான் கொல்லுகிறேன் என எண்ணுவதும் நான் கொல்லப்படுகிறேன் என எண்ணுவதும் அறியாமை. ஆத்மா கொல்லுவதும் இல்லை. கொல்லப்படுவதும் இல்லை.”

“ஆத்மா பிறப்பதுமில்லை, இறப்பதுமில்லை, இல்லாமல் இருந்து, புதியதாகத் தோன்றுவதில்லை, பிறப்பற்ற அந்தப் பொருள் மரணம் அடைவதில்லை கொல்லப்படுவது உடலே அதுவல்ல.”

“நைந்துபோன ஆடைகளைத் தள்ளிவிட்டு, புது ஆடைகளை அணிவதுபோல் உயிர் உடலை களைந்துவிட்டுப் புது உடலை பூணுகிறது”.

இவை ஆத்மாவை பற்றி கண்ணன் கூறிய அமுதமொழிகள்.

அழியும் இந்த உடலுக்குள் ஊடாக அழியாத ஒரு பொருள் நிலைத்து நிற்கிறது. அதுவே ஆத்மா எனக் கூறுவது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. அரசன் முதல் ஆண்டி வரை அனைவருக்கும் உள்ள மரண பயத்தை, மரணம் எனப்பது என்ன என்ற உண்மை நிலையைக் கூறி விளக்கி வைக்கிறான் பகவான் ஸ்ரீகண்ணன். மரண பயத்தை ஒருவன் வென்றுவிட்டான் என்றால் அவன் வாழ்வின் துக்கஸாகரத்தை பாதி கூடந்து விட்டான் என்று அர்த்தம். துக்கத்தை வெலவதுதான் மனித வாழ்வின் லக்ஷியம்.

பகவத்கீதை நெடுகிலும் துக்கம், துக்க நிவாரணம், துக்க உறபத்தி, துக்க நிவாரண மார்க்கம் என்ற நான்கு விஷயங்களைப் பற்றி மிக விரிவாகப் பேசப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இந்த நான்கைப் பற்றியே பௌத்தமதமும் பேசுகிறது. ஆனால் பகவத்கீதை காலத்தால் புத்தருக்கு முற்பட்டது எனபதை இங்குக் குறிப்பிடவேண்டும்.

அர்ஜுனுக்கு ஏற்பட்டது ஒருவித துக்கம் அவன் நாடியது அந்த துன்பத்திற்கு நிவாரணம். அப்போது அவனுக்கு உற்ற நண்பனாகவும், சாரதியாகவும் இருந்த பாரததசாரதி துக்கம் எதிலிருந்து உற்பத்தி ஆகிறது என்பதையும் அந்த துக்கத்திற்கு நிவாரண மார்க்க

கம எது எனபதையும் விளக்க கிறான். பகவான் அன்று கூறிய விளக்கம் இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் நம அனைவருக்கும் பயனதரக்கூடியது.

அனைத்து வகையான - துக கங்களுக்கும காரணம் பற்று அல்லது ஆசைதான். நம ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொருவி தமான பற்றுக்கள் உண்டு. ஒரு வருக்கு பெண்ணினமீதும், மற்றொருவருக்கு பணத்தின் மீதும், பதவியின் மீதும் அலாதியான பற்று உண்டு. தான் பற்று வைத்த பொருளைத் தனக்கு கிடைக்காத போது அல்லது கைக்கு எட்டியது வாயக்கு எட்டாமல் போகும் போது ஏமாற்றமும், துக்கமும் ஏற்படுகிறது.

“பற்றை, அதாவது ஆசையை நீக்குவதே துகக்கத்தைப் போக்குவதற்கு வழி” என ஸ்ரீகண்ணன் உபதேசிக்கிறான். உபதேசத்தோடு நிலலாமல் ஆசையை விட்டகற்ற வழிவகைகளையும் பகவானே கூறுகிறான்.

எந்தவொரு செயலிலோ பொருளிலோ சிறுதளவேணும் பற்றிலலாதவர்கள் நமமிடையே ஒருவராவது இருப்பது அரிதிலும் அரிது. அப்படியே யாராவது இருக்கிறார்கள் என்று வாதத்திற்காக ஏற்றுக்கொண்டால்கூட தாம் செய்யும் செயலின் பலன்களில் பற்றிலலாமல் எவருமே இருக்க இயலாது. திட்டமிட்டு இரவு, பகல் பாராது கணவிழித்து அருமபாடுபட்டு செய்யும் செயல்களின் பலன்களில் எளமுனை அளவேணும் பற்றிலலாமல் யாரால இருக்கமுடியும்.

ஆனால் இதைத்தான் கீதா சிரியன் அரஜுனனுக்கு உபதேசிக்கிறான். “கடமையைச் செய்.

ஆனால் அதன் பலனில் பற்று வைக்காதே” என்பதே பகவானுடைய உபதேசம். பலனை விரும்பாமல் செய்யும் செயல் ‘நிஷ்காமிய கரமம்’ எனப்படும். பகவத்கீதை முழுவதும் திரும்பத்திரும்பக் கூறப்படுவது இந்த ‘நிஷ்காமிய கரமமே’ ஆகும். போர முனைக்குப் போர்புரிய வந்தவன் சண்டையிடுவதையும், எதிரிகளை அழிப்பதையும் கடமையாகச் செய்ய வேண்டுமே அல்லாது போரின் விளைவுகளைப் பற்றி கருதலாகாது என பதே கண்ணனின் கருத்து.

“உன்னுடைய உரிமை காரியம் மட்டுமே. காரியத்தின் முடிவும் பலனும் உன் உரிமையல்ல. பலனில் ஆசை செலுத்தி எதையும் செய்யாதே. இப்படி சொன்னேன் எனபதற்காக எதையும் செய்யாமல் சோமபி இருந்துவிடாதே. பற்று வைத்துக்கொள்ளாமல் பகையை அகற்றிச் செய்வதை செய். காரியத்தின் வெற்றியும் தோலவியும் ஒன்றாகக் கருதிச்செய். இந்தச் சமநிலைக்கே ‘யோகம்’ என்று பெயர். செய்யும் செயலில் பலனுக்கு ஆசைப்படாமல் நடுநிலையோடு வாழ்க்கை நடத்தும் அறிஞர்கள் பிறவித்தளையிலிருந்து விடுபட்டு உயர்நிலையை அடைவார்கள்’. இவை ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் நிஷ்ய வாரததைகள்.

ஸ்ரீமத பகவத்கீதையில் ‘யோகம், துறவு, சநநியாசம் தியாகம், வேள்வி ஆகியவை யாவும் ஒரே கருத்தில் பேசப்படுவதை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். துறவு, சநநியாசம் எனபது தாடியும் மீசையும் வளரத் துக்கொண்டு அடர்ந்த காட்டிற்குள் சென்று யார கண்ணிலும் படாமல் மறைந்து வாழ்வதல்ல.

வாழ்க்கையை துறந்து விடுவது துறவு ஆகாது. எது உண்மையான துறவு எனபதை கீதை காட்டுகிறது. செய்யும் செயலில் பலன் மீது வைத்திருக்கும் பற்றை விடுவதே உண்மையான துறவும், உண்மையான தியாகமும் ஆகும். அதைப் போன்றே வேள்வி அல்லது யாகம் எனபது ஞான அகனியில் அறியாமையும், ஆசையையும் எறிப்பதே எனக் கீதை விளக்குகிறது.

செய்யும் செயலின் பலனைச் சிறிதும் விரும்பக் கூடாது என ஸ்ரீமத பகவத்கீதை கூறுவது மிகக் கடினமானதாகவும், நடைமுறைக்கு ஒவ்வாததாகவும் தோன்றலாம். ஆனால் கீதாசாரியன் கூறுவதை மிக ஆழமாக பாரக்க வேண்டும்.

பலன்மீது பற்று வைக்கக் கூடாது எனும்போது, குறிப்பிட்ட செயலால் நமக்கு என்ன பயன்? எனக் குறுகிய கண்ணோட்டத்தில் பாரக்கக்கூடாது என்றே கொள்ள வேண்டும். நமது செயலால் பிறருக்கோ அல்லது சமுதாயத்திற்கோ ஏற்படக்கூடிய பலன்களைக் கூட கருதலாகாது எனபதும் கருத்தல்ல.

நாம் நமது சுயநலத்தைவிட சமுதாய நலனையே முக்கியமாகக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும் எனபதே கீதா வாசகத்தின் உட்பொருள். இதை ‘சுயநலக் கருத்தும், சுயநலப்பற்றும் அறவே துறந்து கடமைகளை செய்துகொண்டு போவது அவசியம். யோகி சமுதாய நலனுக்காக பற்றையொழித்து எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து கொண்டு போவான்” என கண்ணபெருமான கூறுவதிலிருந்து அறியலாம்.

இதுவரை துயரங்களுக்குக் காரணம் பற்று. பற்றுகளை நீக்குவதே துக்கத்தை வெல்ல வழியாகும் என்றும் பற்று எனும் போது சுயநலப்பற்றே ஒழிகப்பட்டுப் பட்டவேண்டியது என்றும் பகவத்கீதை கூறுவதைப் பார்த்தோம்.

சாஸவதம் அற்ற பலன் களின் மீது கருமேகமெனச் சூழும் பற்றை விலக்குவதற்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணன் வேறொரு வழியைக் காட்டுகிறான். இங்கு தான் கீதோபதேசத்தின் சிகரத்தைக் காண்கிறோம். பகவான்தன்மீது பற்று வைக்கும்படியும், செய்யும் கர்மத்தின் பயன் அனைத்தையும் தனக்கு அர்ப்பணித்து விடும்படியும் கூறுகிறான்.

“பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றை பற்றுக் பற்று விடற்கு”
என திருவள்ளுவரும் கூறுவதும் இதுவே.

இவ்வாறு தன்னிடம் பகதி வைத்து அனபு செலுத்துமாறு அர்ஜுனனுக்கு உபதேசித்த பகவான், அத்தகைய பரேமைக்கு தான் எந்தவிதத்தில் தகுதியானவன் என்பதை சாட்சிபூர்வமாக விளக்கத் தன் விஸ்வரூபத்தைக் காட்டித் தான் எங்கும் நிறைந்தவன் என்றும், அனைத்திற்கும் மூலமானவன் என்றும், அனைத்திலும் இயங்குவதும், அனைத்தையும் இயக்குவதும் தான் என்றும் நிரூபிக்கிறான்.

அர்ஜுனனுக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு, ஜீவாத்மாவின் இயல்பை ஆராய்வதில் தொடங்கி, ஜீவாத்மாவின் துக்கங்களுக்குக் காரணத்தை

யும், அவற்றை விலக்கும் வழிவகைகளையும் குறிப்பிட்டு, அந்த ஜீவாத்மாக்கள் சென்று சேர வரங்களுக்கும், துக்கக் கடலைக் கடக்கும் தோணியாக ஸ்ரீமத்பகவத்கீதை திகழ்கிறது.

பரந்தாமனின் சயனத்திருக்கோலங்கள்

மெய்யில் வாழ்க்கையை மெய்யெனக்கொள்ளும் இவ்வையத் தன்னொடும் கூடுவதில்லையான்
ஐயனே அரங்கா என்றழைக்கின்றேன்
மையல் கொண்டொழிந்தே நெனறன்மாலுக்கே

-குலசேகர் ஆழ்வார்

ஐயன் அரங்கனின் சயனத் திருக்கோலங்களில் பலவேறு திருத்தலங்களில் உள்ள காட்சிகள் எட்டுவகையான சயனத்திருக்கோலங்கள்:

1. உத்தான சயனம் : திருக்குடந்தை
2. தர்ப்ப சயனம் : திருப்புலலாணி
3. தல சயனம் : மாமலபுரம்
4. புஜங்க சயனம் : திருவரங்கம்-திருஅன்பில, திரு ஆதனூர், திருவள்ளூர், திருக்கரம்பனூர், திருக் கவித்தலம், திருக்கோட்டியூர், திருக்கோனூர், திருச்சிறுபுலியூர், திருத்தெற்றியம்பலம், திருப்பாறகடல், திருவெஃகா திரிப்பிரிதி, திருவட்டாறு, திருவெள்ளியங்குடி.
5. போக சயனம் : திருசித்தரூடம்
6. மாணிக்க சயனம் : திருநீரமலை
7. வடபத்ர சயனம் : ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்
8. வீர சயனம் : திருஇந்தனூர்

பஞ்சகவ்யம்

இந்துக்களின் புனித விலங்காகப் பசு கருதப்பட்டு வருகிறது. செலவத்தைத் தரும் மகாலட்சுமியும் மற்றும் அனைத்துத் தேவர்களும் பசுவின் உடலில் வசிப்பவதாக ஐதீகம். இந்துக்கள் பசுவைத் தெய்வமாகப் போற்றிவணங்குகின்றனர். கோமாதா பூசை செய்கின்றனர். இந்து மதச் சடங்குகள் அனைத்திலும் பசுவினிடமிருந்து கிடைக்கும் பொருள்களுக்கு முக்கியத்துவம் தரப்படுகிறது.

பசுவினிடமிருந்து கிடைக்கும் பால், தயிர், நெய், சாணம், மூத்திரம் (கோமியம்) ஆகிய, ஐந்து பொருள்களையும் மந்திரபூர்வமாகக் குறிப்பிட்ட அளவில் கலக்கும் போது அது பஞ்ச கவ்யம் எனப்படும்.

தொகுத்தவர்: மு. கோமதி - புத்தூர்.

முதலாழ்வாரர்கள் என மக களால போற்றிப் புகழப்படும பொய்கை ஆழ்வார், பூதத்து ஆழ்வார், பேய ஆழ்வார் மூவ ரும் சம காலத்தவர்கள். திரு மாலின ஐந்து படைகளில் பாஞ்ஜசனயம் என்ற திருச்சங கின அமசமாய பொய்கையா ரும், கௌமோதகி என்ற சுதா யுத்தத்தின் அமசமாய பூத்ததா ரும், நாந்தகம் என்ற உடை வாளின அமசமாய பேயாரும் ஐப்பசி மாத சுகலபட்ச (வளர பிறை) அஷ்டமி, நவமி, தசமி திதிகளில் முறையே திருஅவ தாரம் செய்தனர்.

திருமாலின திருவிளையாட லால திருக்கோவலூரில் சந

யம் ஒன்று சேர்த்து அந்தாதி பெற்ற அருள அநுபவத்தை யும் இக்கட்டுரையில் சுருக் கமாகக் காணலாம்

பொய்கை ஆழ்வார்

காஞ்சிமாநகரில் திருவெஃகா எனலும் பதியில் உள்ள பொய கையில் பொற்றாமரை மலரில் கிபி ஏழாம் நூற்றாண்டில் சித் தாததிரி ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் வளரபிறை அஷ்டமி திதி திரு வோணநட்சத்திரம் கூடிய செவ வாயகிழமையில் பாஞ்ஜசன யம் என்ற சங்கின அமச மாய அவதரித்தவர பொய்கை யார ஆவார இவர திருஅரங் கம், திருவேங்கடம், திருப்பாறக் கடல் உள்ளிட்ட ஏழு பெருமை

ஏழாம் நூற்றாண்டில் சித்தாதிரி ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் வளர் பிறை நவமி திதி, அவிட்ட நட்சத்திரம் கூடிய புதனகிழமை யில் கௌமோதகி என்ற சுதா யுத்தத்தின் அமசமாய அவதாரம் செய்தவர பூத்ததார ஆவார. இவர திருஅரங்கம், திருவேங் கடம், திருப்பாறகடல் முதலிய பதினமூன்று பெருமை பொருந திய நகரங்களைப் பாடி அரு ளினார்.

இவர மனக்கோயிலில் திரு மாலை அமைத்து, ஞான நீராட்டி, பெருமான திருவடிக ளில் அனபு மலர இட்டு செந்தமிழ்ப் பாககளால் வழி பட்டு வந்தார். திருமாலை

முதல் ஆழ்வார்கள்

திரு. பஞ்ச அரங்கநாதன் - கீழரங்கம்.

தித்து மூவரும் முறையே நூறு பாடல்களை உடைய முதல் திரு அந்தாதி, இரண்டாம் திருஅந தாதி, மூன்றாம் திருவந்தாதி பாடியருளினார். வைணவரக் களின தமிழ் வேதமாகிய நாலா யிர திவ்ய பிரபந்தத்தில் இம்மு தல் மூன்று ஆழ்வார்களுடைய பாடல்களும் மூன்றாம் ஆயிரத் துள (லிப்கோ பதிப்பு பாடல் 2082 முதல் 2381 முடிய) சேரக் கப்படடிருக்கின்றன இம்மூவ ருடைய பாடல்களிலும் திரு மாலின முழுமுதனமையின் உயரவும், அடியார்க்கு எளியன ஆகும் சிறப்பும் மற்றும் கவிதை எழிலும் நிறைந்து காணப்ப டும்.

இம்மூவருடைய அருள வர லாற்றையும், திருப்பாடல்களின் நுண்பொருளையும் திருமால் திருக்கோவலூரில் இம்மூவரை

பொருந்திய நகரங்களைப் பாடி அருளினார்.

இவர திருமாலிடம் மாறாத அனபு கொண்டு அவன அல லால தெய்வம் இலலை என்ற உறுதியுடன் வாழ்ந்தார்.

“வாய அவனை அலலது வாழ்த்தாது, கை உலகம் தாய அவனை அலலது தாம் தொழா- பேய் முலைநஞ்சு ஊனாக உண்டான உருவொடு பேர் அலலால் காணு கண, கோள செவி.

(நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம் பாடல் - 2092)

பூதத்து ஆழ்வார்

கடல் மலலைத்தலச்சயனம் (மாமலல்லபுரம்) என்ற பதி யில் மல்லிகைப்பூத்திரின நடு வில் நீலோற்பவ மலரில் கி.பி.

வணங்கும் தவமுடைய நான் இனி மண்ணுலகம் ஆள்வதை யும், தேவருலகம் ஆள்வதை யும் வேண்டேன் என்றார் பூத்ததார. உலகக் கலவி அறிவாலோ, வேத சாஸ்திரப் புலமையாலோ குலப்பெரு மையாலோ, செலவச் செழிப் பாலோ திருமாலை யாரும் அடையமுடியாது என்று மக களுக்குத் தெளிவுபடக்கூறி அரு ளினார் பூத்ததார.

“அடிமூன்றில் இவ்வுலகம் அன்று அளந்தாய போலும் அடிமூன்று இரந்து அவனி கொண்டாய் படிநின்ற நீரோத மேனி நெடுமாலே!

நினைஅடியை ஆரோத வல்லார் அறிந்து.

(நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம் பாடல் 2186

ஆனால் இவ்வாறு அறிதற்கு அறிதான இறைவன அன்பு செய்வார்க்கு எளியன. ஐந் றிவு உடைய யானையின அன்புக்கு ஆட்பட்டு அதை மூல கடைத்தேற்றிய கருணைகரண ம்மைக காகக மாட்டானோ?

அரியது எளிதாகும் ஆற்றலால்
மாற்றி
பருக முயல்வாரைப் பெற்றால்
கரியதோர்
வண்கோட்டுமால்யானை
வென்று முத்தனறே
வண கோட்டு மாமலரான் தாழ்ந்து
(நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம்
பாடல் 2203)

பேய் ஆழ்வார்

'பேயரே எனக்கு யாவரும்
யானும் ஓர்
பேயனே யாவரக்கும் - இது
பேசி என்?
ஆயனே! அரங்கா!! என்று
அழைக்கின்றேன்
பேயனாய் ஒழிந்தேன் எம்பிரானுகே"
(நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம்
பாடல் - 675)

மேற்கண்ட, பரம பகதரும் முடி
வேந்தர சிகாமணியுமான குல
சேகரப்பெருமான அருளிச்
செய்த திருப்பாசுரத்திற்கு இலக
கணமாய், உதாரணமாய் வாழ்ந
தவர பேயாழ்வார.

செனனை மயிலாப்பூர் ஆதி
கேசவப்பெருமான கோயில
திருக்கிணற்றில செவ்வலலி மல
ரின கண கிபி ஏழாம நூற
ருண்டில சித்தத்திரி ஆண்டு
ஐப்பசி மாதம் வளரபிறை தசமி
திதி சதய நட்சத்திரம்
கூடிய வியாழக்கிழமையில் திரு
மாலின ஐம்படை ில ஒன்றான
நாந்தகம் என்ற ின அமச
மாய பேயாழ்வார திரு அவ
தாரம் செய்தார. பேயாழ
வார திருஅரங்கம். திருவேங்

கடம், திருப்பாற்கடல், திருப்ப
ரம்பதம் போன்ற பதினான்கு
பெருமை பொருந்திய நகரங்க
ளைப் பாடினார். பேய் பிடித்
தவரகளைப்போல திருமாலின
பெயரை உரக்கக்கூறுதல், தன்
னிலைமற்றது ஆடுதல், பாடு
தல் ஆகிய செயல்களால் மக
கள் இவரை பேயாழ்வார
என்று மிகவும் மரியாதையுடன்
போற்றினர். இவர பஞ்ச பூதங்
களும், சூரிய சந்திரரும், விண்
மீன்களும் பிறவும் எல்லாம் திரு
மாலே என்று போற்றினார்.

"தானே தனக்கு உவமன், தன்
உருவே எவ்வுருவும்
தானே தவஉருவும் தாரகையும்-தானே
எரிசுடரும், மால்வரையும், எண்-
திசையும் அண்டத்து
இரு சுடருமாய் இறை
(நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம்
பாடல் - 2319)

**மூவரும் கூடுதலும்,
அந்தாதி பாடுதலும்**

திருமாலின திருவுள்ளப்படி ஒரு
நாள இம்மூவரும் ஒருவரை
ஒருவர் யாரென்று அறியா
மலே தனித்தனியாகத் திருக்
கோவிலூர் சென்று இறை
வனை வணங்கினர் இரவு
வந்ததும் முதலில் பொய
கையார ஆலயத்திற்கு அருகே
உள்ள ஒரு வைணவர் இல
லம் சென்று அவர் அனுமதி
பெற்று அவஇலலத்தின இடை
கழியில் படுத்துக்கொண்டார்
திருமாலின திருவிளையாடல்
தொடங்கியது பூத்ததாரும்
அதே இல்லம் சென்று அனு
மதி வேண்டினார். இதை செவி
மடுத்த பொய்கையார "நாரா
யண ஒருவர் படுக்கலாம்
இருவர் அமரலாம் வாருங்கள்"
என்று கூறினார். திருமகள்
நாதன் மீண்டும் பேயாரையும்

அதே இல்லம் அனுப்ப பொய்
கையாரும் "நாராயண ஒரு
வர் படுக்கலாம் இருவர் அமர
லாம், மூவர நிற்கலாம்" என்று
கூறினார். இப்படியாக திரு
மால் திருவுள்ளப்படி முதலாழ்
வாரகள் மூவரும் ஒரு சிறிய
இடைகழியில் நிற்கவேண்டிய
நிலை ஏற்பட்டது. பின்
னர பொழுதுபோக்காக மூவ
ரும் பேச ஆரம்பித்து ஒரு
வரை ஒருவர் இன்னார் என்று
அறிந்து மகிழ்வுடன் உரையா
டிகொண்டு இருந்தனர்.

இந்நிலையில் அந்தச் சிறிய
இடைகழியில் நிற்கவும் இட
மில்லாமல் வேறொருவர் நின்று
கொண்டு மிகுந்த நெருக்கத்தை
ஏற்படுத்தினார். அவர் மூவரிட
மும் அனுமதிபெறவில்லை. வீட
டின் உரிமையாளரிடமும் அனு
மதி பெறவில்லை. வெளியே
செல்லமுடியாமல் பெருமழை
யும், பலததக காற்றும் தடுத்
துக்கொண்டிருந்தது. அந்த
அழையா விருந்தாளி யார்?
என்று தம் ஞான அறிவால்
உணர்ந்த மூவரும் இறைவனின்
அழகிய மேனியை அகக்கண்க
ளால் கண்டு திருமாலின தெள
ளிய இயல்பினைத் தெவிட்டாத
தீந்தமிழ்ப் பாசுகளால் அந்
தாதி வடிவில் மக்கள் உய்யும்
பொருட்டு அருளிச் செய்தனர்.

முதலில் பொய்கையாழ்வார,

"வையம் தகனியா, வார்கடலே
தெய்யாக

வெய்ய கதிரோன் விளக்காக-
செய்ய

சுடராழியான அடிக்கே சூட்டினேன்
சொன்மலை

இடராழி நீங்குகவே என்று"
--(நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம்
பாடல் - 2082)

நவம்பர், 1995

என்று தொடங்கி நூறு பாட
டுகளைக்கொண்ட ஓர் அந்தா
தியைப் பாடியருளினார். இவரு
டைய பாடல்கள் முதல திருவந
தாதி என்று போற்றப்படுகிறது.

பின்பு பூதத்து ஆழ்வார,
“அன்பே தகளியா, ஆரவமே நெய்யாக
இன்புருகு சிந்தை இடுதிரியா-

நன்புருகி
ஞானச்சுடர விளக்கு ஏற்றினேன்
நாரணற்கு
ஞானதமிழ் புரிந்தநான்”
(நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம்
பாடல் - 2182)

என்று தொடங்கி நூறு பாட்
டுகளைக்கொண்ட ஓர் அந்தா
தியைப்பாடியருளினார். பூதத்
தாழ்வார் பாடல்கள் இரண்டாம்
திருவந்தாதி என்று புகழப்படு
கிறது.

இறுதியாகப் பேயாழ்வார
திருமாலின் திருமேனி அழகைக்
கண்டு தாம் கண்ட காட்சியை

“திருக்கண்டேன், பொன்மேனி
கண்டேன் திகழும்
அருக்கன அணிநிறமும் கண்டேன்
செருக்கினரும்
பொன்னாழி கண்டேன்,
புரிசங்கம் கைககண்டேன்
என்னாழி வண்ணன பால் இன்று”
(நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம்
பாடல் - 2282)

என்று மிக அழகாகப்பாடி அரு
ளினார். பேயாழ்வாரின் நூறு
பாடல்களும் மூன்றாவது திரு
அந்தாதியாக வைத்து போற்
றப்படுகிறது.

அன்பர்கள் அனைவரும்
பொய்கை ஆழ்வார, பூதத்து
ஆழ்வார, பேய ஆழ்வார
ஆகிய மூன்று முதல ஆழ
வாரகளின் அந்தாதிப் பாடல
களையும் கற்றறிந்து திருமா
லின் கல்யாண குணங்களைப்

போற்றி வாழ்த்தி, இக பர டும் என்று பணிவுடன் விண்
செளபாக்கியங்களைக் குறைவ ணப்பித்துக்கொள்கிறோம்.
றப்பெற்று நீழிவாழ வேண

யுக தர்மம்

யுகத்திற்கு யுகம் புண்ணியம் குறைந்து பாவங்கள் அதிகரிக்கின்
றன. இதை தேவி பாகவதம் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகின்றது.

	கிருதயுகம்	திரேதாயு	துவாபரயுகம்	கலியுகம்
	கம்			
உயரம்	24 அடி	18 அடி	12 அடி	6 அடி
வயது	400	300	200	100
சுகம்	12 பங்கு	9 பங்கு	6 பங்கு	3 பங்கு
துக்கம்	6 பங்கு	12 பங்கு	18 பங்கு	24 பங்கு
ஆசை	5 பங்கு	10 பங்கு	20 பங்கு	50 பங்கு
புண்ணியம்	8 பங்கு	6 பங்கு	4 பங்கு	2 பங்கு
பாவம்	2 பங்கு	4 பங்கு	6 பங்கு	8 பங்கு
சிறறின்பம்	ஜாமம்	முகூரதம்	கடிகை	நிமிஷம்

“நக்ஷத்ர மாலிகா”

மணவாள மாமுனிகள் பூரவாஸரம் திருபேரன ‘ஜீயன நாய
னாரின்’ நம்மாழ்வார விஷயமான ‘நக்ஷத்ர மாலிகை’ எனலும்
இந்த ஸ்துதியானது ஸம்ஸ்கிருத வாங்கயத்தில் நிகரற்று
விளங்குகிறது சபத புஷ்டியாலும், அரதத புஷ்டியாலும் சிறந்த
இப்பிரபந்தம், முதராலங்கார ரீதியில் ஸ்லோகநதோறும் 27 நக்ஷத்
ரங்களும் வரிசையாக அமைந்திருப்பதால் இது ‘நக்ஷத்ர மாலிகை’
என்று திருநாமம் சாததப்பெற்றது இந்த ஸதோதரம் அக்ஷராந்தி.
அதாவது முன்னின்ற ஸ்லோகத்தில் முடிந்த அக்ஷரமே அடுத்து
வரும் ஸ்லோகத்தில் முதல் அக்ஷரம். மேலும் மாலையை தொடுப
பவர்கள் சிறிய அளவில் தொடங்கி மேனமேலும் பெருக்கடித்துக்
கொண்டுபோய் நடுப்பாதியில் மிகப்பெரிய அளவாக்ககாட்டி அங்
கிருந்து படிப்படியாகச் சிறுக்கிப்போவார்கள். அதுபோல முதலில்
எட்டு எழுத்துக்கள் பாதங்கொண்ட அனுஷ்டுப்பில் ஆரம்பித்து
13 ஸ்லோகம் வரை ஒவ்வொரு எழுத்தாகக் கொண்டுபோய்:

ஸ்லோகம்	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
பாதாக்ஷரம்	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
14ஆவது ஸ்லோகத்திற்கு	21	பாதாக்ஷரம்	வைத்துப்பின்,										
ஸ்லோகம்	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
பாதாக்ஷரம்	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8

என்று முடிக்கப்பட்டுள்ளது மிக அழகாகும்.

தகவல N.C. கோபாலன் - சென்னை.

திருமலைத் தலத்திலே பந்
லில் படர்ந்திருந்த குருகததிக
காடியீன்ற மலர ஒன்றில் ஐப்
சி மாத அவிட்டததில் அவத
த்தவர பூதத்தாழ்வார. அவர
ருமாலின பஞ்சாயுதங்களில்
ன்றாகிய கௌமோதகீ எனனும்
தையின அமசமாக அவதரித்
வர என்பர ஆனரேர.

இவர திருமாலின திருவருளை
துகரந்து பகதிப் பெருக்கால
திருமலை பற்றியும், திருமாலின்
அருளிச்செயல்களாக திருவேங்க
டவன பற்றியும் பாடிய பாடல்
கள் ஒன்பதாகும். அதில் திருமா
லின் ஒவ்வொரு செயலும் அனு
பவித்து விளக்கப்படுகிறது.

திருமாலின அருளிச்செயல
களை முடியிலிருந்து அடி
வரை விளக்குவது சிலர சிறப்பு.
ஆனால் பூதத்தாழ்வாரோ, “பற்
றினேன பரம பதம், காரொளிர
வண்ணனே, கண்ணனே கத்
றுகிறேன” என்று தொண்டர
டிப்பொடியாழ்வார கூறியதைப்
போல இவரும் வேங்கடமுடை
யானை, “பாதாதிசேசமாக” அவ
ருடைய அனுபவங்களை வியாக்
யானம் செய்கிறார்.

வேங்கடவன பற்றிய முதல
பாடலில் அடிச்சிறப்பினின்று
ஆரம்பிக்கின்றார். இராமாவ
தாரத்தில் நிறைவேறுத செயல
களை, நிறைவேற்றவே வேங்
கடவனாக அவதரித்தார என
பது புராணக் கதை. அத
னால் எப்பொழுதும் முன
னவதாரம், முன்னர செயத்
அருளிச்செயலை முன்னிறுத்திக

காட்டி, அதற்கைய சிறப்புடை
யான என்று கூறுவது மானுட
இயற்கை. அதன்படி நம் பூதத்
தாழ்வாரும்,

“சென்றது இலங்கை மேல்,
செவ்வேந்தன் சேற்றதால்
கொன்றது இராவணனைக்
கூறுங்கால நின்றதுவும்
வேயோங்கு தண்சாரல்
வேங்கடமே விண்ணவர்தம்
வாயோங்கு தொலபுகழான் வந்து”

--பூதத்தாழ்வார,
இரண்டாம் திருவந்தாதி-25.

இராமனாக இலங்கையை
நோக்கிச் சென்றாய், நீ அழிப்
பதோ ஆணவம் என்னும்
தீமையை பின்னர மும்மலங்க
ளாகிய இராவணனை அழித்து
நீ அனபரகளின மனத்தா
மரையில் அவர்கள் அழைக்குந்

தோறும் வந்தருளும் காடையா,
நீ மூங்கில் நிறைந்த ஆனால்
குளிரந்த வேங்கடத்தில் நிற்
கின்ற காட்சியைப் போன்றுள்
ளது. அத்தகைய உன்னுடைய
சிறப்போ தேவர்களும் போற்
றும்படியாக ஒங்கி பல்காலும்
நிலைத்து நிற்கும் வேங்கடம்
என்று புகழ்கின்றார்.

கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ‘குவலா
லாய பீடம் எனும் பெரிய
யானையைப் பிளந்தவனாகிய
எம்பெருமான் இருக்குமிடமோ,
“தொண்டர தம் உளத்துள்ளான்,
தொண்டர் தம் பெருமை கூற
வும் முடியுமோ” என்று ஒளவை
யார கூறியதை போல, குலசேக
ரபெருமான் அன்பர்தம் பாதத்
துளிகள் அனைத்தும் தம் மேல்
படுமபடியாக எம்பெருமான் அரு
கிலிருக்கும் “குலசேகரப் படி
யாக” திருமலையில் அமைந்தது
போல, இங்குப் பூதத்தாழ்வாரும்
எம்பெருமான முதலில் இருப்
பது அடியார மனம் என்று,

“மனத்துள்ளான வேங்கடத்தான்
மாகடலான் மற்றும்
நினைப்பரிய நீளங்கத் துள்ளான்,
எனப்பலரும்
தேவாதி தேவனெனப்படுவான்
முன்னொருநான்
மாவாய் பிளந்த மகன்”

--2ஆம் திருவந்தாதி 28

என்று அழகாகக் கூறுகி
றார். அதற்கைய மனத்
துளானை நாம் எவ்வாறு
துதித்து மகிழ வேண்டும் என
பதை, சிந்தையால் நினைந்து,
துழாய் மாலை அணிந்த
வனை அவனுடைய நாமத்

பூதத்தாழ்வார் கண்ட வேங்கடம்

திருமதி. க. தங்கம் சென்னை

தைச சொல்லிப் பலகால்
பணியவேண்டும் என்று அழ
காகக் கூறுகிறார்.

“மனதால் நினைந்து வாயால்
வாழத்தி, சிரத்தால் பணிய
வேண்டும்” எனப்பதை,

“துணிந்தது சிந்தை துழாயலங்கல்
அங்கம்
அணிந்தவன் பேர் உளளத்துப்பலகால்
பணிந்ததுவும்
வேய் பிறங்கு சாரல் விறல்
வேங்கடவனையே
வாய் திறங்கல் சொல்லுமவகை”
--இரண. திருவந்தாதி-33

இவ்வாறு உள்ளத்தாலும்
செயலா
லும் அவனையே நினைந்து
வாழவேண்டுமாம்

தேவர்கள் அனைவரும் தங்
கள் மணிமுடி தோயும்படி
வந்து வணங்கும் வேங்கடமு
டையானை நாம் அடையும்
வழி அவருடைய பாதங்களை
பற்றுதலே ஆகும் எனலும், “சர
ணாகதி தத்துவத்தை” விளக்குவ
தாக இப்பாடல் அமைகிறது.

“உலகென்றிது மாவார் உண்டிலலை-
யென்று

தளரத் தனருக்கு சாரார்-
அளவரிய

வேதத்தான் வேங்கடத்தான்
விண்ணோர் முடிதோயும்
பாதத்தான் பாதம் பயின்று”

-2ஆம் திருவந்தாதி-45

இதற்கைய வேங்கடவன்
துயிலவது திருவரங்கம். திருக்
கோட்டியூர் நம்பிகள் பல
கால எம்பெருமானின்
சிறப்புக்களை பயின்றறிந்த
தும் திருவேங்கடத்தில்தான்.
இவவேங்கடவனே அழகான
இருண்ட சோலைகள் சூழ்ந்த
உயர்ந்த மலையில், பெரு

வொளியாய ஒளிவீசிக்கொண்டு
அடைதற்கு அரியவனாக இருந்
தாலும் அருளை வழங்குவ
தில் வளளலாகத் கேட்டாரக்
குக கேட்டதைக்கொடுப்பவ
னாக நிற்கின்றான் என்பதை
கீழ்வரும் பாடல் விளக்கும்.

“பயின்றது அரங்கம் திருக்கோட்டி
பன்னாள்
பயின்றதும் வேங்கடமே பன்னாள்
பயின்றது
அணிதிகழும் சோலை அணிநீர்
மலையே
மணிதிகழும் வணதடக்கை மால்”
2ஆம் திருவந்தாதி 46

இதற்கைய திருமால் இருக்கும்
மலையிலே பூங்கொடிகள்கூட
இறையருளில் மயங்கி, சுருண்ட
கேசத்தை உடைய பன்றிகளின்
மேல் மலையென நினைத்து
தாழ்ந்து படர்ந்து நிற்கின்ற
வேங்கடமலை எனலும்போது
நாமும் நமமையறியாமலேயே
வேங்கடவனை வணங்கச் செல
லும்போது “வராக மூரத்
தியை” வணங்கியே செல்லு
கின்ற நிகழ்ச்சியை, நினைவு
படுத்துகின்றார்.

இப்பாடலில் வராக மூரத்தி
யின் சிறப்பு விளக்கப்படுகிறது.
வேங்கடவனின் அருளைப் பெற
வேண்டுமானால், வராக மூரத்
தியின் அருள் பெற்றுச் செல்ல
வேண்டும் எனலும் நியமமும்
வலியுறுத்தப்படுகிறது.

“நெறியாற குழற்கறறை
முன்னின்று பின்தாழ்ந்து
அறியா திணங்கரி யெனறெண்ணிப்
பரியாது
பூங்கொடிகள் வையும் பொருபுறை
குணறெனலும்
வேங்கடமே யாம் விருமபும வெறு”
2 திரு 58

இப்பாடலில் பூத்ததாழ்வார்
மானுடரை நோக்கி, “ஏ! மன்
தர்களே நீங்களும் உங்கள்
சிறந்த ஒழுக்கத்தால் அகந்
தையை ஒழித்து தாழ்ந்து
குனிந்து வணங்கி நின்றால்,
அவர் உங்களை நிச்சயம் காப
பாற்றுவார்” என்று கூறுகிறார்.

திருமால் நிற்குமிடமாகிய
திருவேங்கடமலையை “மலை
யென்றும், இருண்ட சோலை
என்றும் இருபெயரில் அழைப்
பர். நானோ நிற்குமிட
மாக உன்னை என உள்ளத்
திலே வைத்துள்ளேன். பல
வித எண்ண அலைகள் மோதும்
உள்ளத்தினுள் இருக்கும் வேங்
கடவனே! என்னை, எண்ண
வெள்ளத்தில மூழ்கிவிடாமல்
கைவிடாமல் கரையேற்றுவா
யாக” என்று அழகாக விண்
ணப்பிக்கின்றார்

“வெற்பென்றிருஞ்சோலை
வேங்கடமென்றிவவிரண்டும்
நிற்பென்று நீ மதிகும் நீர்மை
போல் நிற்பென்று
உளங்கோயில் உளனம்

வைத்துள்ளினேன் வெள்ளத்
திளங்கோயில் கைவிடே லென்று”

-இரண்டாம் திருவந்தாதி 54

மேலும் வேங்கடத்தில் ஐந்தறி
வுயிர்களின் செயல்களைக்கூறி
அவையே கடவுளை நினைக்
கும் பொழுது நாமும் கடவுளை
உள்ளத்துக் கொண்டு அவனு
டைய பல நாமம் சொல்லி
வணங்க வேண்டும் என்பதை,
திருமலையில் வாழும் குரங்
குகள் கூட தாம் கடவுளை
வழிபடுவதற்குரிய நேரத்தை
அறிந்து காலையில் நீர்ச்சுனை
களை அடைந்து அங்கு மலர்ந்
திருக்கின்ற தாமரை மலரக்
ளைப் பறித்துக்கொண்டு வந்து
வணங்கும் சிறப்புடைய வேங்க

மலையில் நாமும் வழிபடு பதற்குரிய சிறந்த நேரமறிந்து 5ம் உள்ளத்தில் (இதயத் தாமரையில்) மணி வேங்கடவனை அடைய வேண்டும் என்னும் ாணணத்தைக் கொண்டு அவன நாமம் சொல்லி அவனை அடைய வேண்டும் எனப்பதை,

“போதறிந்து வானரங்கள்

பூஞ்சுனைபுக்கு ஆங்கலர்ந்த போதறிந்து கொண்டேதும் போது உள்ளம் - போது மணிவேங் கடவன் மலரடிக்கே செல்ல அணிவேங் கடவன் பேராய்ந்து”

-இரண்டாம் திருவந்தாதி 72 என்ற வரிகளில் வெளியிடுகிறார்.

இத்தகைய திருவேங்கடமலையில் மிகக் மதத்தை உடைய ஆண்யானை கூட பெணயானையின முன்னின்று அதற்கு கணுக்களை உடைய மூங்கிலை தேன கலந்து தருகின்ற சிறப்பை உடையதாக இருக்கின்றது. அதைப் போன்று எத்தகைய ஆணவததால் பொங்கி நின்றாலும் வேங்கடவன் முன தாழந்து நிற்கும் பொழுது அவருக்கு உகந்த இறையன்பை அருளிக்கின்றவராக நமமை மாற்றி அவர அருளுக்குப் பாததிரர் ஆகுமாறு நம எண்ணத்தை புனிதப்படுத்தி விடுவார். அவர முன்னின்றாலே அவருக்கு ஏற்ற பக்தராக மாறும் திறனுடையவர் வேங்கடவர். அவர் நம்மை, நாம் அறியாமலேயே அகந்தையை அழித்து வீடு பேற்றை அளிக்கின்ற சிறப்புடையார் என்பதை இப்பாடல மூலம் விளக்குகிறார்.

“பெருகு மத வேழம் மாபபிடிக்கு முன்னின்று இருகணின மூங்கில் வாங்கி- அருகிருந்த

தேன்கலந்து நீட்டும் திருவேங்கடம் கண்மர் வான் கலந்த வண்ணன் வரை”

-இரண்டாம் திருவந்தாதி 75

இத்தகைய வேங்கடவன் முன்னின்று அவர அருட

பார்வை பெற்று உயவு பெறு வோமாக.

பூத்தாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சப்த ரிஷிகள்

படைப்புக் கடவுள் பிரமமா என்று சொல்லுகிறோம் அல்லவா? ‘பிரம்மா’ எனப்பது ஒரு பதவியாகும். ஜீவகோடிகளில் சிறந்தவொன்று மஹாலிஷணுவின நாபிகமலத்தில் சென்று பிரமமாவாகப் பிறக்கும். அந்தப் பிரமமாவுக்கு “பரம” என்ற ஆயுள்காலம் உண்டு. அவரது ஒவ்வொரு வாழ்நாளும் “கலபம்” எனப்படும். அது 14 “மனுவந்தரங்கள்” எனப்பதாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போதுள்ள ஏழாம் மனுவந்தரத்திற்குரிய சப்தரிஷிகள் எழுவர். இவர்களது கடமை வேதங்களைக் காப்பாற்றிப் பாதுகாத்தலே ஆகும்.

1. வசிஷ்டர் - பிரமமபுதரர்.
2. காசியபர் - மர்சியின புதலவர். இவரமகன கருடன
3. அத்திரி - பிரமம புதரர்
4. ஜமதகனி - பரச்ராமரின் தந்தை.
5. கௌதமர் - இராமாயணத்தில் வரும் அகலிகையின் சுணாவர்.
6. விசுவாமிததிரர் - இந்திரன் காதி என்ற பெயரில் பிறந்து பெற்ற புதலவர்.
7. பாரதவாஜர் - பிரகஸபதியின் புதலவர். இவர் சுங்கைக் கரையில் ஓர் ஆசிரமத்தில் கோயில் கொண்டுள்ளார். இவர் மகாபாரதத்தில் புகழ்பெற்ற துரோணசாரியரின் தந்தை ஆவார்.

திருமதி. ஆர். ராஜலக்ஷ்மி - திருச்சி.

அதர்வண வேத உபநிடதங்கள்

- 1) காரூடம் 2) தத்ராததிரேயம் 3) அயக்கிரீவம் 4) கிருஷ்ணம் 5) கோபால தபனம் 6) பிரச்சினம் 7) திரிபாதவிய மகாநாராயணம் 8) ராமரகசியம் 9) முண்டகம் 10) மாண்டுகியம் 11) அதரவசிரசு 12) கணபதி 13) அதரவசிகை 14) மகாவாக்யம் 15) பசுமசாபாலம்.

தொகுப்பு வி. சக்திவேல் - தென்புத்தூர்

வைணவ வழக்குச் சொற்களும் பொருள்களும்

டாக்டர். ஸா. வரதராஜன் - திருப்பதி.

ச	சங்காயம்	
சகரவத்து - சககரவரத்தி; விருது		ஆனைப்புல; நல்ல மரத்தில் புல்லுருவி போலே பயிரக நடுவில் முளைக்கும் முளை
சககரச செல- சககரத்தால (திருவாழி) அழகாயிருப்பவன	சங்கிடுவான்	சங்கு ஊதுவதற்காக
வன	சங்கிலிகை	சங்கிலி
சககரப்பொறி - திருவாழி முத்திரை வலது கையில் ஆசாரயரகன சீடரக ளுக்கு இடம் திருவிலச்சினை	சங்கு	குச்சிகோல; கோயில் கதவு திறக்கப் பயன்படுத்தும் கருவி
சகரபாணி - சககரத்தை கையில் உடைய வன	சசிபதி	சசி எனனும் இநதிராணிகக்கு கணவனான இநதிரன
சககரம் பரிதி - சககரமாகிற சூரியன சககரம் சூரியனைப் போன்றது.	சகுடம்	நாய; செம்பு
சகடு - வண்டி.	சகுலி	அப்பம்
சகலங்கள் - தேரினமேல உள்ள குப்பிகள்; பாகங்கள்.	சட்டைப் பாளம்	திருவரங்கம் கோயிலில் பெரு மாள பஞ்சகச்சத்துடனும், சில சமயம் கபாய வாவாடைகளு டனும் புறப்பாட்டுக்கு எழுந தருளுவர். இது தவிர துப் பட்டாவையே திருமேனியில் இறுக்கி சாத்தி அலங்காரம் செய்வர இதனைச் சட்டைப் பாளம் எனபர்.
சங்கணிதுறை - சங்குகளாலே அணியப்பட்ட துறையையுடையவன்; தாமிர பரணிநதியிலுள்ள இத்துறையில வாழும் சடகோபர, நம் மாழ்வார	சட்டைப்புரை	சட்டை; அங்கி; சொக்காய 'புரை' என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் இல்லை. சேரத்தி மட்டும்தான்.
சங்கத்தமிழ் - திரளாக அநுபவிகக வேண்டிய தமிழ்மாலை-திருப்பாவை		நம்மாழ்வாரின் திருநாமம். சரீரத்திலுள்ள சட என்ற வாயுவை வென்றவராதலால் சடகோபர என்று பெயர்
சங்கதை - சங்கும் கதையும்	சடகோபன	சேகிரம்; வேகம் சடார என்று போனான என்று சொல்லு வது சடக்கின கொச்சை மொழி
சங்கம் சரிந்தன- சங்கம்-வளை; வளைகள் கழன்றன	சடக்கு	ஆசாரம், வைதிக கரமங்கள் திண்ணிதான சூரியமண்டபம்
சங்கம் விடுதல - இனி பிழைக்கும் எனகிற ஆசையை விடுதல, சுற்று முள்ள திரள குலைதல		மூத்திரம்
சங்கரையன - சங்குகளுக்கு ராஜாபோல உயரந்த பாஞ்ச ஜநயம் என்ற சங்கு	சடங்கு	சலங்கை ஒலிக்கும்.
சங்க வண்ணன- கிருதயுகத்தில் சங்குபோல வெளுப்பாகத் திருமேனி கொண்டவன	சண்டமண்டலம்	சங்கிலி ஒலிக்காது
சகரவாத்தியம் - வாததி யம் ஊதும் வகை, கோயிலில் தீரத்தவாரி ஆகி எழுந்தரு ளும்போதும், தேருக்கு எழுந தருளும் போதும் இநத வாத யம் ஊதுவரகள்.	சண்ணம்	
	சதங்கை	
	சலங்கை	

சதித்து	- கொன்று		ரும் மனதும் சேராமல் கண்
சதிர	- நேர்ப்பாடு; அழகு; உறுவது;		னுக்கு முக்கியமாகச் சிலர்
	பயன்; சாமரத்தியம்		காட்டும் வித்தை.
சதிரிளமங்கை	- அழகாகவும் பருவமுமுள்ள	சமமானம்	- கொண்டாட்டம்
யர	பெண்கள்	சமபாதி	- பேர்பாதி
சதுகு	- காளம்	சமம்	- பூசல; யுத்தம். ஸமரம் என்ப
சதுபபுயன	- நான்கு கையுடையவன்		தின் இடைக்குறை
சதுபபேதிமார	- சதுரவேதிகள் - அதாவது	சமயநீதிநூல்	- வைதிக மதத்திற்கு உதவியா
கள்	நான்கு வேதமும் கற்றவர்கள்		யுள்ள இதிகாசம், புராணங்
சதுமுகன	- நான்குமுகன்; பிரமன்		கள் முதலியன; வேதங்களின்
சதுரரகள்	- அறிவாளிகள்		பொருள்களை விளக்கும் நூல்
சந்தம்	- அழகு; சுகம்; சந்தஸ்; வேதம்;		கள்.
	நிறம்	சமய விருநது	- கட்டுப்பாட்டாலே ஏற்பட்ட
சந்து	- சந்தனம்		விருநது
சந்தப்பூ	- சந்தன மரத்துப்பூ	சமன	- ஒப்பு; உபமானம்
சந்தமர(ல) குழ	சந்தன மரத்துப்பூமாறாதேயி	சமனகொள்	- ஒப்புமையான மோகூடி
லாள	ருக்கும் குழலை உடையவன்;	வீடு	
	சந்தம்-நிறம், அல-இருள், நிற	சமிதைபாதி	- ஆவணி அவிட்டத்திற்கு மறு
	மிருண்ட குழலையுடையவன்	சாவித்திரிபாதி	நாள் பிரமமசாரிகள் ஆயி
	என்றும் சொல்லுவர்		ரம் சமிதிகளை அகநியில
சந்தார தலை	- நரம்புகள் வந்து கூடுகிற		இடல், இல்லாவிடில் ஆயிரம்
	தலை (சந்துகள்-நரம்புகள்)		காயதரி ஜபம் செய்தல். இவ்
சந்தானச சாபம்-	சந்தானம்-வமசம், சாபம்-		வாறு செய்யாமல் ஐந்தூறு
வைததான்	குட்டி. வமசத்தை அழிக		ஸமிதையும் ஐந்தூறு காயத
	காமல் விருத்தி செய்வ		திரி ஜபத்தையும் பண்ண
	தற்காக ஒரு குட்டியை-குழந்		லாகாது என்கை.
	தையை உயிரோடு வைப்பது.		
சந்தி	- ஆராதனம்; சந்த்யாகாலம்.	சமிதையிடா	- சமிதைப்புழு; ஒருவகைப்புழு
சந்திக்காககை	- சாயங்காலத்தில் பறக்கும்	மாணி	சிலநதி என்பர்.
	காக்கைகள்	சமைககை	- அநுபவிககததக்கவாறு
சந்தோகன	- சாந்தோககிய உபநிடதத்தின்		செய்கை.
	பொருளானவன்; வேதத்தால்	சமைநதேன்	- செய்து தலைககட்டினேன்
	அறியப்படுபவன்	சயமரம்	- தோரண மரம்; ஸ்வயமவரம்.
சந்தை	- வாரத்தை; சொல்; ஆசாரயர	சரண	- உபாயம்
	முன்னரசசொல்ல அதனை	சரணங்கள்	- திருவடிகள்
	சீடன இரண்டு அல்லது	சரணம்	- புகலிடம்
	மூன்று முறை திரும்பச் சொல்	சர்க்காளாய	- சொந்தக்காரனாய வருதல்;
	லுவது சந்தை, வேதமாயின	வருதல்	ஸ்வாமியாய் இருத்தல்
	இரண்டு முறை, பிரபந்தமா	சரக்கற	- ஒரு பொருளாக மதியாத
	யின மூன்றுமுறை	சரக்கிலே வாங்-	தன்னுடைமையாக அபிமா
சப்பம்	- எலுமிச்சை; வயிரம்	குதல்	னித்திருத்தல்
சப்பரை	- மூடன	சரதம்	- நிச்சயம்
சப்பாணி	- கைகொட்டுகை	சராவம்	- மடக்கு; பாணை
சம்பான்	- ஓடம்	சரித்து	- போககி
சம்பாரம்	- உபகரணம்	சரிதை	- சரித்திரம்; வரலாறு
சம்பிரதம்	- இதிரஜாலம்; கண்கட்டு	சலகு	- முத்துச்சிப்பி
	வித்தை; வெளி இதிரியங்க	சலங்கலந்த	- கங்கையைச் சேர்த்து தன்

செஞ்சடை	ஐயுள் அடக்கினதாய சிவந்த	சவரணை	- கடடுக்கோபபு
சலங்கொண்ட	சடை	சவித்தல	- வைதல
சொல்லார்	கபட சொற்களைச் சொல்லும	சவிகொள்	- சவிபொன என்று சொல்லும
சலங்கொண்ட	பெண்கள்	பொனமுத்தம்	- போது புகரையுடைய பொன;
இரணியன	சீற்றத்தையுடைய இரணியன		சவி முத்தம் என்று சொல்
சலங்கொண்டு	போட்டியிட்டடுக்கொண்டு		லும போது அழகும், குளிர்ச
சல சயனம்	ஜல சயனப்பெருமாள் எழுந	சவை	சியுமான நீரமையையுடைய
	தருளியிருக்கும் திவ்ய தேசம்	சழக்கு நாககு	முத்து
	சலசயனம் - சலம்- நீர், சிறு	சருமபுதல்	- சபை; திரள்; ஓலக்கம்.
	புலியூர எம்பெருமான பெயர்	சறை	- அசுத்தமான நாககு; பொல
சலம் செயதல	ஜலசயனன	சறைமணி	- லாங்குள்ள நாககு
சலவர்	வெறுப்புக கொள்ளுதல		- விருமபாதிருத்தல
	வஞ்சகராய நன்மைசெய்வர		- சறைமணி
	போல இருந்து கெடுமை		- இடையர்கள் இடுப்பில் கட
சலார பிலார	செய்பவர்கள்	சறையினான	- டிக கொள்ளும் மணி; நாக
சவடி	ஓர ஒலிகுறிப்பு	சனமசனமாந்த	- மணி
	பொன்னாலசெய்த பூணூல்;	ரம்	- உடம்பை விருமபாதவன
	ஆபரணம்; முத்துமாலை.	சன்னிவேசம்	- இப்பிறவியும் மறுபிறவியும்
			- உறுப்பமைப்பு.

XX

ஸப்தகிரி விளம்பர்க்கட்டண விவரங்கள்

முதல உள்ளடடை	ரூ. 8,000/-
இரண்டாவது உள்ளடடை	6,000/-
பின்னடடை	10,000/-
இருபக்க விரிப்பு	15,000/-
முழுப்பக்கம்	7,500/-
அரைப்பக்கம்	4,000/-
கால்பக்கம்	2,500/-
குறிப்பு . தொடர்ந்து 12 விளம்பரங்களுக்கு 15 சதவிகிதம், தொடர்ந்து 6 விளம்பரங்களுக்கு 10 சதவிகிதம் தள்ளுபடி வழங்கப்படும்.	

பக்க அளவு விவரங்கள்

பக்க அளவு	27.5 செ.மீ x 21 செ.மீ.
அச்சடிக்கப்படும் பக்க அளவு	24.0 செ.மீ. x 19 செ.மீ.
பத்தி எண்ணிக்கை	- 3.

வங்கி காசோலை மூலமாக கட்டணத்தொகையினை "Editor, T.T.D. Tirupati" எனும் முகவரிக்கு அனுப்புதல வேண்டும் முழு விவரங்களுக்கு EDITOR, T.T.D., TIRUPATI-517 507. எனும் முகவரியுடன் ஆங்கிலத்தில் தொடர்பு கொள்ளவும்

A HEALING TOUCH

T. T. DEVASTHANAMS INTRODUCES SRI BALAJI AROGYAVARAPRASADINI SCHEME

For ages, Tirumala, the abode of Lord Venkateswara, has been a great centre of pilgrimage. Thousands of devotees visit the sacred hills every day and offer their solemn prayers to the Lord for their spiritual and physical well-being.

Alleviating human suffering has been a part of dedicated efforts of TTD to the mankind. TTD already manages a Leprosorium, centre for physically handicapped, a poor home and also a central hospital. To provide the most advanced medical technology to the needy, the TTD has launched another monument, a blessing from the Lord by opening Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences -- a sophisticated super speciality centre on the lines of AIIMS of New Delhi & JIMPER of Pondicherry and PGI of Chandigarh. Total well being of man is the aim of Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences, which apart from offering service, training and education in medical sciences, also encourages Research and development.

The doors to such a state of the art technology should be open to our poor and disabled brethren.

With a view to achieving this, Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences has introduced a New scheme Balaji Arogyavaraprasadini Scheme. To accomplish the goal of proving the sophisticated medical technology to every individual at an affordable rate, we invite the generous co-operation of philanthropists and the general public.

The Scheme in essence:

A donor can make an endowment of Rs. 1000/- or multiples thereof / Rs. 1 lakh / Rs. 5 lakhs / Rs. 10 lakhs to T. T. Devasthanams which will in turn contribute matching grant. The entire amount will be deposited in fixed deposit in a nationalised Bank and the interest accrued on it will be utilised for providing free medical services to the poor and the needy.

A Chair in Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences will be named after the donor who contributes Rs. 10 lakhs or above. These endowment chairs are purely research oriented.

- * Donations can be made by any individual / family / company / firms etc.
- * The name of the donor who endows Rs. 5 lakhs or more will be displayed prominently in the Reception hall of the hospital.
- * The discharge ticket of the benefited patient will carry the name of the donor.

Additional Benefit and facilities :

- * Donations to Sri Balaji Arogyavaraprasadini Scheme are exempted from Income Tax under 80 (G).
- * Paid rooms / Air conditioned rooms will be allotted to family members of the donor in the hospital.
- * Paid rooms can be named after donors who contribute a sum of Rs. 5 lakhs or above.
- * By paying Rs. 5 lakhs and above a donor may sponsor one operation per year.
- * Donors can sponsor feeding of the In-patients and out-patients. They may also sponsor a travel fellowship for the faculty per year.

All donations, by D.D.s drawn in favour of The Executive Officer, T. T. Devasthanams, Tirupati-517 501 (Andhra Pradesh) should reach the Director, Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences, Tirupati along with the following particulars:

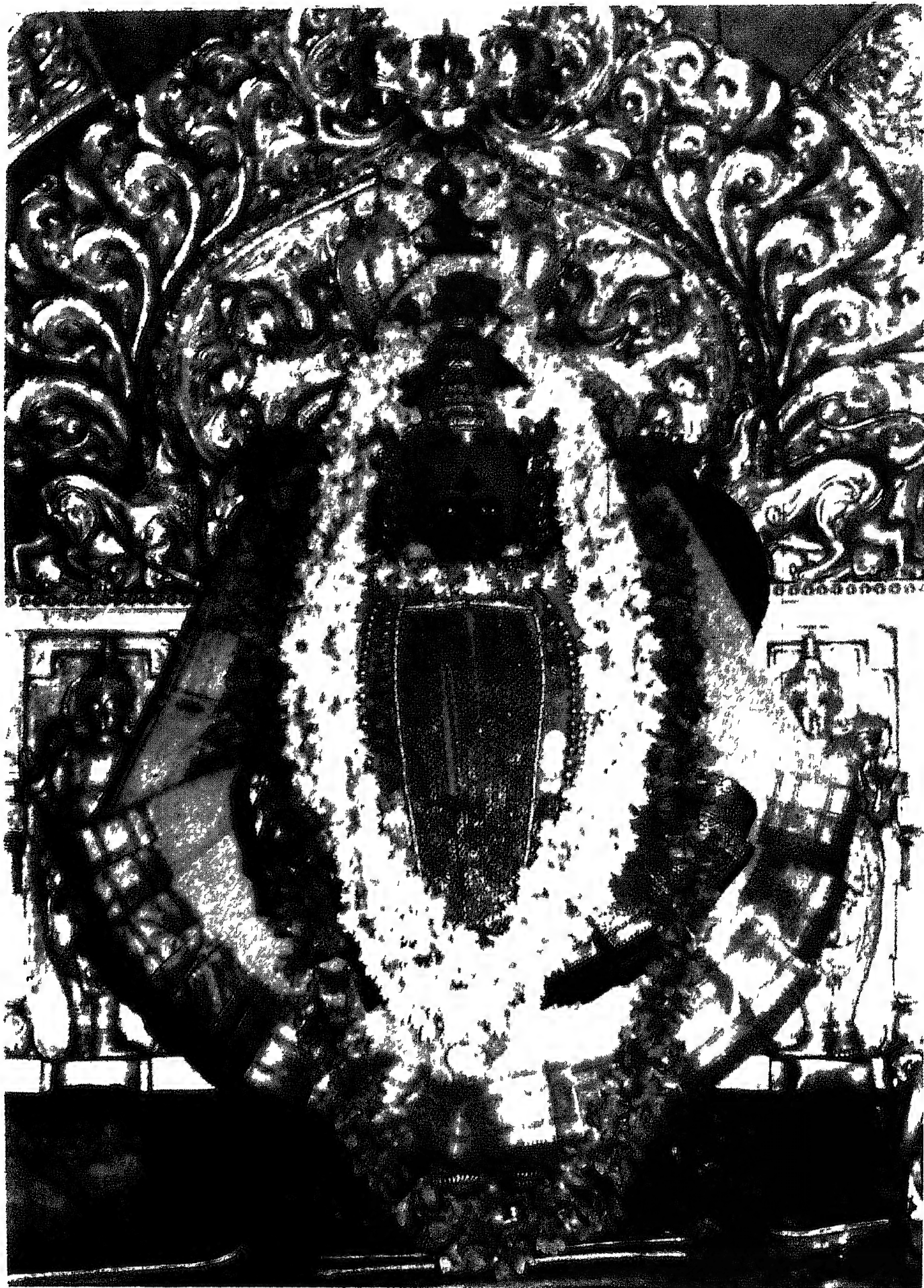
- * Name and address along with the latest passport-size photographs of the family members of the donor who contributes Rs. 1 lakh or more.
- * Name and address of the person to whom Income Tax Exemption Certificate is to be issued.

The donors are also welcome to offer equipment, vehicles etc. to SVIMS or even sponsor health camps in rural areas, if they so desire. Further details can be had from

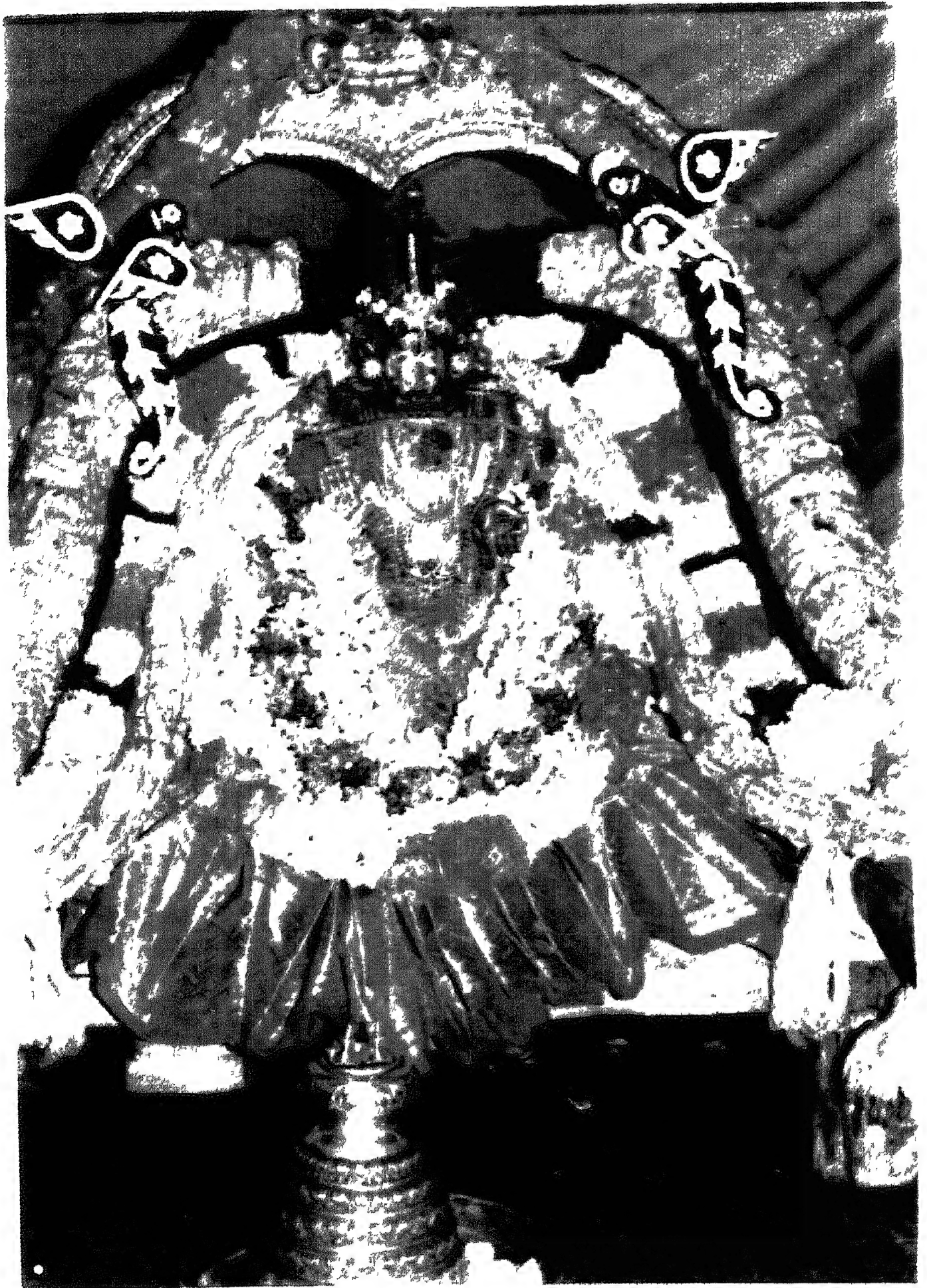
**The Executive Officer
T.T. Devasthanams, Tirupati
or**

**The Director
Sri Venkateswara Institute of Medical Sciences, Tirupati**

EXECUTIVE OFFICER

Goddess Mahalakshmi of Kolhapur (Maharashtra)

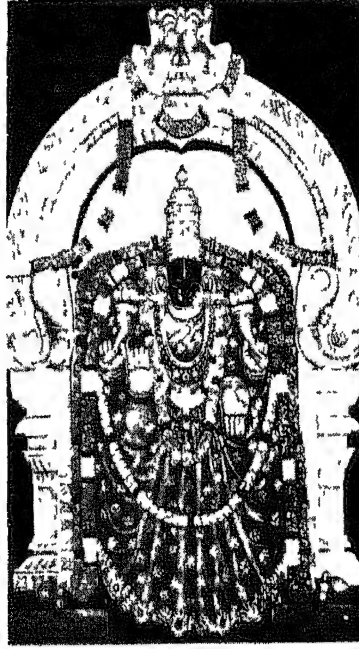

Goddess Padmavati Ammavaru of Tiruchanur.

Visit....

SRI PADMAVATHI DEVI TEMPLE

TIRUCHANUR

TEMPLE TIMINGS ON FRIDAYS

5-00 a.m.	to	5-30 a.m.	—	SUPRABHATAM
5-30 a.m.	to	6-30 a.m.	—	Sahasranama Archana Nitya Archana & 1st Bell
6-30 a.m.	to	7-00 a.m.	—	Sadalimpu
7-00 a.m.	to	8-00 a.m.	—	ABHISHEKAM
8-00 a.m.	to	9-00 a.m.	—	Alankaram to Moolavarlu 2nd Bell
9-00 a.m.	to	8-00 p.m.	—	SARVADARSANAM
6-00 p.m.	to	8-00 p.m.	—	Procession and Unjal Seva
8-00 p.m.	to	8-30 p.m.	—	Night Kankaryams & Night Bell
8-30 p.m.	to	9-00 p.m.	—	SARVADARSANAM
9-00 p.m.				Suddhi & Ekanta Seva

Note :

7-00 a.m. to 8-00 a.m. — Grihasthas can participate in Abhishekam by paying Rs. 100/- per head.

Abhisheka Darsanam can be had on payment of Rs. 5/- per head

பிராட்டியை ஏன் ஆசிரயிக்க வேண்டும்?

திரு. என். எஸ். ராமானுஜதாசாரியர் திருப்பதி.

அநாதிகாலமாகப் பலபிறவி களை அடைந்து அநேக துன பங்களை அனுபவிக்கும் சேத னர்கள் வெறுப்புற்றுப் பிறவி யில் பற்றற்றவர்களாய் அந்த மில் பேரின்பத்தை அடைய எம்பெருமானை ஆசிரயிக்கின்ற னர். அவர்கள் முதலில் பிராட் டியை ஆசிரயித்து அவள கடை ஷத்துக்கு இலக்கானால் எம் பெருமானுடைய கடைஷத்துக்கு இலக்காவர்கள். இல்லையேல் எம்பெருமான இவர்களை ஏற றுக்கொள்ளமாட்டான் என்பது ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கொள்கை. பிராட்டியை ஆசிரயிப்பதற்கு ஆறு காரணங்களை வேதாந தவாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

அர்த்தஸ்வபாவானுஷ்டான லோக த்ருஷ்டி குருக்திபி: |
ச்ருத்யா ஸ்மருத்யாச ஸம்ஸித்தம்
கடகார்த்தாவலமபனம் ||

பிராட்டி கடகம் என்றும் புருஷ காரம் என்றும் கொள்ளப் படு வாள. ஒரு பலனை விரும் பும் சேதனனால் அப்பலனைத் தரவல்ல சேதனனை நெருங்கு வதற்காக உபாயமாக வரிக்கப் பட்ட மறறொரு சேதன புரு ஷகாரம் என்று அழைக்கப்படு வான. இங்கு மோஷத்தைத் தர வல்ல எம்பெருமானை நெருங் குவதற்காக மோஷத்தை விரும் பும் சேதனனால் உபாயமாக வரிக்கப்பட்ட பிராட்டி புருஷ காரமாக ஆகின்றாள். அவளை ஏன வரிக்கவேண்டும் எனப் பதற்கு ஆறு பரமாணங்கள் இந்த ச்லோகத்தில் கூறப்படுகின்றன.

(1) அர்த்த ஸ்வபாவம் :

வஸதுவின ஸ்வபாவம். எம் பெருமான் உலகுக்குத் தந்தை யாவான். ஆதலின் அவனிடம் கடுந்தன்மை உண்டு. பிராட்டி உலகுக்குத்தாய். ஆதலின் அவ னுக்குத் தன் குழந்தைகளா

கிய சேதநர்களிடம் வாத்ஸல் யம் - குற்றத்தைப் புறக்கணிக் கக் கூடிய அன்பு முத லிய குணங்கள் மிகுதியாய் இருக்கின்றன. ஆகவே ஜீவ ராசிகளிடம் உள்ள குற் றங்களைப் பொறுத்துக்கொள்

வது அவளுக்கு ஸ்வபாவம். மேலும் இவளை முன்னிட்டுக்கொண்டு எம்பெருமானை அடைந்தால் இவளுக்கு எம்பெருமானிடம் உள்ள சலுகையால் அவன சேதநரகங்களைக் காகக் கழுகமாட்டான். இதற்கைய ஸ்வமாவமுள்ள பிராட்டியைப் பற்றுவார்க்கு வேறு ஒருவருடைய சிபாரிசு தேவையில்லை.

(2) அனுஷ்டானம் :

முன்னோர்கள் நடந்து கொண்ட முறை. ஸ்ரீநருஸிமஹாவதாரத்தில் ப்ரஹ்மாதன விஷயத்தில் ஏற்பட்ட எல்லையற்ற அன்பினால் எதிரியான ஹிரண்யகசிபுவிடம் எம்பெருமானது சேற்றம் விஞ்சி நின்றது. அப்பொழுது பகவானை அணுக அஞ்சி தேவதைகள் பிராட்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு பகவானை அணுகித்ததித்தனர். மேலும் இவையெருமான தாமும் காட்டிற்குச் செல்ல அனுமதி வேண்டும் போது முதலில் பிராட்டியைப் பிரார்த்தித்துப் பின்னே ஸ்ரீராமபிரானைப் ப்ரார்த்தித்தார். எனவே ப்ரஹ்மா முதலிய தேவதைகளுடையவும் லக்ஷ்மணனுடையவும் அனுஷ்டானம் பிராட்டியைப் புருஷகாரமாக அடைவதற்குப் ப்ரமாணம்.

(3) லோகத்ருஷ்டி :

உலகத்தில் காணும்முறை. அரசர்கள் தங்கள் அந்தப் புரத்தைச் சேர்ந்த பரிவாரங்கள் பெரிய குற்றங்களைச் செய்திருந்தாலும் மறவர்கள் விஷயத்தில் போலன்றி அவர்கள் விஷயத்தில் அவர்கள் செய்யும் நமஸ்காரம் முதலிய சிறிய செயல்களைக்கொண்டே அவர்களை மன்னித்துவிடுவதைக்

காண்கிறோம். அவ்வாறே பிராட்டியைச் சேர்ந்த சேதநரகளை எம்பெருமான மன்னிப்பான்.

(4) குருக்தி :

ஆசாரியர்களின் திருவாக்கு. நமமாழ்வார முதலிய பூரவாசாரயர்கள் பிராட்டியை முன்னிட்டே எம்பெருமானைச் சரணமடைந்த முறையைத் தங்கள் பாசுரங்களில் வெளியிட்டுள்ளனர்.

(5) ச்ருதி :

வேதம், பூரவாசாரய ஸ்ரீஸூகதிகளுக்கும் மூலமாகிய சில வேதவாக்கியங்கள் பிராட்டியைப் புருஷகாரமாகப் பற்றும் படி கூறுகின்றன.

(6) ஸ்ம்ருதி :

மஹரஷிகள் இயற்றிய ஸம்ருதிகரநதங்கள், வேத வாக

யங்களை மூலமாகக்கொண்டு செளனகர முதலிய மஹரஷிகள் தங்களுடைய ஸமருதியில் பிராட்டியை முதலில் பற்றிய பின்பே எம்பெருமானைப்பற்ற வேண்டும் எனக் கூறுகின்றனர். அவர்கள் வசனமும் ப்ரமாணம்.

ஆக மேற்கூறிய ஆறு ப்ரமாணங்களால் தாம் விரும்பிய பெருமபலனைப் பெற விரும்பும சேதநர்களைப் பிராட்டியைப் பற்றினால் அவள் கருணை கூரநது எம்பெருமானிடம் சிபாரிசு செய்து தன்னைப் பற்றியவர்களைத் தானும் எம்பெருமானுடன் காப்பாற்றுவாள். இந்த தத்துவத்தைப் புரிந்துகொண்டு பிராட்டியைப் பற்றி எல்லோரும் நற்பயனைப்பெற்று இன்புறுவார்களாக.

ஸ்ரீகாஞ்சேபுரியில் உள்ள அஷ்டாதஸ (18) திவ்ய தேசங்கள் என்று மணவாளமாமுனிகள் கீழ்க்கண்ட ஸ்லோகத்தில் அருளிச் செய்துள்ளார்.

“தேவாதீச நருஸிம பாண்டவ மஹாதூத ப்ரவாலபரபாந்
ஸ்ரீவைகுண்டபதிம் த்ரிவிகரம் ஹரிம் நீரேசமேகேச்வரேன
நீலவ்யோமவிபும் மஹோரகஹரிம் ஜயோத்ஸநேதது வநத்ரம் ஹரிம்.
சோரேசம் சருதசிந்த பக்த ஹருதயாவாஸம் முகுநதாஹவயம்
காமா வாஸபதிம் நருகேஸ்ரிவரம் தீபரகாசப்ரபும்
ஸ்ரீயுக்தாஷ்ட புஜாஸபதேசம் நகம் ஸ்ரீமதய தோக்தகரியம்,
இதயஷ்டாதச திவ்யமங்கலவபுரதோவாந் ஸரோயே கிநா
ஸாகம் நிஸ்துலகாஞ்சயபிக்ய நகர நாதாந. நமாமஸஸ்தா”

மேற்கூறிய பாசுரங்களில் 18 திவ்ய ஸ்தலங்கள் 1) தேவப் பெருமாள், 2) அழகியசிங்கர் 3) பாண்டவதூதர் 4) பவழவண்ணர் 5) வைகுண்டநாதன் (ப்ரமேசசுவர விண்ணகரம்) 6) உலகநந்தப் பெருமாள் 7) நீரகத்தான் 8) காரகத்தான் 9) கார்வானத்தாளான் 10) ஊரகத்தான் 11) நிலாததிங்கள் துண்டத்தான் 12) களவர 13) உளவாருளத்தான் 14) முகுநதப்பெருமாள் 15) வேனுகை அழகிய சிங்கர் 16) விளக்கொளியெம்பெருமாள் 17) அட்டபுயக்கரத்தான் 18) சொன்னவண்ணம் செய்த பெருமாள் (திருவெஃகா) என்பன.

தகவல். N.C. கோபாலன் - சென்னை.

“ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகர் காட்டும் பிரபத்தி நெறி”

டாக்டர். இரா.வ. கமலக்கண்ணன் * தேசுர்.

தோற்றுவாய்:

மயர்வற மதிநலம் அருளப் பெற்ற ஆழ்வாரகள அவதரித்து 24 பிரபந்தங்களை அருளிச் செய்தனர். அவை நாலாயிர திவலியப் பிரபந்தமாக ‘அருளிச்செயல்’ என்ற சம்பிரதாயப் பெயருடன் வழங்கப்படுகிறது. ஸ்ரீதேசிகனும் 24 பிரபந்தங்களை அருளிச்செய்தார். இவை ‘தேசிகப் பிரபந்தமாக’ வழங்குகிறது. இதில் 405 பாகங்கள் கொண்ட 19 பிரபந்தங்களே நமக்குக் கிடைத்துள்ளன. எஞ்சிய ஐந்தும் மறைந்தன. இத் தேசிகப் பிரபந்தம் பாசுரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ‘பிரபத்திநெறி’ பற்றி இக்கட்டுரையில் ஆராய்வோம்.

இருநெறிகள்:

எம்பெருமானை அடைவதில் விருப்பமுடையவனான சேதனன் (அறிவுள்ளவன்) முழுட்சு எனப்படுவான். ‘முழுட்சு’ என்றால் ‘மோட்சத்தில் விருப்பமுள்ளவன்’ எனப்பது பொருள். இந்நிலையில் உள்ளவர் அனைவரும் தத்துவம், இதம், புருடாரதம் என்ற மூன்றைப் பற்றியும் அறிய வேண்டும்.

தத்துவங்கள் சித்து, அசித்து, ஈசுவரன் எனப்படும். சித்து என்பது உயிரகளின் தொகுதியாகும். அசித்து என்பது மக்கள், விலங்கு முதலியவற்றின் உடம்பு. உலகிலுள்ள ஏனைய பொருள்கள் இவற்றிற்குக் கார

ணமான பிரகிருதியாகும். பிரகிருதியை மூலப் பகுதி எனப் பர. ஈசுவரன் எம்பெருமான இவை மூன்றும் தத்துவத் திரயம் எனப்படும்.

இதம் என்பது வீடுபேற்றிற்குச் சாதனமாக மேற்கொள்ளப்படும் வழியாகும். இது பக்தி நெறியும், பிரபத்தி நெறியுமாகும்.

புருஷார்த்தம் என்பது - புருஷன் (அ) ஆன்மா அடைய வேண்டிய பொருள். ஆன்மா அடைய வேண்டிய பொருள் பரமபதம் சேர்த்தலும், பரிபூரண பகவதனுபவம் பெறுதலும் ஆகும்.

பக்தி நெறி:

பக்தி என்ற சொல்லுக்குக் ‘கலத்தல்’ என்பது பொருளாகும்.

(பேரன்புநெறி) பகதி நெறியில் பல அங்கங்கள் உள்ளன. இவற்றைப் பலன் பெறும் வரை மேற்கொள்ள வேண்டும். பலன் பெற நெடுங்காலமாகும். பகதிநெறியை உரிய அங்கங்களுடன் மேற்கொள்ள இயலாதவர்கள் பிரபத்தி நெறியை மேற்கொள்ளலாம். (பிர-சிறப்பு; பது-செல்லல, அடைதல்; பிரபத்தி-சிறப்பாக அடைதல், சிறப்பாவது மனத்தால் அடைதல். இது சரணடைதல் எனப்பொருள்படும். 'சரணுகதியே' பிரபத்தி ஆகும்.) ஆழ்வார்கள்தம் பாசுரங்களில் பகதி நெறியை ஆங்காங்குக் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அவர்கள் வற்புறுத்துவது பிரபத்தி நெறியையே ஆகும்.

பிரபத்தி நெறி:

இது பரநியாசம், சரணுகதி, பரசமரபணம் என்ற பெயர்களாலும் வழங்கப்படும். பிரபத்தியை மேற்கொள்பவன் பிரபன்னன் எனப்படுவான். பிரபத்தி நெறியை மேற்கொள்ளத் தகுதியுடையவர் யாவர்? எனின், அனைவரும் மேற்கொள்ளலாம். இதற்குச் சாதி முதலிய நியமம் இல்லை (தேசிகப்பிரபந்தம் பாசுரம் 56)

பூமியில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனும் தேவர, முனிவர், பிதருக்கள் ஆகியோரிடம் கடன்பட்டிருக்கிறான் தேவர்களின் கடன்-யாகம் செய்வதாலும், முனிவரகடன் - வேதம் ஒதுவதாலும், பிதருக்களின் கடன் - மக்கள் பிறப்பதாலும் நீங்குகின்றன ஆனால் பிரபத்தியை மேற்கொள்பவர்களுக்கு இக்கடன்கள் தாமே நீங்கி விடுகின்றன

இப்பொருள் 'என்னுடையது' என்று நினைப்பதாகிய புறப்பற்றையும், அழியக்கூடிய உடலையே ஆனமாவாக எண்ணி அதையே 'நான்' என்று எண்ணும் அகப்பற்றையும், தன்னைச் சுவதந்தரனாக நினைப்பதையும் ஒழித்து, தன் சொரூபம், தன்னைக் காகும் பொறுப்பு, அதனால் வரும் பலன் ஆகிய எல்லாவற்றையும் எம் பெருமானது பொறுப்பு என நினைந்து அவை அனைத்திலும் தன் தொடர்பை அடியோடு நீக்கி, எம்பெருமானிடம் சரணடைய வேண்டும். (தேபி பாசுரம் 25)

பிரபத்தியின் அங்கங்கள்:

பிரபத்திக்கு ஐந்து அங்கங்கள் உள்ளன. அவையாவன.

1. ஆநுகூலய சங்கலபம் - எம்பெருமான திருவுள்ளத்திற்கு உகந்தவற்றையே செயதல் (உகக்குமவை யுகந்து)

2 பிராதிகூலய வரஜநம் - அவன் திருவுள்ளத்திற்கு விபரீதமானவற்றைச் செய்யாமை (உகவாவனைத்தும் ஒழிந்து)

3. மகாவிசுவாசம் - அவன் எவ்வாற்றானும் நம்மைப் பாதுகாப்பான் என்று நம்புதல் (மிகத் துணிவு பெற வுணர்ந்து)

4 கோபதருதவவரணம் - அவன் காவலை வேண்டி நிறைவு (காவலெனவரித்து)

5. காரபணயம் - எம்பெருமானைத் தவிர வேறு தெய்வத்திடமோ, வேறு பலனிலோ பற்றில்லாதிருத்தல், எம்பெருமானது கருணை தம்மீது வளர்ந்தோங்குமபடி தாழ்ந்து நின்று வணங்குதல் (புகலில்லாத தவமறியேன)

“உகக்குமவை யுகந்துகவா

வனைத்துமொழிந் துறவுகூன மிகத் துணிபு பெறவுணர்ந்து

வியன்காவ லெனவரித்துச் சகதிலொரு புகலில்லாத்

தவமறியேன் மதிட்கட்கி நகர்க்கருணை நாதனைநல்

லடைக்கலமா யடைந்தேனே” (தே.பி. பாசுரம் 241)

அடைக்கலமாய அடைந்தேன என்றதால் அங்கியான ஆதம் சமரபணமும் கூறப்பட்டன. ஆக, பேரருளாளன் திருவடிகளில் ஐந்து அங்கங்களுடன் கூடிய பிரபத்தியை மேற்கொண்டேன என்றவாறு.

பிரபத்தியின் பெருமை

பிரபத்தி அனைவருக்கும் மிகச் சலபமாய் மேற்கொள்ளக்கூடியது. பிரம்மாஸ்திரம் செலுத்தப்பட்டபின் மறை அஸ்திரத்தை அது பொறுக்காதது போல, ஒருமுறை பிரபத்தியை மேற்கொண்டபின், அதே பலனுக்காக மறுபடியும் செய்யவேண்டாதவாறு எம்பெருமானுக்குக் கருணையை உண்டாக்குகிறது. இதன் அங்கங்களின் தெளிவான ஞானம் இல்லையென்றாலும் ஆசாரியன் உபதேசித்த பிரதிவாக்கியத்தால் பலன் கொடுக்கின்றது. ஞானம் இல்லாதவர்களுக்கு ஆசாரியன் செய்த பிரபத்தியே போதியதாய் பலனைத் தருகின்றது. பகவத் கீதையின் முடிவில் (சரம சுலோகம்) “எல்லா உபாயங்களையும் கைவிட்டு என்னைச் சரணடைந்தால் நான் அந்தந்த அரிய உபாயங்களின் இடத்தில் நின்று அவ்வவற்றின் பலனைக்கொடுப்பேன்” - என்று பிரபத்தியே பேசித் தலைக்கட்டப் பெற்றது. (தே.பி. பாசுரம் 200)

பிரபத்தியின் வகைகள்:

பிரபத்தி நான்கு வகைப்படும்.
அவையாவன:

1. ஸ்வநிஷ்டை - பிரபத்தியாகிய அங்கியையும் அதன் அங்கங்களையும் தெளிவாய் அறிந்து தாமே எம்பெருமானைச் சரணடைதல்.
2. உக்திநிஷ்டை - ஆநுக்ஷய சங்கல்பம் முதலிய அங்கங்களில் சிறந்த ஞானமில்லாத அதிகாரிகள் எம்பெருமானைத் தவிர வேறு பற்று இல்லாதவராய், நாம் வணங்கினால் அவன் பாதுகாப்பான என்ற நம்பிக்கையுடன் நின்று பூரண பிரபத்தியை வெளியிடுவது.
3. ஆசார்ய நிஷ்டை - இரகசியாரதங்களை உபதேசித்த ஆசார்யன் எம்பெருமானிடம் செய்யும் சரணுகதியில் அடங்கியிருத்தல்.
4. பாகவத நிஷ்டை - பூரண அதிகாரியான ஒரு பாகவதர் எம்பெருமானிடம் செய்யும் சரணுகதியில் அடங்கியிருத்தல்.

இதைப் பின்வரும் பாசுரம் விளக்கும்.

அளவுடையார் அடைந்தார்க்கும்1
அதன் உரையே
கொண்டவர்க்கும்2
வளவுரைத் தவனருளே மன்னியமா
தவத்தோர்க்கும்3
களவொழிவா ரெமரென்ன
இசைந்தவர்க்கும்4 காவலராம்
துளவமுடி அருளவரத்
துவக்கிலெனை வைத்தேனே
(தே.வி. 242)
(துவக்கு-சம்பந்தம்)

ஆழ்வார் பாசுரங்களில் பிரபத்தி நெறி:

இப்பிரபத்தி நெறியை ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களால் அறிய முடிகிறது. பொய்கையாழ்வார் பாசுரம் ஒன்றில் இது குறிகப்படுகின்றது.

'அடைந்த அருவின்னையோடு
அல்லல் நோய் பாவம்
மிடைந்தவை மீண்டொழிய
வேண்டிய-நுடங்கிடைய
முன்னிலங்கை வைத்தான்
முரணழிய முன்னொருநான்
தன்னிலங்கை வைத்தான் சரண்.
--(முதல் திருவந்தாதி- 59)

'வினை, நோய், பாவம் இவை அடியோடு நீங்கவேண்டுமாயின் இராமபிரானைச் சரணம் புகுதலே வழி' என்ற குறிப்பு இப்பாசுரத்தில் உள்ளது.

திருமங்கையாழ்வார் நைமிசாரண்யத்து எம்பெருமான திருவடிகளில் சரண புகுவதைப் பாசுரங்கள்தோறும், 'திருவடி அடைந்தேன்', என்று வேண்டுவதைப் பாரக்கலாம். பிராட்டியை முன்னிடஞ்ச் சரணுகதி செய்வதை முறையாகையால் இவரும்,

'தேன் உடைக் கமலத்
திருவினுக்கு அரே

நான் உடைத் தவத்தால் திருவடி
அடைந்தேன்'
--(பெரிய திருமொழி- 1:1.9)

என்று பிரபத்தி செய்வதைக் காணலாம். மேலும் இவர, 'சூரு ஐவர் வந்து குமைக்கக் குடிவிட்டவரைத் தேருதுன் அடைந்தேன் திருவிண்ணகர் மேயவனே' (பெரிய திருமொழி6.2:5) (குடிவிட்டவர்-இந்திரியங்கள்) என்று திருவிண்ணகரில் சேவை சாதிக்கும் ஒப்பிலியப்பனைச்

சரண் அடைந்து முறையிடுவதை அறியலாம்.

'கல்தேன் பாய்த்தொழுகும் கமலச்
சுனை வேங்கடவா!
அற்றேன் வந்தடைத்தேன்
அடியேனை ஆட்கொண்டருளே'
(பெரிய திருமொழி1:9:9)

என்று திருவேங்கடமுடையானையும் சரணம் அடைவதை அறியலாம்.

சரணுகதி தத்துவத்தின் பெருமையை உலகறியச் செய்த நம் மாழ்வார்,

'கழல்கள் அவையே சரணுகக்
கொண்ட குருகூர்ச்சடகோபன்'
(திருவாய்மொழி- 5:8:11)

என்றும்,

'உன் அடிக்கீழ் அமர்ந்து
புகத்தேனே' (திருவாய்மொழி 6:10:10)
என்றும் தாம் எம்பெருமான் கழலணைகளில் சரணுகப் புகுந்தமையையும் புலப்படுத்துகிறார்.

'ஆழ்வாரகள் பல இடங்களிலும் பிரபத்தி பண்ணிற்றும் அரசசாவதாரத்திலே' (ஸ்ரீவசன பூஷணம் 38) எனப் பரிள்ளை லோகாசாரியர். அவ்வாறு உபாயமாகப் பற்றுமிடத்தில் வேண்டப்படும் குணங்கள் வாதசலயம், சுவாமித்துவம், செளலீயம், செளலப்பியம் என்பனவாகும். இந்தத் திருக்குணங்கள் 'இருட்டறையில் விளக்குப் போல பிரகாசிப்பது இங்கே' என்று குறிப்பிடுகிறது ஸ்ரீவசன பூஷணம் (40) (இங்கே அரசசாவதாரம்) இதனால்தான் நம் மாழ்வார் திருவேங்கடமுடையானிடம் சரண் அடைந்தார்

"அகலகிலேன் இறையும்' என்஑ு
அலரமேல் மங்கை உறைமார்பா!
நிகரில் புகழாய்! உலகம் மூன்று
உடையாய்! என்னை ஆழ்வானே!
நிகரில் அமரர் முனிக்கணங்கள்

விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே
புகல் ஒன்று இல்லா அடியேன் உன்
அடிகளீழ் அமர்ந்து புகுந்தேனே”
-(திருவாய்மொழி 6.10:10)

நிகழில் புகழாய் - எனப்
தால் 'வாதசலயமும்,' (கனறினி
டம் பசுகொண்ட அனபு) உல
கம் மூன்றுடையாய் - எனப்
தால், 'சுவாமித்துவமும்,' (உடை
யனாய் இருக்கும் இருப்பு) என்
னையாளவானே - எனப்பதால்
'சௌசீலயமும்,' திருவேங்கடத்
தானே- எனப்பதால் 'சௌஸ்பபி
யமும்' ஆகிய நான்கு திருக்க
லியாண குணங்களும் விளக்கம்
பெறுகின்றன

ஆத்ம சமர்ப்பணம்

'திருமகளும் திருவடியும்

அருமையிலா மையும் உறவும்

அன்புபரிய அடியரசும்

கருமம் அழிப்பு அளிப்பு அமைப்பும்

கலக்கமிலா வகைநின்ற

அருளவரதர நிலையிலக்கில்

அம்பென நான் அமிழ்ந்தேனே,
(தே பி. 246)

'பேரருளாளன் திருவடிகளில்
பிரிக்கமுடியாதபடி கலந்தேன்',
என்றவாறு அருளவரதர நிலை
இலக்கில் - பேரருளாளராகிய
ஸ்திரமான இலட்சியத்தில
அம்பு என - பாணம் எனவும்
படி நான் மூழ்கினேன்

சிறந்த வீரன் விலலில் அம்
பைப் பூட்டிக் கவனத்துடன்
குறியைப் பார்த்து எய்தவுடன்
அவ்வம்பு அக்குறியின் மீது
பாயந்து அதனுடன் ஒன்றுப்
படுகிறது. வேதம் பிரபத்திக்கு
இந்த உவமையைக் காட்டுகி
றது. பிரணவம் எனவும் வில
லில், ஜீவனாகிய - அம்பைப்
பூட்டி, பிரமமமாகிய குறியில்
மன ஒருமையையுடன் பிர
யோகித்தால் ஜீவனாகிய அம்பு
பிரமமாகிய குறியைச் சேர்ந்து

கலந்துவிடும் என்றும், இதுவே
பிரபத்தி என்றும் விளக்கப்பட
பெறுகிறது. இப்பொருளை 'அம்
பென நான் அமிழ்ந்தேனே',
என்ற தொடரால் கூறப்பட்டது.

மேலும் தருபதப் பிரபத்தி,
ஆரத்தப்பிரபத்தி என்ற இருவ
கையில் தத்தம் விருப்பத்திற்
கேற்றவாறு ஒன்றை மேற்கொள்
ளலாம்.

(தே.பி. பாசுரம் 255)

தருபதப் பிரபத்தி-இச்சரீரம் உள்ள
வரையில் கரம் பலன்களை
அனுபவித்து முடிவில்
வீடுபெறச் செய்யும் சரணாகதி.

ஆரத்தப் பிரபத்தி-இச்சரீரம் உள்ள
வரை கூடப் பொறுக்கா
மல இக்கணமே வீடுபெ
றவேண்டுமென்று விரும
பிச செய்யும் சரணாகதி.

இந்நெறியின் பெருமைகள்:

பகதிநெறிக்குச் சிலவரைய
றைகள் உண்டு இப்பிரபத்தி
நெறிக்கு எவ்விதமான நியமமும்
இல்லை.

'பிரபத்திக்கு தேச நியமமும்,
காலநியமமும், பிரகார நியம
மும், அதிகாரி நியமமும், பல
நியமமும் இல்லை' - எனப்பது
ஸ்ரீவசனபூஷணம் (24)

தேச நியமமாவது - புண்ணி
யத் தலங்களில்தான் செய
யவேண்டுமென்று, வேறு இடங்
களில் செய்யலாகாது என
பது

கால நியமமாவது - வேனிற்
காலம் முதலிய காலங்
களில்தான் செய்யவேண்
டும் மற்ற காலங்களில்
செய்யக்கூடாது எனப்பது.

பிரகார நியமமாவது - முதல்
மூன்று வருணத்தாரர்களே

உரியவர மறறையோர்
உரியராகார எனப்பது

பல நியமமாவது - இம்மை, மறு
மைப் பலன்களில் இன்ன
பலனுக்கு இது சாத
னம், மறறைய பலன
களுக்கு இது சாதனம்
அன்று - எனப்பது.

திரௌபதி மாதவிலக்காக
இருக்கும் போது சபையில் துதி
லுரியப்பட்ட போது கண்ண
னைச் சரணடைந்தாள். இத்
னால் தூயராய இருக்கவேண்
டும் என்ற நியதி இல்லாமை
புலப்படுகிறது.

அருச்சுனனுக்குப் பிரபத்தி
போரககளத்தில் உபதேசிக்கப்
பட்டது இதனால் புண
ணிய பூமியில் செய்ய வேண்
டும் எனவும் நியதி இல்லை
எனப்பது தெரிகிறது. பாண
டவர் கண்ணனிடம் சரண
அடைந்தனர். (அரசமரபினர்)
காகம் சரணடைந்தது. (பறவை)
காளியன் (பாமபு) கஜேந்திரன்
(யானை) ஆகியனவும் சரண
டைந்தனர். அரசுகளாகிய விபீ
ஷணன் சரணடைந்தான். பெரு
மால் வருணனைச் சரணடைந்
தார முசுநதன் (மனி
தன்) கத்திரப்பந்து (சண்டாளன்)
முதலியோரும் சரணடைந்தனர்.
எனவே அதிகாரி நியமமும்
இல்லை எனப்பது தெரிகிறது

இதற்குத்தான் பிரபத்தி செய
யவேண்டுமென்று எனப்பதில்லை. தரு
மர அரசைப் பெறவும், திரௌ
பதி ஆடைபெறவும், காகம்
உயிர்பெறவும், கஜேந்திரன்
கைங்கரியம் செய்யவும், வீட
ணன் பெருமானை அடையவும்,
பெருமானை கடலைத் தாண்டவும்
சரணடைந்தனர்

ஸப்தகிரி

பிரபன்னனது கடமை:

பிரபத்தியை மேற்கொண்ட வன் பிரபன்னன் எனப்படுவான்.

இவன் மறுபடி மேற்கொள்ள வேண்டிய உபாயம் ஒன்று மில்லை. ஒரு கவலையுமின்றி வீடுபேற்றை எதிர்பாரத்திருக்க வேண்டியதுதான். நாள்தோறும் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும். பகவதாராதனம் செய்யாமல் உண்ணக்கூடாது. பாகவத, ஆசாரிய கைங்கரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். தற்பெருமை பேசாமலும், பிறரைப் பழிக்காமலும், துவய அநுசந்தானம் செய்து கொண்டு வாழ வேண்டும். ஆசாரியன் செய்த பேருதவியைப் போற்ற வேண்டும். வேறு தெய்வ சம்பந்தம் கூடாது பாகவத அபசாரம் கூடாது.

பிரபன்னனுக்கு பாபம் இன்மை:

பிரபன்னன் பெருமானது கடலையை மீறிப் பாபம் செய்யாத துணியான. அறியாமல் செய்யும் பாவங்கள் இவனிடம் சேரா. அவை பிரபத்தியின் தேசம், காலம், நிமித்தம் இவற்றின் காரணமாகப் புத்தி பூர்வமாகப் பாவம் செய்ய நேரந்தாலும், அதற்குவருந்திப் பின்னும் பாவம் செய்யாது பிராயச்சித்தம் செய்தால் அபபாவம் கழிந்துவிடும். சாததிரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள பெரிய பிராயச்சித்தம் செய்ய இயலாதவனுக்கு அதற்காகப் பின்னும் பிரபத்தி செய்வதே பிராயச்சித்தமாகும். இங்ஙனம் செய்யாதவர்களையும் எம்பெருமான

இந்தக் கர்ம பூமியிலேயே தண்டித்துப் பரிசுத்தனாக்குகிறான். எவ்வகையிலும் பிரபன்னனுக்கு வீடுபேறு உறுதி. நரகம் இல்லை.

பிரபன்னன் நல்ல திருத்தலத்தில், உத்தராயணத்தில், சுகிலப் பட்சத்தில், பகலில் மரிக் கவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. மற்ற சாதாரண அதிகாரிகளுக்கு இவைதேவை. பிரபந்நனுக்கு எந்த இடத்தில் எப்பொழுது மரணம் வரின்மையாதும் குறைவில்லை.

இறுவாய்:

நின்னருளாம் கதியனறி

மற்றொன்றில் வேன்

நெடுங்காலம் பிழைசெய்த

நிலைகழிந்தேன்

உன்னருளுக்கு இனிதான்

நிலையுக்கந்தேன்

உன் சரணே சரணென்னும்

துணிவு பூண்டேன்

மன்னிருளாய் நின்றநிலை எனக்குத்

தீர்த்து

வானவர்தம் வாழ்ச்சிதர

வரித்தேன் உன்னை

இன்னருளால் இனி எனக்கோர்

பரம ஏற்றமல்

என் திருமால் அடைக்கலம் கொள்
என்னை தீயே
-(தே.பி. பாசரம் 126)

இப்பாசரத்தில் முதல் வரியில் கார்ப்பண்யமும், 2ஆம் வரியில் பிராதிகூல வரஜநமும், 3ஆம் வரியில் ஆனுகூல்ய சங்கல்பமும், 4ஆம் வரியில் - மகாவிசுவாசமும், 5, 6ஆம் வரிகளில் - கோப்த்ருதவரணமும், 7, 8 வரிகளால் ஆத்ம சமரபணமும் கூறப்பட்டன.

'என்தலைவனே! உன் திருவடிகளே தஞ்சமென்று உறுதி கொண்டேன்; என் அஞ்ஞானத்தை ஒழித்து நித்திய சூரிகளின் வாழ்வை எனக்குத் தந்து காக்கும்படி உன்னை வேண்டிக் கொண்டேன். எனமீது கருணை கொண்டு இனி எனக்கு ஒரு பொறுப்பும் வைக்காமல், என்னைக் காக்க வேண்டிய பொருளாக ஏற்றுக்கொள்வாயாக' - என்று சுவாமி தேசிகன் வேண்டுவதையே நாமும் ஏற்றுப் பிரபத்தி நெறி நின்று உய்வோமாக.

நவக்கிரகங்களுக்கு பிரியமான நிவேதனங்கள்

1) சூரியன்	- கோதுமை ரவை சரக்கரை
	பொங்கல (சூடு ஆறாமல்)
2) சந்திரன்	- மால்பாயாசம் (சூடு ஆறியது)
3) செவ்வாய்	- பொங்கல
4) புதன்	- புளியோதரை
5) குரு	- துயிர சாதம்
6) சுகிரன்	- நெய் பொங்கல்
7) சனி	- ஊர்சாதம்
8) ராகு	- உளுந்து சாதம்
9) கேது	- கித்ராண்ம

தொகுப்பு வி. சக்திவேல் - தென்பக்தார்.

பகவத் கீதை

பத்தாம் அத்தியாயம்

விபூதி யோகம்

‘உமைப்ரியன்’

அர்ச்சுனன் கூறுவது

பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தாம் பவித்ரம்
பரமம் பவான் |
புருஷம் சாசுவதம் திவ்யமாதி
தேவமஜம் விபும் || (12)

ஆஹுஸ்த்வாம்ருஷய: ஸர்வே

தேவர்ஷிர் நாரதஸ்ததா |
அஸிதோ தேவலோ வ்யாஸ:

ஸ்வயம் சைவ ப்ரவீஷி மே || (13)

“நீரே (பகவானே) உயர்வான மூலப்பரம்பொருளாகவும், உயர்ந்த அடைக்கலமாகவும், புனிதத்துடன்கூடிய தூய்மையானவராகவும் விளங்குகிறீர். தேவமுனிவரான நாரதரும் மற்றும் அஸிதர், தேவலர், வியாசர போன்ற மற்றைய முனிவர்களும் உங்களையே நித்யமானவர, ஒளிபொருந்திய புருஷர், ஆதிமுதலோன, பிறவியில்லாதவன், எங்கும் நீக்கமற்ற நிறைந்தவன் என்று கூறுகின்றனர். இப்போது தாங்களும் எனக்கு இவ்வுண்மையை எடுத்துக்கூறுகின்றீர்.”

[இச்செய்யுட்களில் இறைவனான விஷ்ணுவின் ஆற்றல்கள் அர்ச்சுனன் அறிந்துகொள்ளும் முகத்தான் நமக்கு மீண்டும் உணர்த்தப்படுகின்றன. ஞானத்தின் இருப்பிடம் பக

வான. அதனை அறிந்தவர்கள் முனிவர்கள். இதனை அர்ச்சுனன் தன் அனுபவத்தில் அறிந்து இதுபோது வெளியிடுகின்றான்.]

ஸர்வமேத்ருதம் மன்யே யன்மாம்
வதஸி கேசவ |

ந ஹி தே பகவன் வயகதிம் விதுர்
தேவா ந தானவா: || (14)

“கேசவா! எனக்கு நீங்கள் கூறுவதெல்லாம் உண்மையென்றே கருதுகின்றேன். பகவானே! உன்னுடைய தோற்றத்தை தேவலோகத்தாரோ, மண்ணுலகத்தாரோ அறியவில்லை”

[ஆறுகுணங்களாகிய ஆற்றல், அறம், செல்வம், பலம், மன உறுதி, ஒளி ஆகியன உடையவன் பகவான் எனப்படுவார். இதனால், உயிர்களின் இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் ஆகியவற்றைத் தெள்ளத் தெளிவாக அறிந்தவன் அவன். இத்தகு பெருமைமிகு பகவானின் அவதார இரகசியத்தினை மேலுலகத்தவர்களே அறிய முடியாத போது, சாதாரண மனிதர்கள் எங்கே அறிய இயலும். தோற்றத்தின் காரணத்தை அந்த பரம்பொருளே கூறினால்தான் உண்டு. அப்போதுதான் பக்தர்கள் சற்றே

அந்த உண்மையை அறிய ஏதுவாகிறது. இதனைத்தான் அர்ச்சுனன் மூலம் பகவான் செய்து முடிக்கின்றார்.]

ஸ்வயமேவாத்மனாத்மாணம் வேத்த
த்வம் புருஷோத்தம |
பூதபாவன பூதேச தேவதேவ
ஜகத் பதே || (15)

“புருஷோத்தமனே! உலக உயிர்களைப் படைத்தவனே! அவ்வுயிர்களுக்குத் தலைவனே! தேவாதிதேவனே! இவ்வுண்டங்களுக்கெல்லாம் நாயகனே, உமமை உமமாலதான் உள்ளபடி அறியமுடியும். (எங்களால் முடியாது)”

[மற்ற புருஷர்களாகிய உயிர்களைவிட எல்லா வகையிலும் பகவான் உயர்ந்தவராகையால், அவனே புருஷோத்தமனாவான். இவ்வுலக உயிர்களைப் படைத்து அவற்றை ஆண்டு தனது மேலான தன்மையை இறைவன் காட்டுகின்றான். இத்தகு ஆற்றலையுடைய பகவானை அவனே தான் அறிந்து கொள்ள முடியும். ஒரு வைரக் கல்லின் மதிப்பை ஒரு காய்கறி விற்பவனாலோ, ஒரு விஞ்ஞானியாலோ எடைபோட இயலாது. அதன் மதிப்பை ஒரு வைர வியாபாரிதான் அறியமுடியும். அது போன்று பரம்பொருளின் பெருமையை அவனன்றி வேறெவரும் அறியார்.]

வக்துமர்ஹஸ்யசேஷேண த்வயா
ஹ்யாத்மவிபூதய: |
யாபிர்விபூதிபிர்லோகானிமாம்
ஸ்த்வம் வ்யாப்ய திஷ்டஸி || (16)

“எந்த வகையான மேலாம குண இயல்புகளைக் கொண்டு இந்த உலகத்தில நிரம்பியுள்ளீரோ அந்த குணயியல்புகளைச் சிறிதும் விடாது தாங்களே (எனக்கு) விளக்குவீராக.”

ஸப்தகிர்

[ஒரு யானையின் பலம் அந்த யானையே தன் செயலால் காட்டும் போதுதான் நமமால் அறிய முடிகிறது . அது போன்று இறைவனின் தெய்வீகச் சிறப்பு, அவன் விளக்கினால்தான் நாம் அறிய ஏதுவாகும். மனிதர்களால் அவன் பெருமையை அறியமுடியாது. பகவானால்தான் முடியும். மேலும் அது இறைவனின் பக்தர்களால் காட்ட வேண்டிய கடமையுமாகும்.]

கதம் வித்யாமஹம் யோகிம்ஸ்த்வாம்
ஸதா பரிசிந்தயன் |
கேஷு கேஷு ச பாவேஷு சிந்தய:
அஸி பகவன்மயா || (17)

“யோகீ! எப்போதும் உங்களையே நினைத்து நான் எவ்வாறு உங்களை அறிவது? பகவானே! எந்தெந்த வகைகளில் நீங்கள் என்னால் சிந்தக்கத் தக்கவராவீர்?”

[இங்கு பகவான் ‘யோகீ’ என்று விளிக்கப்படுகிறார். அதாவது ‘யோகமாயை’யினால் அப்பகவான் பிற உயிர்களிடமிருந்து தனித்து இருக்கிறான். இங்கு அரசுகளின் ஒரு சாதாரண பக்தனின் மனப்போக்கில், சிந்தனையில் இருந்துகொண்டு, இறைவனை எவ்வாறு தியானிக்கவேண்டும், மனதில் இருத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஒரு பரந்த மனப்பான்மையில் “யான பெற்ற இனபம்பெறுக இவ்வையகம்” எனும் அளவில் செயல்படுகிறான். சாதாரண மனிதனுக்கு உலகாயுத ஆசைகளின் காரணமாக - கடமையின் காரணமாக இறைவனைச் சித்தித்தல எனப்பது அரிதாக விளங்கிடும் போது அரசுகளின் அவர்கள் சார்பில், இறைவனைப்பற்றி சித்தித்தல எவ்வாறு என்று பக

வானிடமே விளக்கம் கேட்கின்றான். இந்த சிந்தனை, விளையாட்டுப் பொருட்களைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் தனக்குமந்தையை நினைத்திடும் ஒரு தாயின் சிந்தனை போன்று விளங்குதல் வேண்டும். இந்த உறவினைத்தான் அரசுகளின் எதிர்பார்க்கின்றன.]

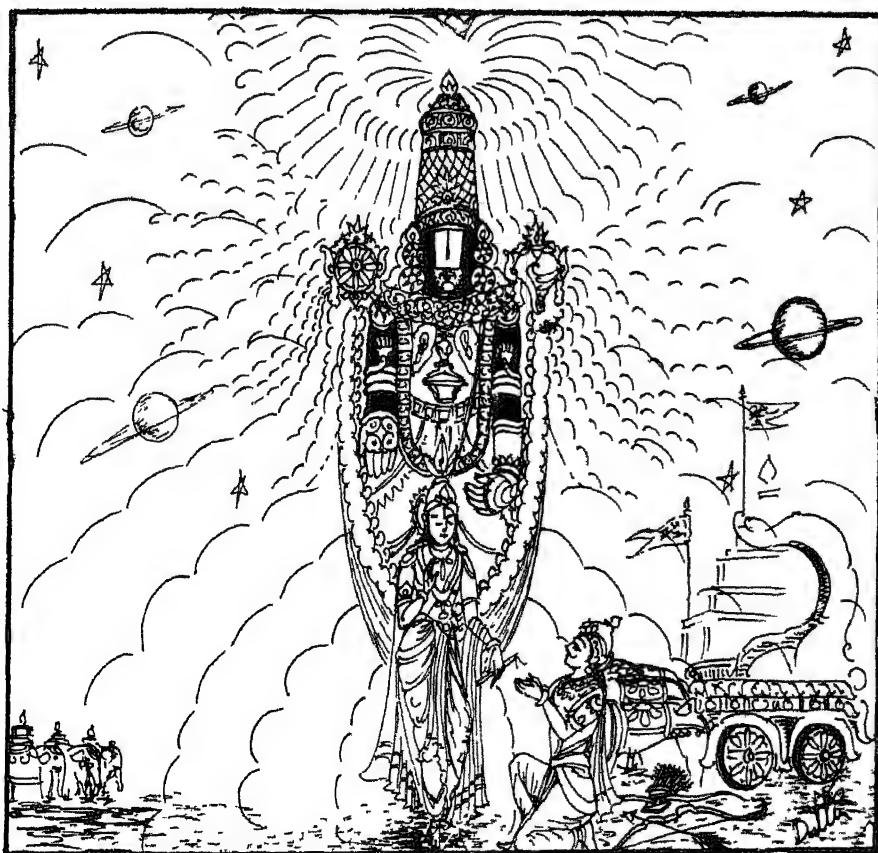
விஸ்தரேணுத்மனோ யோகம்

விபூதிம் ச ஜனார்த்தன |
பூய: கதய த்ருப்திரஹி ச்ருண்வதோ
நாஸ்தி மே அம்ருதம் || (18)

“ஜனார்த்தனா! உங்களுடைய யோக சக்தியினையும், மேலான ஆற்றல்களையும் மறுபடியும் எமக்கு விளக்கி அருள்வீராக! ஏனெனின் அமுதம் போன்ற உங்கள் உபதேசங்களில் என்றுமே எமக்குச் சுவை குறைய வில்லை.”

[மனிதன் இறைவனை வணங்குவது இம்மை மறுமை பயன்களுக்காகவேதாம். இப்பயன்களைத் தருவது யோகம் எனும் இறைவனின் சக்தியும், அவ இறைவனின் ஆற்றல்களான விபூதிகளாகும். இவ இரண்டினையும் விளக்கிடும் இறைவனின் உபதேச வார்த்தைகள் நினைக்க நினைக்க, அனுபவிக அனுபவிக இனித்திடும் அமுத மொழிகளாகும் இவ அமுதத்தைச் சுவைத்திட சுவைத்திட அதன் இனிமை பெருகவே செய்யும் அதனைப் பக்தர்கள் பருக இவவேண்டு கோள் மூலமாக ஒரு வாய்ப்பினை அரசுகளின் அமைத்துத் தருகின்றன |

(தொடரும்)

கருட சேவை என்பது கருட நாட்டில் கருட தரிசனத்திற்கு முமைகளில், மாலை நேரத்தில் டனைத தரிசிப்பதாகும். சாதார மிகவும் முகயத்துவம் தரப்படு கருடனைத தரிசிக்க கூட்டம் ணமாகக் கருட பட்சியை ஆகா கின்றது. ஆகாயத்தில் பறக் கூட்டமாய் மக்கள் நிற்பார்கள். யதில் பறக்கும் போது சேவிப கும கருட பட்சியைக் கண்டால் தெப்பக்குளம் மைய மண்டபத் பது கருட தரிசனம் எனப் பக்தி மேலீட்டால் இரண்டு கன தில் உட்காரந்து கொண்டிருக்

படும். கருட வாகனத்தில் னங்களிலும் போட்டுக்கொண்டு கும கருட பட்சி(கள்) பறக்கும் பெருமானைத் தரிசிப்பது கருட தரிசனம் செய்கிறோம். திருச்சி வரை காததிருந்து தரிசிப்பார் சேவை எனப்படும். தென்னிந நகரத்தில் தெப்பக்குளம் கரை கள். அடியேனும் பல வரு தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழ் யைச் சுற்றிலும் வியாழக்கி டங்கள் இதுமாதிரி தரிசனம்

கருட சேவை

திரு. P.V. குப்புஸ்வாமி - திருச்சி.

செய்ததுண்டு. தற்சமயம் நகரவிட்டுத் தூரமாக வந்துவிட்டதால் இது சாத்தியமாகாமல போய்விட்டது. ஆனாலும் சந்தர்ப்பம் கிட்டும் போதெல்லாம் கருட தரிசனம் செய்யத்தவறியதில்லை. கருட தரிசனத்திற்கு ரொம்பவும் மகிமை உள்ளது. அதுவும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் வியாழக்கிழமைகளில் மாலை நேரத்திலும் கருட தரிசனம் செய்வது ரொம்பவும் விசேஷம். உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் கருடனைச் சேவித்தல் கூடாது. பறக்கும் போதுதான். (பெருமாள் ஆரோகணித்திருக்கிறார் என்பதாக ஐதீகம்) தரிசிக்கவேண்டும். பொதுவாக வாரத்தின் எல்லாக் கிழமைகளிலும் எந்த நேரத்திலும் கருட தரிசனம் செய்யலாம். கருட தரிசனத்தின் பலன் பின்வருமாறு ஞாயிற்று தரிசித்தால் உடல நோய் தீரும். திங்கள் தரிசனம் செல்வம், செல்வாக்கு வந்து சேரும். உடல அழகு கூடும். செவ்வாய் தரிசித்தால் உறவினர்கள் வருகை புரிவார்கள். கடன தொகை வசூலாகும். புதன் தரிசனம் பகைவர்களை நண்பர்கள் ஆக்கும். வியாழ தரிசனத்தால் நண்பர்கள் உதவி புரிவார். வறுமையும் பாவமும் நீங்கும். வெள்ளி தரிசனம் ஆயுளைக் கூட்டும். அதிர்ஷ்டம் ஏற்படும். சனிக்கிழமை தரிசனத்தால் குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சியும் நலமும் சேரும். ஆயுளும் பெருகும். கருடப் பட்சியின் தரிசனமே இவ்வளவு பலன்களைத் தருமென்றால் கருட வாகனத்தில் எழுந்தருளும் பெருமானைச் சேவிப்பதால் ஏற்படும் பலன்களை அளவிடமுடியுமா?

திருவல்லிக்கேணி, ஸ்ரீபெருமபுதூர, நாவலபாக்கம், திருவனூர், திருவஹீந்தரபுரம், காஞ்சி

புரம், சிங்கப்பெருமாள் கோயில், ஆழ்வார்திருநகரி, திருக்கண்ணபுரம், திருச்சிதரகூடம், திருநாங்கூர், திருப்பதி, திருவிநதனூர், நாச்சியாரகோவில், கீழ அஹோபிலம், மேல் அஹோபிலம், மன்னார்குடி முதலிய ஊர்களில் உள்ள பெருமாள் கோயில்களில் நடக்கும் கருட சேவை ரொம்பவும் பிரசித்திவாய்ந்தவை. அதிலும் நாச்சியாரகோவிலில் நடக்கும் (பங்குனி, மார்கழி மாதங்களில்) கல் கருட சேவை பற்றி ரொம்பவும் விசேஷமாகக் கூறப்படுகிறது. வாகன மண்டபத்திலிருந்து எழப்பண்ணி தூக்கிவரும் போது கனம் குறைவாகவும் வெளியே வந்து வலம் வர ஆரம்பித்ததும் கனம் ரொம்பவும் கூடிவிடுமாம். ஆரம்பத்தில் எட்டு பேர் தூக்க நேரந்தால் வெளியில் வந்த பின் 32 பேர்களுக்கு மேல் தூக்க நேருமாம். அதேபோல் உள்ளே போகும் போது கனம் குறைந்துவிடுமாம். இந்த கல் கருடசேவை அற்புதமானது தான். அதேபோல எல்லா ஊர்களிலும் நடக்கும் கருட சேவை விசேஷம் வாய்ந்தவை தான். ஆனால் நான் சொல்ல வந்தது பூலோக சுவரகம் எனப்படும் 108 வைணவத் திருப்பதிகளிலும் விசேஷமானதாகக் கருதப்படும் ஸ்ரீரங்கத்தில் வாசன செய்து கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீரங்கநாதர் சேவை சாதிகளும் நான்கு கருட சேவைகளைப் பற்றித்தான்.

வருடத்தில் தொடர்ந்தாற்போல் நான்கு மாதங்களில் (தை, மாசி, பங்குனி, சித்திரை) மாதம் ஒரு கருட சேவையாக நமக்குத் தரிசனமளிக்கிறார் ஸ்ரீரங்கநாதர். வருடமுழுவ

தும் ஸ்ரீரங்கத்தில் திருநாட்கள்தான் என்றாலும் தை, மாசி, பங்குனி, சித்திரை ஆகிய ஒவ்வொரு மாதத்தில் ஒரு திருநாள் தொடங்கும் அத்திருநாட்களில் நான்காம் திருநாளாக கருட சேவை அமையும். ஒவ்வொரு மாதம் தொடங்கும் திருநாட்களிலும் அம்சவாகனம், சேஷ வாகனம், குதிரை வாகனம், ஒற்றை, இரட்டை பிரபை முதலிய வாகனங்களில் ஸ்ரீரங்கநாதர் சேவை சாதித்தாலும் நான்காம் திருநாளில் நடக்கும் கருடசேவைக்குத்தான் ரொம்பவும் பிராதான்யம் அளிக்கிறார்கள். பக்தர்கள் அதாவது தை மாதம் பிறந்தவுடன் பஞ்சாங்கத்தையோ, காலண்டரையோ பார்த்து, தை முதல் சித்திரை முடிய நான்கு மாதங்களிலும் வரும் கருட சேவை நாட்களைக் குறித்து வைத்துக் கொண்டு தவறாமல் நான்கு கருட சேவைகளையும் சேவிக் கிறார்கள் பக்தர்கள். அந்நாட்களில் வேறு எந்த அலுவல இருந்தாலும் ஒதுக்கிவிட்டு வெளியூர் அலுவல்களையும் ஒதுக்கிவிட்டு அன்றைய மாலை நேரம் தவறாமல் கருடசேவை செய்கிறார்கள். அவ்வாறு பலலாண்டுகளாக நான்கு கருட சேவையையும் தவறாமல் செய்து வரும் பலலாயிரக்கணக்கான பக்தர்களில் யானும் ஒருவன். ஆடி அசைந்து வரும் கருட வாகனத்தில் அலங்காரம் செய்யப்பட்டு அமர்ந்திருக்கும் புன்முறுவல் பூக்கும் ஸ்ரீரங்கநாதரைத் தரிசிக்க ரொம்பவும் புண்ணியம் செய்திருக்கவேண்டும். வெகு தூரங்களிலிருந்தெல்லாம் பக்தர்கள் இந்த கருட சேவையைத் தரிசிப்பதெற்கென்றே வருகிறார்கள். பிறகு உள்ளூரிலிருக்கும்

பக்தர்களைப் பற்றிக் கேட்கவே வேண்டாம். நான்கு கருட்சேவைகளைப் பற்றியும் விவரம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவர்களுக்காக விளக்க எண்ணுகிறேன்.

தைமாத கருட சேவை

தை மாத அமாவாசை கழிந்த ஐந்தாம் நாள் அதாவது அநேகமாக உத்திரட்டாதி நக்சத் திரம கூடிய நாளில் பூபதித் திருநாள் தொடங்கும். இத்திருநாள் 11 நாட்கள் நடக்கும். கடைசிநாள் ஆளும பல்லக்கு. முதலநாள் கண்ணாடி அறை சேவை. நான்காம் நாள் தான கருட்சேவை. காலை 4-00 மணிக்கு ஸ்ரீநம்பெருமாள் கண்ணாடி அறையிலிருந்து புறப்பட்டு வாகன மண்டபம் சேரந்து அங்கிருந்து காலை 4-45க்கு இரட்டை பிரபையில புறப்பட்டு உள்வீதி அதாவது கோவிலுக்கு வெளியே முதலவீதி (உத்தரவீதி) வலம் வந்து காலை 6-00 மணிக்கு வாகன மண்டபம் சேரவார. பின்பு மேற்படி மண்டபத்திலிருந்து காலை எட்டு மணிக்குப் பலலக்கில புறப்பட்டு வழிநடை உபயங்கள் கண்டருளி வீரேஸ்வரம் கருட மண்டபத்திற்கு சுமார் பகல 12-00 மணிக்கு வந்து சேரவார. இந்த மண்டபம் திருச்சி காவேரி நதி பாலத் தைத் தாண்டி சிறிது தூரத்தில் திருச்சி - சென்னைச்சாலையிலிருந்து (இங்கு இதற்கு மாமபழச்சாலை என்று பெயர்) இடது புறம் அமமா மண்டபம் செல்லும் சாலையில் சுமார் முக்கால கி.மீட்டர் தூரத்தில் காவிரி நதியின் வடகரையில் அமைந்துள்ளது. மாலை நான்கு மணி சுமாருக்கு கருட வாகனம் கொண்டு வருவார்கள். வாகனத்திற்கு வடைநைவேத்தியம்

நடைபெறும். வடைகள் விற்பனைக்கு வரும். பக்தர்கள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வாங்குவார்கள். மாலை 6-00 மணி சுமாருக்கு ஸ்ரீரெங்கநாதரை கருட வாகனத்தில் எழுப்பணணி நன்கு அலங்க

ரித்து இந்த மண்டபத்திலிருந்து புறப்பாடு நடைபெறும். எங்கிருந்து இவ்வளவு பக்தர்கள் வந்தார்களோ என சொல்லுமபடி ஜே ஜே என்று கூட்டமிருக்கும் பின்பு வீரேஸ்வரம் என்று சொல்லப்படும் ஊர் வழியாக அமமா மண்டபம் பிராதன சாலைக்கு வந்து நேராக தெற்கு பிராதன கோபுர வாசலவழியாக கோவிலுக்கு நுழைவு கோபுரத்திற்கு வந்து சேர்வார் ஸ்ரீரெங்கநாதர். உத்தரவீதி என்று சொல்

லப்படும் உள்வீதி வலம் வந்து கோவிலுக்குள் புகுந்து பிராதன மண்டபம் வந்து சேரவார ஸ்ரீநம்பெருமாள். இங்கு திருஷ்டி கழிக்கும் விதமாக தீபாரத்னை நடைபெறும் பின்பு வாகன மண்டபம் வந்து சேரவார பெருமாள். இரவு சுமார் எட்டரை மணி ஆகிவிடும். பின்பு இங்கிருந்து இரவு 9-00 மணிக்குப் புறப்பட்டு கண்ணாடி அறை சேர இரவு 9-30 ஆகிவி

டும். புறப்பாடு நடக்கும் இடத்திலிருந்து கோவிலுக்கு வந்து சேரும் வரை உள்ள சுமார் 3 கி.மீ. தூரம் வரை வழிநெடுக பக்தர்கள் கூட்டம் கூட்டமாகத் தரிசிப்பார்கள். புறப்பாடு நடக்கும் இடத்திலிருந்து கோவிலுக்கு வரை கருடவாகனத்துடன் நடந்துவந்து ஸ்ரீரெங்கநாதரைத் தரிசித்து ஆனந்தம் பெறும் பக்தர்கள் அநேகம் பேர்.

மாசி மாத கருடசேவை

மாசி மாதம் அமாவாசை கழித்து வரும் வளரபிறை சதுரத்தி திதியும் உத்தரட்டாதி அல்லது ரேவதி நட்சத்திரம் கூடிய நாளில் தெப்பத்திருநாள் தொடங்கும். இது ஒன்பது நாட்கள் நடக்கும். எட்டாம் திருநாளில் தெப்பம் நடக்கும். ஒன்பதாம் நாளில் பந்தக்காட்சி சிறப்பாக இருக்கும். நான்காம் திருநாள் கருட்சேவை. ஸ்ரீநம்பெருமாள் மூலஸ்தானத்திலிருந்து காலை 7-00 மணிக்கு புறப்பட்டு உள் திருவீதிவலம் வந்து வழிநடை உபயங்கள் கண்டருளி காலை 11-00 மணி சுமார் காசுக்கடை செடியார ஆஸ்தான மண்டபம் சேரவார. புதியதாகக் கட்டப்பட்ட தெற்கு கோபுரத்தின் இடதுபுறம் ஒரு சாலை செல்கிறது. சுமார் ஒன்றரை கி.மீ. தூரத்தில் ஒரு அழகான தோட்டத்தில் இந்த மண்டபம் அமைந்துள்ளது. சிங்காரத்தோப்பு கருட சேவை என்ற சிறப்புப்பெயர் இதற்கு உண்டு. வழக்கம் போல மாலை கருட வாகனம் வந்து சேரத் தவுடன் வடை நைவேத்தியம் செய்து விற்பனை செய்வார்கள். மாலை 6-00 மணி சுமாருக்கு கருட வாகனத்தில் ஸ்ரீநம்பெருமாள் எழுந்தருளி புறப்படுவார இதில் விசேஷமென்ன வென்றால் இது வெள்ளி கருடவாகன சேவை. மற்ற மூன்றும் தங்க கருட சேவை. “மாசிக் கரு காசிக்குப் போனாலும் கிட்டாது” என்ற சிறப்பு மொழியே உண்டு. சுமார் ஒன்றரை கி.மீ. தூரத்திலிருந்து தெற்கு கோபுரம் வாசல வழியாக வந்து, உள்வீதிவலம் வந்து கோவிலுக்குள் மண்டபத்தில் தீபாராதனை முடிந்து வாகன மண்டபம் சேர இரவு 8-30 ஆகிவிடும். பின்பு

9-15க்குப் புறப்பட்டு பெருமாள் மூலஸ்தானம் அடைவார். புறப்படும் இடத்திலிருந்து பெருமாள் மூலஸ்தானம் சேரும்வரை பக்தர்கள் கூட்டம் அலைமோதும.

பங்குனிமாத கருடசேவை

அமாவாசை கழித்துவரும் ரோஹிணி நட்சத்திர நாளன்று ஆதிப்ரஹ்மோத்ஸவம் ஆரம்பிக்கும். 11 நாட்கள் நடக்கும். முதல் நாள் கண்ணாடி அறை சேவை. ஆறாம் திருநாள் ஸ்ரீநம்பெருமாள் உறையூர் எழுந்தருளி கமலவல்லி நாச்சியாருடன் சேர்ந்திருக்கும் திவ்வியமான சேவை. ஒன்பதாம் திருநாள் ஸ்ரீபெரிய பிராட்டியாருடன் சேர்ந்து ஸ்ரீநம்பெருமாள் சேவை தரும் பங்குனி உத்திரம் திருநாள். 11ம் நாள் இரவு ஆறாம் பலலக்கு. இந்த மாதமும் நான்காம் நாள் திருநாளில் கருட சேவை. ஸ்ரீநம்பெருமாள் கண்ணாடி அறையிலிருந்து காலை 7-00 மணிக்குப் புறப்பட்டு சித்திரை வீதிகள் வலம் வந்து வடகாவேரி எனப்படும் கொள்ளிடம் ஆற்றைக் கடந்து (பெரும்பாலும் தண்ணீர் இல்லாமல் மணற்பாங்காக இருக்கும்) நொச்சியம் ரெட்டிராயர் மண்டபம் அடைய காலை 9-30 ஆகும். இந்த மண்டபம் திருச்சி - சேலம் பிரதான சாலையை ஒட்டி வலப்புறம் அமைந்துள்ளது. திருச்சியிலிருந்து சுமார் 10 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. டவுன் பஸ், ரூரல் பஸ் வசதி உண்டு. இந்த இடம் நொச்சியம் என்றழைக்கப்படும். பெருமாள் கரையேறும் கொள்ளிடம் வடகரையிலிருந்து இந்த மண்டபம் ஒரு கி.மீ. தூரமிருக்கும். வழக்கம்போல் கருட வாகனத்திற்கு வடைநைவேத்தியம் ஆன பின், ஸ்ரீநம்பெருமாள் கருடவாக

னத்தில் மாலை 6-30 மணிக்கு புறப்படுவார். இந்த கருடசேவையில் விசேஷம் என்னவென்றால் சென்னையிலிருந்து ஒரு பஜனை கோஷடி வந்து பெருமாள் புறப்பாடு நடக்கும் மண்டபத்திலிருந்து கொள்ளிடத்தில் இறங்கும்வரை, பஜனை செய்து கொண்டு வரும். இது பிரதான போக்குவரத்து இடமாக இருப்பதால் பெருமாள் புறப்பட்டு கொள்ளிடத்தில் இறங்கும் வரை ஜனநெரிசல் காரணமாகச் சிறிது நேரம் போக்குவரத்து தடை படும். கொள்ளிடம் தென்கரை ஏறி சித்திரை வீதிகள் வலம் வந்து கோவிலுள் மண்டபத்தில் தீபாராதனை நடந்தபின் இரவு 8-30 மணிக்கு வாகன மண்டபம் அடைவார் கருடாருட ஸ்ரீநம்பெருமாள். இரவு 9-00 மணிக்கு வாகன மண்டபத்திலிருந்து புறப்பட்டு இரவு 9-30 மணிக்கு கண்ணாடி அறை வந்து சேரவார். கொள்ளிடத்தைக் கடக்கும்வரை பெருமாளுடன் கொஞ்சமான கூட்டம் தான் வரும். மற்றபடி புறப்பட இடத்திலிருந்து வாகன மண்டபம் அடையும்வரை கருடாருட ஸ்ரீரங்கநாதரைத் தரிசிக்கக் கூட்டம் அலைமோதிக் கொண்டிருக்கும்.

சித்திரை மாத கருடசேவை

சித்திரை மாதம் பௌர்ணமி கழிந்துவரும் மூலம்/பூராடம் நக்ஷத்திரம் நாளன்று வீரபன் திருநாள் என்று ஆரம்பித்து 11 நாட்கள் நடைபெறும். முதல்நாள் கண்ணாடி அறைசேவை. இரவு ஸ்ரீநம்பெருமானுக்கு யாகசாலையில் திருமஞ்சனம். 11ஆம் திருநாளில் ஆறாம் பலலக்கு. வழக்கம்போல் 4ஆம் நாள் கருடசேவை.

நம்பெருமாள் காலை மூன்று மணிக்கு கண்ணாடி அறையிலிருந்து புறப்பட்டுக் காலை மூன்றரை மணிக்கு வாகன மண்டபம் சேர்ந்து பின்பு இரட்டைப் பிரபையில் காலை 4-45க்கு புறப்பட்டு சித்திரை வீதிகள் வலம் வந்து மறுபடி வாகன மண்டபம் காலை 6-00க்கு அடைவார். காலை 7-15க்கு வாகன மண்டபத்திலிருந்து பலலக்கில் புறப்பட்டு வழி நடை உபயங்கள் கண்டருளி ஸ்ரீரங்கநாதர் பகல் 11-00 மணி சுமாருக்கு திருச்சி ஆயிர வைஷ்ணவ ஆஸ்தான மண்டபம் சேரவார். இந்த மண்டபம் வடகாவேரி எனப்படும் கொள்ளிடத்தின் தென்கரையில் ஸ்ரீரங்கம் வடக்கு வாசலிலிருந்து வடமேற்கில் சுமார் மூன்றரை கி.மீ. தூரத்தில் ஒரு தோப்பில் அமைந்துள்ளது. ஸ்ரீரங்கம் வடக்கு வாசலிலிருந்து சிறிது தூரத்தில் இடது புறம் ஒரு நல்ல சாலை (மேலூர் செல்லும் பாதை) உள்ளது. இதன்மூலமாகவும் செல்லலாம். அல்லது கொள்ளிடத்தின் தென்கரையை ஒட்டி அகலப்பாதை செல்கிறது. அதன் வழியாகவும் செல்லலாம். வழக்கம்போல் வடை நைவேத்தியம் ஆனபின் மாலை 6-00க்கு இந்த ஆஸ்தான மண்டபத்திலிருந்து நம்பெருமாள் கருடாருடராகப் புறப்படுவார். இந்த இடம் ஸ்ரீரங்கத்திலிருந்து கொஞ்சம் தள்ளி இருப்பதாலும் அதிகதூரமாக இருப்பதாலும் பெருமாள் புறப்படும் சமயம் அவ்வளவாக கூட்டம் இராது. ரொம்பவும் சிரத்தையுடன் சிரமம் பாராதவர்கள் மண்டபத்திற்கே வந்து சேவை செய்யத்தயங்கமாட்டார்கள். மண்டபத்திலிருந்து புறப்பட்டு வயல்க

ளைக கடந்து (சுமார முககால கி.மீ.) பிரதான சாலையை அடையும்வரை சிறிது சிரமம் தான். சாலையை அடைந்தவுடன் சுமார ஒரு கி. மீ. தூரம் அதிக ஜனநடமாட்டமில்லாததால் பெருமாள் ஓட்ட ஓட்டமாக ஓடி வருவது பார்க்க வேடிக்கையாக இருக்கும். ஜனங்களும் வேக வேகமாக ஓடி வருவார்கள். ஒரு கி.மீ. தூரம் வந்தவுடன் ஊர் ஆரம்பமாகி விடுவதால் பெருமாள் கோவில் சென்றடையும் வரை ஜே ஜே என்று கூட்டமிருக்கும். இந்த மேலூர் சாலையைத் தாண்டி வடக்கு வாசல் வந்தவுடன் சித்திரை வீதிகள் வலம் வந்து கோவில் உள்ள மண்டபத்தில் தீபாரத்தை ஆனபின் வாகன மண்டபத்தை பெருமாள் அடைய இரவு 9-00 ஆகும். பின்பு வாகன மண்டபத்திலிருந்து இரவு 9-45 மணிக்குப் புறப்பட்டு நம்பெருமாள் கண்ணாடி அறை சேரவார்.

பெருமாள் புறப்பாட்டிற்குப் பின் பெருமானின் முன்புறம் சில அந்தணர்கள் தமிழ்பாசுரங்கள் சொல்லிக்கொண்டும், பெருமானின் பின்புறம் சில அந்தணர்கள் வடமொழிப் பாசுரங்கள் சொல்லிக்கொண்டும் செல்வது ரம்மியமாக இருக்கும்.

இதுகாறும் கூறியவற்றிலிருந்து ஸ்ரீரங்கத்தில் நடைபெறும் நாலு கருடசேவைகளைப் பற்றிய விவரம் அறிந்து கொண்டீர்கள். ஸ்ரீரங்கத்தைத் தவிர்த்து வேறெங்கும் வருடத்தில் தொடர்ச்சியாகத் முதல் சித்திரை மாதம் ஒரு கருட சேவை காணமுடியாது என்று கருதுகிறேன். தவிரவும் மற்ற கோவில்களில் கருட சேவை கோவிலில் அல்லது

அருகிலுள்ள வாகன மண்டபத்தில் ஆரம்பித்து கோவில் பிராகாரத்தை வலம் வந்து கோவிலிலேயே முடிந்து விடும். ஆனால் ஸ்ரீரங்கநாதர் ஒரு வரதான பக்தர்களைத் தேடிப் போய் தூர தூர இடங்களுக்கேச் சென்று கருட சேவை சாதித்து அருள் புரிகிறார் என

பது எனது அபிபிராயமாகும். வெளியூர் அன்பர்கள் ஸ்ரீரங்கம்-திருச்சி வர நேரத்து சந்தர்ப்பமும் கூடிவருமாயின் ஸ்ரீரங்கநாதர் கருட சேவையை சேவித்து ஸ்ரீரங்கநாதரின் திருவருளைப் பெற்று உய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவில் கொடி மரம்

கொடிமரம் - அசுரர்களை அகற்றவும், சிவகணங்களையும் தேவர்களையும் அழைக்கவும், பக்தர்களைப் பாதுகாக்கவும் கொடிமரம் நிறுவப்படுகிறது.

சந்தணம், தேவதாரு, செண்பகம், விலவம், மகிழம் முதலிய மரங்கள் கொடிமரத்துக்கு ஏற்றவை மிக உததம். பலா, மா முதலியன மத்திமம். - கமுகு, தென்னை, பனை முதலியன அதமம். மூலவிங்கத்துக்கு செய்யும் அபிஷேகம், அலங்காரம் முதலியனயாவும் கொடி மரத்திற்கும் செய்யவேண்டும். கொடி மரத்தில் 32 கணுக்கள் இருப்பது நல்லது. நீளம் ஆலயத்திற்கு ஏற்றபடி இருக்கும்.

சிவன்கோயில் கொடிமரத்தின் மேல் நந்தியையும், பெருமாள் கோயிலில் கருடனையும், சக்திகோயில்களில் சிங்கத்தையும், விநாயகர் கோயிலில் மூஷிகத்தையும், முருகன் கோயிலில் மயிலையும் அமைப்பார்கள்.

கொடிக் கம்பத்தின் ஐந்தில் ஒருபாகம் பூமியிலிருக்கும்படி நடுவார்கள். அடியிலிருந்து உச்சிவரை ஏழுபாகமாகிச் சதுர, கோண, விருத்த வடிவங்களில் அமைப்பர்.

சதுரபாகம் பிரம்மபாகம், அதன்மேல் விஷ்ணு பாகம். எண்கோணவடிவம் அதன்மேல் உள்ளது ருத்ரபாகம் இதன் பீடம் பத்ரபீடம் எனப்படும். இறைவனிடம் பாசக்கட்டு அறுமாறு மனத்தைப் பலியிட வேண்டும் எனப்பதற்காக ஆனமாவைப் பாசக்கயிறு சுற்றியுள்ளதை நினைப்பூட்டும் வகையில் துவஜஸ்தம்பத்தில் கயிறு சுற்றியிருக்கும்.

கொடிமரம் - சிவபெருமான, கொடிக்கயிறு - திருவருடசக்தி, கொடித்துணி-ஆனமா. தரப்பைக்கயிறு-பாசம். மும்மலம் வயப்படும் ஆனமா, திருவருடசக்தியினாலேயே பாசம் அற்று, சிவஞானவடிவமான பதியின் திருவடியை அடைதல் எனலும் முறையை கொடியேற்றுவது விளக்குகிறது.

தொகுத்தவர்: கமலாமாரியப்பன் - கோவை.

(முன்இதழ்த் தொடர்ச்சி)

ஒரு பேயததனமுள்ள பக தன். ஒரு நததவனத்திலுள்ள பூங்கொடிகளுக்கும் துளசிச்செடிகளுக்கும், தண்ணீர் வாரககிறான். ஆனால் அவைகள் தலைகீழாக நடப்படிருக்கின்றன. இச்செயலை யாரதான பாராட்டுவார்கள். ஆனால் அவர்தான பிற்காலத்தில் பேயாழ்வார என்று கொண்டாடப்பட்டார்.

'அகலகிலலேன் இறையும் என்று அலர்மேலமங்கையுறை மாரபா' என்று ஒரு கூணமும் பிராட்டி பெருமானை விட்டுப் பிரியமாட்டாள அப்படி பிராட்டியோடு பிரியாமல் எப்போதும் அவளோடே நித்யமாய்க்கூடி ஸேவை ஸாதிப்ப

கம் கைக்கண்டேன்' என்றெல்லாம் பிரித்துப்பிரித்துக் காட்டிப் பெருமிதம் கொள்கிறார் ஆழ்வார்.

ஒரு நூலை இயற்றுபவர மங்கல மொழியை முதலிலே கூறுவது மரபு. அவ்வகையில் திரு என்று தொடங்கினார். பின்னு 'பொனமேனி' கண்டேன் என்கிறார். 'ஹிரண்ய வரணமஹரிணீம' என்கிற வேதவாகியப்படி பொன்னின் நிறம் போன்ற நிறமுடையவள் பிராட்டி. அவள் எம்பெருமானை எப்போதும் அணைந்திருப்பதனாலே எம்பெருமானுடைய கரிய திருமேனியும் பொன்னிறம் பெற்றதாம். கருநிறமும் பொன்னிறமும் கொண்ட இப்பெருமானுக்குத் திருக்கைகளிலே

குக் கடல் நிறவண்ணன் என்று பொருள். பிராட்டி, சங்குகொளஸ்துபமணி முதலியவை கடலில் தோன்றினவாதலால், அப்படிப்பட்ட வஸ்துக்களை இன்று இத்திருவேங்கடவனாகிய கடலிலே காணப்பெற்றேன் என்கிறார்.

இன்றே கழல் கண்டேன்

ஏழ்பிறப்பும் யானறுத்தேன் பொன்தோய் வரைமார்பில்

பூத்தாழாய் - அன்று திருக்கண்டு கொண்ட

திருமாலே - உன்னை மருக்கண்டு கொண்டேன் மனம்"

எனபது இரண்டாம் பாட்டு. இப்பாட்டில் 'பொன்தோய் வரை மார்பில் பூநதுழாய்' என்ற வரி திருவேங்கடமுடையானையே விசேஷத்துக்குறிக்கும் என்பது சான்றோர்

மூவர் போற்றிய முதல்வன்

டாக்டர். கே.ஏ. மணவாளன் - சென்னை.

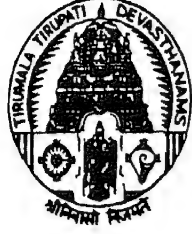
வன ஸ்ரீநிவாஸன். இந்த சேரத்திக்கு ஆழ்வாரகள் பலலாண்டு பாடியுள்ளார்கள். ஸ்ரீநிவாஸன் என்றால் திருவாகிய மகாலக்ஷ்மியோடு கூடியவன் எனபதுபொருள். பேயாழ்வாருடைய மூன்றாம் திருவந்தாதி முதல் பாசரம், திருவையும் திருவாழி திருச்சங்கையும் ஒருங்கே பெற்று காட்சி தரும் கடல் நிறவண்ணரான திருவேங்கடமுடையானைக் குறிப்பதே என்று பெரியோர் பணிப்பர எம்பெருமானைக் கண்டேன் என்றாலே போதும். அவனிடத்திலுள்ளதையெல்லாம் கண்டமை சொல்லப்பட்டதாக ஆகுமாயினும், தம்முடைய மகிழ்ச்சியின் மிகுதியினால் 'திருக்கண்டேன், பொனமேனிகண்டேன்; பொன்னாழி கண்டேன்; புரிசங்

திவயாயுதங்கள் பிரகாசிக்கின்றன. 'செருக்கிளரும் பொன்னாழி கண்டேன் புரிசங்கமகைக்கண்டேன்' என்று அவைகளுக்கும் மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார் ஆழ்வார்

இன்றைக்கும் திருவேங்கடவனின் திருக்கரங்களிலே விளங்கும் திருவாழியாகிய சக்கரமும், திருச்சங்கமாகிய சங்கும திருமலையில் துவாரபாலகர்களாகிய வாயிறகாவலரைத் தாண்டி நாம் உள்ளே செல்லும் போதே கண்கொள்ளாக்காட்சியாய், கண்டவரதம் சிந்தையைக் கொள்ளைகளும்படியாய் விளங்கிவருவதைக் காணலாம். பேயாழ்வார் முதற்பாட்டின் ஈற்றடி, மிகவும் பொருந்தும்படி அமைந்துள்ளது. 'ஆழிவண்ணன்' என்ற சொல்லுக்

கொள்கை. பிராட்டி தானே ஆசைப்பட்டுவந்து ஏறும்படியான விலகூணமான திருமாரபையுடையவன் திருவேங்கடமுடையான். அப்படிப்பட்ட திருமாலே! என்று விளிக்கிறார் ஆழ்வார். பெருமானே! இது வரையில் பாழே கழிந்த, பல பிறவிகளுக்குள்ளே இன்றே உனது திருவடிகளை ஸேவிக்கப்பெற்றதனால் பெரும் பேறு பெற்றேன். எழுவகைப் பிறப்பு நின்றும் மீண்டேன்; (அதாவது ஜனம் பரம்பரைகள் இன்றோடு அழிந்தன என்கிறார்) இனி எனக்கு நித்யானந்தமே தவிர, வேறில்லை என்று மகிழ்கிறார் ஆழ்வார். மற்றும் ஒரு சிறந்த கருத்தும் இப்பாட்டில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

கீழ்ப்பாட்டில் கிடைக்கண்டேன்

**தி.தி. தேவஸ்தானத்தாரின்
ஸ்ரீபத்மாவதி தாயார் திருக்கோயில்,
திருச்சானூர்.**

வெள்ளிக்கிழமைகளில் :

காலை

5-00 முதல் 5-30 வரை	சுபரபாதம்
5-30 முதல் 6-30 வரை	ஸஹஸ்ரநாம அரச்சனை நிதய அரச்சனை, முதலமணி
6-30 முதல் 7-00 வரை	சடலிமபு
7-00 முதல் 8-00 வரை	அபிஷேகம்
8-00 முதல் 9-00 வரை	... மூலவரக்கு அலங்காரம் இரண்டாவது மணி
9-00 முதல் இரவு 8-00 வரை	ஸரவ தரிசனம்

மாலை

6-00 முதல் 8-00 வரை	திருவீதிஉலா மற்றும் ஊஞ்சல சேவை
---------------------	-----------------------------------

இரவு

8-00 முதல் 8-30 வரை	இரவு கைங்கரியம், இரவு மணி
8-30 முதல் 9-00 வரை	ஸரவ தரிசனம்
9-00 மணிக்கு	சுததி, ஏகாந்த சேவை

அபிஷேகம்

(வெள்ளிக்கிழமைகளில் மட்டும் நடைபெறும்)

மாலை

7-00 முதல் 8-00 வரை	.. அபிஷேகம் நபர ஒருவர் ரூ 100/- செலுத்தி பங்கேற்கலாம். ரூ 5/- நபர ஒருவர் செலுத்தி அபிஷேக தரிசனம் காணலாம்
---------------------	---

* திருப்பதியிலிருந்து 5 கி.மீ தொலைவிலுள்ள திருச்சானூருக்குப் போய்வர பேருந்து வசதிகள் உண்டு

பொன்மேனி கண்டேன் என்ற
நூர். அப்படிப்பட்ட பொன்மே
னியாகிய அப்பெருமான் திரு
மேனியில் முதலில் வாயவைத்த
ஆழ்வார இப்பாட்டில் 'இன்றே
கழல் கண்டேன்' என்கிறார்.
"சிறுகுழந்தைகள் தாயின் முலை
யிலே வாயவைப்பது போல
சேஷபூதர்களாகிய அடியார்கள்
இழியும் துறை திருவடியே;
ஆகையாலே முந்தற்ற முன
னம் திருமேனியால் வாயவைத்
தோமே என்று அநுதபித்தவர்
போல இதில் இன்றே கழல்
கண்டேன்" என்கிறார் என்பது
வியாககியானம்.

கண்ணன் வெண்ணெய் களவு
கண்டமை எல்லா நூல்களிலும்
பிரஸித்தமான விஷயம். இவ்வி
ஷயம் ஆழ்வாரர்கள் திருவாகில
வரும் போது அமுத வெள
ளமாய் ஆனந்தத்தை அளிக
கிறது. ஒரிடம் காண்போம்.
தாயாகிய யசோதைக்குத் தெரி
யாமல் வெண்ணெய் கள்
வாடினான் கண்ணன். பல
நாள திருடன் ஒருநாள் அகப்
படுவான் என்ற பழமொ
ழிகிணங்க ஒருநாள் கையும்
களவுமாக யசோதை கையில்
அகப்பட்டுக்கொண்டான் கண்
ணன் அக்கண்ணனை உர
லோடு பழங்கயிறூல கடடிப
போட்டான் யசோதை வேதங்க
ளாலும் புராணங்களாலும் கூறி
முடிகுக முடியாத பெருமை
வாயந்தவன்; யோகிகளாலும்
முனிவர்களாலும் காணமுடியா
தவன்; எத்தகைய வலிமை
வாயந்தவர்களாலும் கட்டமுடி
யாதவன் கண்ணன். அவன்
இன்று கட்டுண்டான் மற்ற
றும் யசோதைப் பிராட்டி
மத்துகொண்டு அடிப்பதாகக்
கைதுக்க, அசுதரைப்போலே
அஞ்சி நடுநடுங்கிக் கிடந்
தான் கண்ணன். அப்படித் தன்

னுடைய அசகதியை வெளிப்படுத்திக் கட்டுண்டு நின்றன கண்ணன். ஆனால் இவனுடைய மறநெரு செயல நமமை அஞ்சவைக்கிறது. வெண்ணைய களவு கொள்வதற்கு முன்னமே, சிறு குழந்தையாயிருந்தபோது கமஸனால ஏவப்பட்ட அரக்கியாகிய பூதனை, இவனுக்குப் பால கொடுப்பது போல் விஷத்தைக்கொடுத்து மாய்க்க வந்தாள். பெற்றதாய் போலவே வடிவெடுத்து வந்தாள். ஆயினும் இவள் வஞ்சனையை அறிந்த கண்ணன் பால் குடிப்பது போல இவள் உயிரையை உறிஞ்சி முடித்தான். எவ்வளவு பெரிய செயல. யசோதை தாமபாலகட்டிய போது தன் சகதியை வெளிப்படுத்தாமல் அசகதனாயிருந்தவன், பூதனை விஷம

கலந்த பாலைக் கொடுக்கவந்த போது தன் சகதியை வெளிப்படுத்தி அவளைக் கொன்றான். இப்படி கிருஷ்ணவதாரத்தில் சக்தியையும் அசகதியையும் மாறி மாறி வெளியிடுவது எத்திறம்! என்று உள குழைகிறார்கள் ஆழ்வார்கள். அந்தக் கண்ணன் வேறல்ல இன்று திருவேங்கடமலையில் காட்சி தரும் திருவேங்கடவன் வேறல்ல எனப்பதே ஆழ்வார்களின் கொள்கை.

இன்னும் ஒரு அழகான கருத்தையும் பேயாழ்வார அருளியுள்ளார்.

பேயச்சி பாலுண்ட பெருமானைப் பேர்ந்தெடுத்து

ஆய்ச்சி முலைகொடுத்தான் அஞ்சாதே எனப்பதே அவர் திருவாக்கு.

யசோதைப்பிராட்டி சற்றுப் போது கண்ணுறங்கிப்போன ஸமயத்தில் பூதனை வஞ்சிக்க வந்து மாணடுபோன நிகழ்ச்சி நடந்தது. உடனே கண் விழித்து நோக்கின யசோதை

நவம்பர், 1995

பொருள்

சாந்தமும் சத்தியமுடையவனை பிராமணன் என்றும், போர்க்குணம் உடையவனை கூத்திரியனென்றும், சம்பாத்தியகுண முடையவனை வைசியனென்றும், குற்றேவல் புரியும் குணமுடையவனைச் சூத்திரன் என்றும் ஒருவாறு பிரித்துக் கூறலாம். குணத்துக்கேற்றவாறு ஜாதி பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இப்பொழுதிருப்பதாகக் கூறப்படும் ஜாதிகளெல்லாவற்றிலும் இந்த குணமுடையவர்கள் கலந்து கிடக்கிறார்களே கூறலாம். இன்னும் குண பேதத்தினால் ஜாதி வகுக்கப்பட்டிருக்குமானால் ஜாதியில் பாகுபாடு பிறவினால் ஏற்படக்காரணமென்ன? என்று ஒரு கேள்வியுண்டாகும். குணத்தை அனுசரித்துத்தான் தொழிலும் ஏற்படும். போர்குணமுள்ளவன் ஒருநாளும் வியாபாரத்திலிறங்கமாட்டான். பொறுமையே குணமாகக் கொண்டவன் ஒருநாளும் போர்த்தொழிலில் இறங்கமாட்டான். ஆதலால் குணத்துக்கேற்ற தொழிலும் தொழிலுக்கேற்ற குணமும் ஏற்படுவது ஸகஜமேயாம். ஆகையால்தான் குணத்துக்கும் கரமத்துக்கும் ஏற்றவாறு ஜாதி பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கூறினார்

தொகுத்தவர்: ஜி. தண்டபாணி - சென்னை.

அதிரந்தாள் பெரிய உடலோடே மாணடுகிடந்த பூதனையைக் கண்டு இதென்ன பேயோ பிசாசோ என்று எண்ணினாள்.

ஆயினும் அஞ்சாமல் கண்ண பிரானாகுகிற சென்று அவனை வாரி எடுத்தனைத்து முலை கொடுத்தாளே! இது என்ன பரிவு! என்று ஈடுபடுகிற ஆழ்வார பால கொடுத்த பூதனை மடிந்தாள் என்று தெரிந்தும், அஞ்சாதே முலைகொடுத்த யசோதையின் செயலை வியந்து போற்று கிற ஆழ்வார. யசோதைப் பிராட்டி ஏன் அஞ்சவில்லை என்றால், கண்ணன் வடிவழகிலே ஈடுபட்டு உடனே வாரி எடுத்தனைக்க விருப்பமுண்டாயிற்றேயன்றி, அஞ்சி அப்பால் செல்ல மனமுண்டாகவில்லை என்று காட்டுகிறார்.

அப்படிப்பட்ட வைபவங்கள் நிறைந்த எம்பெருமான் நித்ய

வாஸம் பண்ணி நமமை வாழ விகும் இடமே திருவேங்கடமாகும். இவ்விதம் எம்பெருமான்கள் உறையும் பல திருப்பதிகளை மங்களாசாஸனம் செய்யும் பேயாழ்வாருடைய பாடலில் வெளிப்படையாகத் திருவேங்கடம் காட்டப்பட்டுள்ளது பாட்டைக் காண்போம்.

சேரந்த திருமால் கடல்குடத்தை வேங்கடம்

நேரந்த வென்கிந்தை நிறைவிசும்பு-வாய்ந்த

மறையாடக் மனந்தன் வண்டுமாயக் கண்ணி

இறைமையாய இவை. --பேயாழ்வார

மூன்றாம் திருவந்தாதி (30)

(முடியும்)

மேற்கண்ட புராண வாக கியத்தலைப்பின் பெருமையை எடுத்துக் கூற முற்பட்டால் பல பகசங்களாக விரிவடையும. எம்பெருமான் பர, வ்யூஹ, அநதரயாமி, விபவ மற்றும் அரசசை என ஐந்து நிலைகளில் உறைவது நாமறிவோம யுகந்தோறும் தரமம் குலைந்து அதர்மம் தழைக்கும் போதெல்லாம் எம்பெருமான ஸ்ரீமநநாராயணன் பறபல அவதாரங்களை எடுத்து துஷ்ட நிகரஹ சிஷ்ட பரிபாலனம் செய்து வருகிறார். ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணம் மற்றும் இதர புராணங்களின் வாயிலாக கலியுகத்தின் கொடுமைகளை நாமறிக்கிறோம். கரமபூமி, புண்யபூமி என நெல்லாம் பெருமைப்பட புகழ்ப

ஸ்ரீமநநிகமாநத மஹாதேசிகன திருவேங்கடவனை நேரில் பாடாது, அவரதம் கருணையின் திறத்தை நூறு சுலோகங்களாக வருணித்து பாடியிருக்கிறார். அவ்வரிய நூலை 'தயாசதகம்' என்பர். முதன்முதலாக ஆரம்பிக்கும் போது எம்பெருமான உறையும் திருமலையிடம் சரணாகதி செய்து கொள்கிறார்.

பிரபத்யே தம் கிரிம் பிராய:

ஸ்ரீனிவாஸாநுகம்பயா ।

இக்ஷு ஸாரஸ்ரவந்த்யேவ

யந்மூர்த்தயா சரககராயிதம் ।।

என்கிறார். அதாவது எம்பெருமானின் கருணை வெள்ளமானது பிரவகித்து உறைந்து கற்கண்டு ரூபமாக திருமலை

னார்: அவர் பட்ட துன்பத்தைத் தாங்காத ஸ்ரீனிவாஸன் காலி கோபுரத்திற்கு முன்பாகவே ராமாநுஜருக்கு ஸேவை ஸாதித்தார்.

தாளபாகக ஸ்ரீஅன்னமாசாரியார திருமலையை ஸ்ரீஆதிசேஷனின் ஸவருபமாகவே ஸேவித்திருக்கிறார்.

'அதிவோ அல்லதிவோ

ஸ்ரீஹரிவாஸமு

பதிவேல சேஷுல படகலமயமு....

என்று ஸ்ரீஆதிசேஷனின் படங்களை கண்ணூல கண்டதாகப்பாடுகிறார். 'வேங்கடம்' என்றாலே பாவங்களை வெட்டித் தள்ளக்கூடியது என பொருள்படும். ஒவ்வொரு முறை திருமலைக்குச் செல்லும் போதும்

“கலெள வேங்கட நாயக:”

திரு. ஆர். எஸ். சாரி - பாண்டிச்சேரி.

பெற்ற நம பாரத பூமியில் அனருடம் நடக்கும் அடூழியங்களைக் கண்டு நம மனம் கொதிகின்றது. இவ்வளவிற்கும் பொறுமை வகித்து, பூமிதேவியையும் விருசும் பொறுமை காட்டும் பரந்தாமன் ஸ்ரீமநநாராயணன் ஸ்ரீவைகுண்டத்தை விட்டு எளியவர்களின் எளிதிலும் எளிதான பகதிக் கட்டுப்பட்டுத் திருமலையில் உறைந்து வருவதை இவ்வுலகம் கண்டு வருகிறது. ஸ்ரீராமனாகவும், ஸ்ரீகிருஷ்ணனாகவும் உலலிவந்த பரமனேதான், நிதம் நிலைபெற்று தன் திருவடிகளை நோக்கி திருக்கரம் காட்டியவாறு, அகலாது ஸேவை ஸாதித்து வருகிறார்.

யானது. அதன்மீது எம்பெருமான உறைகிறார். அந்த திருமலை இவ்விதம் ஸ்ரீபாதுகையின் ரூபமாகியது. அமமலையிடம் சரண்புகுகிறேன்” என்கிறார். ஆதிசேஷன் எம்பெருமான கிடந்தால் அரவணையாக, இருந்தால் சிங்காதனமாக, நின்றால் மரவடியாகவும் ஸேவை புரிகிறார் அல்லவா! அதனால் ஆதிசேஷன் ஸ்ரீபாதுகையாக எம்பெருமான நிற்பதற்கு ஸேவை புரிகிறார் என்பது பொருத்தம். ஆகையாலேதான் ஆதிசேஷனின் ரூபமாகிய திருமலையின் மீது தன் திருவடி படலாகாதே என்று முழங்கால் களால் தவழ்ந்தவாறு பகவதராமாநுஜர் திருமலையில் ஏறி

நமக்கு ஏற்படக்கூடிய அநுபவங்களைக் கொண்டு பாவங்கள் கழிந்து வருவதை இதய பூர்வமாக, ஆதம்பூர்வமாக உணர்கிறோம். திருவேங்கடமலையில் நின்றருளும் திருவேங்கடவனின் திவ்ய கடாஷம் தம்மீது படும் மாதிரிததில் நாழும் புனிதம் டைகிறோம். ஒருகணமே எம்பெருமானைக் காணக்கிடைத்தாலும் எம்பெருமானின் கடாஷம் நம்மீது ஏற்படுகிறதல்லவா! அந்த ஒருகணம், நிற்காத நம் எண்ண ஓட்டம் நிற்பதையும் நம் ஆதமாத அநுபவத்தில் திளைப்பதையும் நாம் உணர்கிறோமில்லையா? இது இவ்வுலகில் வேறெங்கு ஏற்படக்கூ

டும்? அரசை வடிவில் தோன றினாலும் இது விபவ ஸ்வரூ பமே அல்லவா? நேரில் திரு வாய் மலரந்தருளாத போதும் அவர் தம் உணர்வுகளுக்கு பதி விறுகிறார் எனபதை உண ரும் விதமாக பல விதங்களில் இனறும் அவர பேசிக்கொண்டு தான இருக்கிறார். அடியவர கள் 'கோவிந்தா', 'கோவிந்தா' என்று அரற்றுவதைக் கேட்டு புளகித்து நிதய ஸாந்தியை மாக கோடானுகோடி மக்க ளுக்கு அனுதினமும் ஸேவை ஸாதித்து வருகிறார்.

இவ்வுலகில் உள்ள அளவுமட டுமே பயன்தரக்கூடிய அறப்ப் பலன்களை, திருஷ்டா திருஷ்ட பலன்களை வாரி வாரி வழங்கி வருகிறார். தனது தேய ஹஸதத்தின முத்திரை மூல மாக தன திருவடிகளைக் காட்டி ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதார ஸந தேசத்தைத்தான் மென்னமாக அறிவுறுத்தி வருகிறார்.

'ஸரவ தரமாந் பரிதயஜ்ய மாமேகம்
சரணம் வ்ரஜ |
அஹம்தவா ஸரவ பாபேபய:
மோஷயிஷ்யாமி மாசுச' ||

எனபதே அது. மோக்ஷ மார்கத தின வழியும், பயனுமாகியவன பரமன. மற்ற ஞான யோகாதி கரமங்களை அனுசரிக்க இய லாத சேதனன அவவழிகளை விட்டு அவனை சரணடைவதே நிசயமான வழி. சேதனனின் பாவங்களைப் போக்கி மோக்ஷம் தருவது உறுதி, கவலை வேண் டாம எனபதேயல்லவா அவர தம் உறுதிமொழி. கலிகா லத்தில் அனரூட பிரசகினை நிறைந்த வாழ்க்கையில் உழன் றுவரும் சாமானிய சக்தியற்ற கைமமூதலற்ற சேதனனும் அநு சரிக்கக் கூடிய வழியல்லவா

சரணுகதி! இதையேதான் திரு வேங்கடவன நமக்கு உணர்த் துகிறார். கோபிகைகளின் கட டுக்கு அடங்காது அங்கும் இங் கும திரிந்து அலைந்த கண ணன் இன்று அவவிதம் ஓடமு டியாது. திருமலையில் நிலை பெற்று நிற்கிறார். இப்பூவு லகிலுள்ள சேதனரகள் யாவ ரும் ராதைகள்தான். ராதை - கண்ணனின் திவ்ய தாம்பத யம் என்றும் அழியாது நிலை பெற்று இருக்கட்டும் என்ப தையே தாளபாககம் அன்ன மாசசாரியாரும்,

ஏவம் விசரந் ஹேவா விமுக:
ஸ்ரீவேங்கடகிரி தேவோயம் |
பாவன ராதா பரிரம்ப சுச
ஸ்ரீவைபவ ஸுஸ்திரோ பவதி ||

எனக்கூறி இந்த ராதா மாதவ பிரியாதாம்பதயம் என் கிற ஸ்ரீவைபவம் நிலையாக இருக்கட்டும் என ஆசாஸிக் கிறார். ஒரே பரமபுருஷன் ஸ்ரீனிவாஸனதான். நாமெல லோரும் அவரின் சொத்தாகிய ராதைகள்தான். 'உந்தன்னோடு உறரோமே யாவோம் உனக்கே நாமாட் செயவோம்' என்ற கொள்கை கொண்டு ஒழுகி "விண்ணகம் புகுவது மண்ண வர விதியே" எனபதை நாம நிரூபித்துக் காட்டுவோமாக.

'கலெள வேங்கட நாயக:
என்கிற பத்ததிற்கிணங்க கலி

கால பிரத்யக்ஷ தெய்வமாகிய ஸ்ரீனிவாஸனை உபாஸிப்பது எங்ஙனம் என்றால் அவர்தம் நாமத்தை ஜபிப்பதே. நலம் தரும் சொல்லை நான் கண்டு கொண்டேன் என்று திருமங் கையாழ்வாரும், துவாதசாக்ஷர மந்திரத்தைத் துருவனும் இன னும் ஏனைய திருமந்திரங்களை பலபடவும் பலரும் காட்டியருளி உள்ளனர். இவைகள் நடுவில் நட்சத்திரக்கூட்டத்தில் வெண் ணிலவென நியமங்கள் ஏதும் தேவையற்ற வகையில் எளிமை யாக பிரகாசிப்பது 'ஓம் நமோ வேங்கடேசாய' என்கிற வேங்க டவனின் திருமந்திரம்.

ஸ்ரீ அன்னமாசாரியார்,

'அன்னி மந்த்ரமூல இண்டே

ஆவகிஞ்சஜு

வெண்ணெல வண்டிதி

ஸ்ரீவேங்கடேச மந்த்ரமு'

என பாடியிருக்கிறார். இத்திரு மந்திரம் பாவங்களைப் போக் கிக கலி காலுஷ்யங்களை விலக்கி, மனச்சாந்தியையும், வேண்டுவார் வேண்டிய பலன் களையும் அளிக்கவல்லது. நம் பாரத வாழ் மக்கள் யாவரும் இம்மந்திரத்தை ஜபித்து வந் தால் கிருதயுக தரமம் இக்க லியுகத்திலும் நிலைநாட்டப்பெ றும் எனபதில் ஐயமில்லை.

☆☆☆☆☆☆☆☆

கோயில் குடை

கோயில்களுக்குத் தேவையான கோயில்குடைகளை மலிவு விலையில் தி.தி. தேவஸ்தானம் வழங்கிவரு வது தெரிந்ததே. தற்போது ஆறு மடிப்புக்களைக்கொண்ட கோயில்குடை ஒன்று ரூ. 1000/-க்கு வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. முழு விவரங்களுக்கு "செயலாட்சித்தலை வர, தி.தி. தேவஸ்தானம், திருப்பதி" எனும் முகவரியுடன் ஆங்கிலத்தில் தொடர்பு கொள்ளவும்.

ஸஹஸ்ர நாமம்

நம்மாழ்வார் விளக்கம்

திரு. T.S. ராஜகோபாலன்

ஆவரத்தநோ நிவருத்தாத்மா
ஸம் வருத. ஸம்பரமரத்தந. |
அஹஸ்ஸம்வர்த்தகோ வஹ்நி:
அநிலோ தரணீதர' || 25 ||

230. ஆவர்த்தந: - ஸம்ஸாரமாகிய சக
கரத்தைச் சுழற்றிகொண்டிருப்பவன்

உடலாழிப் பிறப்பு, வீடு உயிர் முதலாமுற்றுமாய்க்
கடலாழிநீர் தோற்றி (1-4-10)

[உடல ஆழி பிறப்பு-சககரம் போல
சுழன்று வரும் சரீரப் பிறப்பு]

231. நிவ்ருத்தாத்மா - இவ்வுலகில
காணும் இயல்புகளைக் காட்டிலும் தனி
இயல்பு வாய்ந்தவன்

எப்பால எவர்க்கும் நலத்தால
உயரநாயுயர்ந்து, அப்பாலவன் (1-7-2)

[அப்பாலவன்-அவ்வருகான ஆனந்தமுடைய
வன்.]

232. ஸம்வ்ருத: தமோ குணமுடையோ
ரககு மறைநதிருப்பவன்

என்றேனும் - கடகண்ணால் காணாத
அவ்அருவை (பெ திரு 33)

[கடகண்ண-கண்களை; கண்ணாகிய கண;
ஊனக் கண எதிர்ப்பதம் உடகண.]

233. ஸம்ப்ரமர்த்தந: தன்னை அறிவதற்கு
இடையூறான அறிவினமையை நாசஞ்செய்ய
வன்.

என்னுள் இருந்தான் அறவீற்றிருந்தான் (8-7-3)

234. அஹஸ்ஸம்வர்த்தக: பகல முத

லிய பிரிவுகள் வாய்ந்த கால சக்கரத்தைச்
சுழற்றுவோன்.

கால சக்கரத்தானுக்கே (4-3-5)

235. வஹ்நி: எங்கும் பரநதிருப்பவனா
தலால யாவற்றையும் சுமப்பவன்; நிதயர்,
முகதர், பத்தர்-யாவர்க்கும் காப்பாவான்.

தன் ஒருமா வயிற்றினுள்ளே வைத்து
ஊழியுழி தலையளிக்கும் (10-7-6)

236. அநில: - தனது பராணனான
வாயுவைக் கொண்டு யாவரையும் வாழச்
செய்பவன். "ப்ராணாத வாயு அஜாயத்"
என்பது குறிப்பு.

உள்ளை என் தனிர்பேர உயிரை (10-10-8)

237. தரணீதர: பூமியை வயிற்றுள்
வைத்துச் சுமப்பவன்.

பார்கலந்த பலவயிற்றான், பாம்பணையான்
(பெ திரு. 86)

ஸுப்ரஸாத. பரஸநாதமா

விசுவஸுக் விசுவபுக்விபு: |

ஸதகரத்தா ஸதக்ரு ஸாதூர

ஜஹ்மூர் நாராயணோந: || 26 ||

238. ஸுப்ரஸாத: அனபரைக் குளிர
நோக்கி அருள் செய்பவன்.

தடவகொன் தாமரைக் கண் விழித்து (9-2-3)

239. ப்ரஸந்நாத்மா விருப்பு,
வெறுப்பு போன்ற கலக்கமில்லாமல் எப்போ
தும் தெளிந்த சிந்தை உடையவன்.

என்கன், இராகம் இலாதான் (1-6-5)

[சிலரை இகழ்தலு, சிலரை விரும்பி ஁த
ரீததல் செய்யாதவன்; பகஷ்பாதமில்லாத
தெளிந்த மனமுடையவன்.]

240. விச்வஸ்ருக் - (இதற்குக் காரணம்)
குணம், குற்றம் இவற்றைப் பராமால், ஁யிர்கள்
஁ய்வதே கருதி ஁லகங்களைப் படைத்தவன்.

தேவர் ஁லகோடு ஁யிர் படைத்தான் (4-10-1)

241. விச்வபுக்விபு: எங்கும் பரந்திருந்து,
யாவரும் ஁னுப்பிப்பவன்.

எஞ்ஞான்றும் எங்கும் ஒழிவற நிறைந்து நின்ற
மெய்ஞ்ஞானச் சோதிக் கண்ணனை (3-2-7)

[எஞ்ஞானமும்-எப்போதும். எங்கும்-எல
லாவற்றுள்ளும். ஒழிவு ஁ற-சோராதவாறு.
மெய்ஞ்ஞானம்-நித்யமான ஞானம்.]

242. ஸத்கர்த்தா - சானறேரை விரும்பி
ஸத்காரம் செய்பவன்.

தமர்கட்கு ஁னியானை (10-5-9)

தமரோடு ஁ங்கு ஁றைவார்க்கு (9-7-2)

[஁ங்கு-திருமூழிக்களத்தில்]

243. ஸத்க்ருத: தானும் இவர்களால்
வணங்கப்பெறுவோன்.

செழுநிலத்தேவர் தான்மறையோர் திசை
கைப்பி ஏத்தும் (8-4-8)

244. ஸாது: இவர்களது விருப்பஞ்
செய்பவன்; தூது செல்வது, தேரோட்டுவது
போன்றவை.

.....என்றான், கருத்தை யுற வீற்றிருத்தான்
கணடு கொண்டே (8-7-1)

245. ஜஹ்நு: தன்னிடம் ஁னபிலலாத
வரகருக்குத் தன்னை மறைப்பவன்,

பிறர்களுக்கு ஁ரிய வித்தகன் (1-3-1)

246. நாராயண: எல்லாவற்றுள்ளும், எல
லாவற்றிற்குப் புறம்புமாக இருப்பவன்.

நாரணன் எம்மான் (10-5-2)

நாரணன் முழுவேழலுக்கும் தாதன் (2-7-2)

247. நர: சேதன், ஁சேதனங்கள் ஁ழி
யாத செல்வமாகப் பெற்றவன்.

஁மைவுடை ஁மரரும் யாவையும் யாவரும்
தானாம், ஁மைவுடை நாரணன் 1-3-3)

(தொடரும்)

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

஁லய- தரிசனம் - திருவயிந்திரபுரம்

கடலூரிலிருந்து மேற்கில் 5 கி.மீ. தொலைவில் இததிருத்தலம் ஁மைந்துள்ளது. மூலவர்
தேய்வநாயகன். நின்ற திருக்கோலத்தில் காட்சியளிகிறார் கிழக்கே திருமுகமண்டலம். ஁றச
வர் தேவநாதன். தாயார வைகுந்த நாயகி (஁ஹமாபபுஜவல்லி) கோயிலுக்கு ஁ருகில் கருடநதி
஁டுகிறது. ஁ளஷதகிரி ஁ன்னும் குன்றின்மேலே ஁யக்கிரீவர் சந்நிதி ஁மைந்துள்ளது. வேதாந்த
தேசிகர் இங்கே தவம் செய்து கருடன் ஁ருளையும், ஁யக்கிரீவர் ஁ருளையும் பெற்றார். தேசிகர்
இங்கு நாற்பதாண்டுகள் வசித்த திருமாளிகையும் ஁வர் கையால் கட்டிய கிணறும் இன்றும் ஁ள
ளன. இததிருத்தலத்தினைத் திருமங்கையாழ்வார் மூன்றாம் பத்து முதல திருமொழியில் பத்துப்
பாசுரங்களில் மங்களாசாசனம் செய்துள்ளார்.

வேதாந்த தேசிகரின் நூல்கள்

தேசிகர் வடமொழியிலும், தென்மொழியிலும் நூறு நூல்களுக்கு மேல எழுதியுள்ளார். ஁வற்
றுள் ரகசியத்திரயஸாரம், ஁பயபரதான ஸாரம், பரமபத ஸோபானம், பாஞ்சராதிர ரட்சை,
கோதாஸ்துதி, யதிராஜஸபதி, சங்கல்ப சூரியோதயம், ஁ம்ஸ ஸந்தேசம், தோபாஷ்யஸாரம்,
பாதுகா சஹஸரம் (இந்நூல் ஁ரே இரவில் பாடியது) ஁கியவை புகழ்பெற்றவை.

஁லகம் ஁யவதற்காக இருபத்து நான்கு பிரபந்தங்களை ஁ருளிச்செய்தார். இதன் தொகுப்பை
'தேசிகப்பிரபந்தம்' ஁ன்னும் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். இதில் நானூற்றைந்து பாக்கள் கொண்ட
பத்தொன்பது பிரபந்தங்களே இப்போது கிடைக்கின்றன.

தொகுப்பு : எஸ். சேதுராமன் - சென்னை.

ஆசார்ய - சிஷ்ய உறவு

ஆசார்ய சிஷ்ய உறவு நிரந்தரமானது. சிஷ்யர்கள் அல்லது மாணவர்களின் அறியாமையை அகற்றுவதில் ஈடுபடுகிறார் ஆசார்யன் அல்லது ஆசிரியன். சிஷ்யன் ஒருவன் தனது குருவுக்கு ஏற்பட்டிருந்த கொடிய நோய் தீர உதவ வேண்டுமென்று கங்கையிலிருந்து ஸநானத்தை முடித்துவந்ததும் தன் எதிரே தோன்றிய பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் ஆகிய மூமூர்த்திகளையும் வேண்டினான். யாரிடமும் எதையும் கேட்கக்கூடாது என்ற தனது உபதேசத்தை மீறிவிட்டதாகக் கூறி சிஷ்யனைக் குரு பெரிதும் கடிந்தார் ஆனால் மூமூர்த்திகளும் அவனது நிலைக்கு ஆதரவாக இருந்தனர். ஆண்டவன் வந்து கதவைத் தட்டிய போதும் புண்டரீகன் என்ற சிஷ்யன் தான் தனது குரு நோயுற்றிருப்பதைக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் அந்தக் கைங்கர்யம் முடியும் வரை வெளியிலேயே இருக்கும்படியும் ஆண்டவனுக்கு உரைத்தான். இதுபோன்ற கைங்கர்யங்கள் புரியும் மாணவர்களுக்கும் சிஷ்யர்களும் என்றும் மனச்சாந்தியுடன் வாழ்வர்.

--ஸ்ரீ ஜயேந்திர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள்

“கத்யத்ரயத்”தின் விசேஷம்

துன்பம் நிறைந்த சமசாரகடலில் மூழ்கிக் கிடக்கும் ஒருவன் அதனின்றும் கரையேறப் பெரிதும் ஆசைப்படுகிறான்; துடிக்கவே செய்கிறான். மகிழ்ச்சிக்கடலில் மூழ்க வேண்டும் என்று அவன் விரும்புகிறான். ஆனால் முன்னதை உதறிவிட்டுப் பின்னதை அடைவது எப்படி என்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை. இந்த நிலையிலிருந்து மாறுபட்ட முனிவர்களும், மகான்களும் நமக்குப் பலவகைகளில் உபதேசித்திருக்கிறார்கள். ஸ்ரீராமானுஜர் “கத்யத்ரயம்” என்ற மூன்று பாசுரங்களினால் மேற்படி தவிப்பில் கிடந்து உழலபவனைக் கைதூக்கிவிட முற்படுகிறார் கோயில்களில் பிரிதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் விகரஹங்களை வழிபடுவதன் மூலம் துன்பங்களினி

றும் விடுபடலாம் என்கிறார் அவர். பக்தர்களைக் கரையேற்றுவதற்காகவே பகவான் அரசசாரூபியாக விளங்குகிறார். இந்த விகரஹங்களில் பரம்பொருளின் சக்தி பூரணமாகவே இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையும் உறுதியும் மனிதருக்கு இருக்க வேண்டும். ஆண்டவன் அந்த விகரஹங்களிலே ஒளிப்பிழம்பாக விளங்குகிறான். “சரணுகதிகத்யம்”, “ஸ்ரீரங்க கத்யம்”, “வைகுண்ட கத்யம்” எனப்படவையே ஸ்ரீராமானுஜரின் “கத்யத்ரயம்” எனபது

--ஸ்ரீமத நாராயண ராமானுஜ சின்ன ஜ்யர்

ராமாவதாரத்தின் லக்ஷியம்

நற்குணமும் நன்னடத்தையும்தான் மகிழ்ச்சியான உலகத்துக்கு நுழைவாயில்களாக அமைகின்றன என்று வேதங்கள் போதிகின்றன. வேதங்களில் என்னென்ன கோட்பாடுகள் கூறப்பட்டுள்ளனவோ அவை அதனைக்கும் எடுத்துக்காட்டாகவே விளங்குகிறது ஸ்ரீமத ராமாயணம். உலகில் சந்தோஷத்துடன் வாழ என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. இவற்றின் அடிப்படையில் அழுத்தமாக அமைந்திருப்பதுதான் நற்குணம். ஸ்ரீராமனைப் பற்றி வால்மீகி முனிவர் வரணிக்கும் போது “குணவான் - வீரயவான்” என்று செபபுகிறார். வாழ்க்கையின் எல்லா அம்சங்களிலும் நேரமையும், தரமமும் துலங்க வேண்டும் எனபதே வால்மீகியின் நோக்கம். ஸ்ரீராமபிரான் வாழ்ந்து காட்டிய வகையில் மனிதர் வாழத் தலைப்பட்டால் அவர்கள் பரிபூரணர்களாக ஆகலாம். துஷ்டர்களை அழிப்பதற்காக ஸ்ரீராமன் அவதரித்தார எனபது வெறும் வியாஜமே. வாழ்க்கைப் பிரசனைகளுக்கு எவ்வாறு தீர்வு காணவேண்டும் எனபதைப் போதிப்பதே ராமாவதாரத்தின் பிரதான லக்ஷியம்

--ஸ்ரீ அக்னி ஹோதரம் ராமானுஜ தாதாசாரியார்

ஆத்ம ஞானமும் ஆனந்த வாழ்வும்

மனிதர்களும், மிருகங்களும் செய்யும்

ஸப்தகிரி

வழக்கங்களைக் காணும்போது யாவும் ஒன்றாகவே இருப்பது தெரியவரும். உண்பது, உறங்குவது, உணர்வது அனைத்தும் ஒரே வகைதான். ஆனால், மனிதனுக்குத் தனித் தன்மையை ஆண்டவன் அளித்திருக்கிறான். அதுதான் பகுத்தறிவு. ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி சிந்தித்தல், சீர்தூக்கிப்பார்த்தல், ஆராய்தல், இவற்றின் மூலம் தகக்கவை, தகாதவை, செய்யக்கூடியவை, செய்யக்கூடாதவை என்ற பாகுபாட்டை அவன் அறிகிறான். ஆண்டவன் யார், நமக்கும் அவனுக்கும் உள்ள உறவு எத்தகையது, ஏன் பிறந்து பிறந்து இறக்கிறோம் எனப் பற்றில் அவன் கருத்தைச் செலுத்தி உண்மையைக் கண்டறியும் சக்தி அவனிடம் இருக்கிறது. பறிவிப் பிணியை அறுத்தெறிய விழைகிறான் இதற்கு வழி என்ன என்று எண்ணி எண்ணி அலைகிறான். இதைத் “தலைவிதி” என்று கூறிப் பலர சமாதானம் காண்கிறார்கள் இப்படிக்கூறுபவர்கள் பிறர துன்பங்களைத் தங்கள் துன்பங்களாகவே கருதி அவற்றைக் களைந்தெறிய முற்படவேண்டும் இப்படி முன் வருபவர்கள்தான் தேவதூதர்கள் துயருறுவோர் இவர்கள் மத்தியிலே வாழ்ந்து இவர்களின் உபதேசங்களபடி நடப்பாரகளானால் நாள்டைவில் அவர்கள் ஆதம் ஞானம் பெற்று ஆனந்த வாழ்வு எய்துவர்

--ஸ்ரீ எஸ்.ஆர். தேமொழியார்

மனதின் ஸ்திரத்தன்மை

மகிழ்ச்சியில் துள்ளிக்குதிக்காமலும் துன்பம் வந்திடும் போது துவளாமலும் மனதை ஒரே நிலையில் நிறுத்தவது எப்படி? புத்தர பிரானையும், ரமண மகரிஷியையும் இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம் புத்த பகவானைப் பலர பலவாறு ஏசினார்கள். அவரது சிஷ்யர்கள் இதுகண்டு பெருங்கிளர்ச்சி அடைந்தார்கள். ஆனால் புத்தரோ நிதானம் இழக்காமல், பொறுமையிலிருந்து பிறழாமல் இருந்தார். திருவண்ணாமலையில் ஜோதியம் யமாகத் திகழ்ந்து வந்த ஸ்ரீரமண பகவானும் எப்போதும் மௌனியாக, பகை உணர்வு ஏதுமில்லாமல், குரோதம் கொள்ளாமல், சகிப்புத் தன்மையை இழக்காமல், பிறர் செய்யும் குற்றங்களையும் தவறுகளையும் மன்னிப்பவராகவும், சந்தோஷத்தில் திளைக்காதவராகவும்

வும் துயரத்தில் தோய்ந்து விடாதவராகவும், நன்மை, தீமைகளை ஒரே சீராகக் கருதுபவராகவும், இறை உணர்விலிருந்து துளியும் பிறழாதவராகவும் பிரகாசித்தார். இதற்கைய நிலையின் மேன்மையைத்தான் அரஜுனனுக்குக் கிருஷ்ணபகவான் உபதேசித்தார்.

--ஸ்ரீ அநிகாத் சைதன்யா (சின்மயா மிஷன்)

மனிதனைச் சிக்கவைக்கும் பலவீனங்கள்

மண்ணில் மனிதனாகப் பிறந்தவன் பல பலவீனங்களுக்கு உட்படுகிறான். இவற்றை வெட்டி மாயத்தால்தான் அவன் உயர்நிலையை அடைய முடியும். பலவீனங்களில் பொய் சொல்லுவது ஒன்று. இரண்டாவது காமக்குரோதங்களில் சிக்குவது. முனரூவது எவ்வித நியாயமுமின்றிப் பிறருக்குத் துன்பம் விளைவிப்பது. பிறர் மீது துவேஷம் கொள்ளுவதும் பகைமை உணர்வுடன் நடந்து கொள்ளுவதும் ஒருவகை பலவீனமே.

--ஸ்ரீ ஜி.வி எஸ்.ஆர். கிருஷ்ணமூர்த்தி காரு

வாமனாவதாரம் போதிக்கும் பாடம்

மதத் தலைவர்களுக்கும், ஆசார்யர்களுக்கும் மரியாதையும், மதிப்பும் காட்டச் சிறுவயதிலிருந்தே பழக்கப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இதில் வயது வித்தியாசத்தைப் பார்ப்பது அவசியமில்லை. மேற்படி மகான்கள் நம் மத்தியில் இருக்கும்போது அவர்களுக்குத் தலைவணங்கி நினரால் வாழ்க்கையில் சுபிட்சம் துவங்கும் வாமன அவதாரத்தில் நடந்ததை நாம் அனைவரும் உள்ளத்தில் கொள்ள வேண்டும். பலி சக்கர வரத்தியிடம் பகவான் யாசிக்க முற்பட்டார். தனக்கு மூன்று அடிகளுக்கு இடம் தருமாபடி கோரினார். பலியைச் சேர்ந்தவர்கள் உஷாராயினர். வந்திருப்பவர் சாமானியர் அல்ல என்பதையும், சாஷாத நாராயணனே வந்திருப்பதாகவும் அறிந்து அவரது கோரிக்கைக்கு இணங்கவேண்டாம் என்று அவர்கள் பலிச சக்கரவரத்திக்கு எச்சரித்தனர். ஆனால் பலி அம்மொழிகளுக்கு இணங்கவில்லை. “பிரஹ்மலாதனின் குடும்பத்தில் தோன்றிய நான் உத்தமர ஒருவருக்கு வாகுத் தந்துவிட்டபிறகு

எப்படி பின்வாங்க முடியும். வேத புருஷனே என் முன்னே வந்திருக்கிறான் என்றால் நான் ஏன் கோரியதை மறுக்க வேண்டும்? மாறு வேஷத்தில் வந்துள்ள என விரோதியாயினும் சரி சொன்னபடிதான் நடப்பேன். மகாவிஷ்ணுவே ஆனதால் பெருமகிழ்ச்சியுடன் என சொல்லைக் காப்பாற்றுவேன்” என்று உறுதியாக இருந்தான் பலிசக்கரவர்த்தி.

--ஸ்ரீவடகுடி பாபு தீக்ஷிதர்

ஸ்ரீதியாகராசர் காட்டும் ஒளி

திருவையாறில் திகழ்ந்த ஸ்ரீதியாகராஜர் வாலமீகி முனிவரின் மறுபிறப்பு என்றும், ஸ்ரீராமபிரானின் பிரபாவங்களைப் பாடுவதற்காகவே இந்த மறுபிறப்பு என்றும் நம்புவோர பலர். ராமநாமத்தைப் பரப்புவதற்காக சங்கீதத்தை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தினார். சங்கீதம் சாம் வேதத்திலிருந்து தோன்றியதாக கருதப்படுகிறது. பகவானை அடைய வேண்டுமானால் சத்குரு ஒருவரை அடைந்து அவர் காட்டும் வழியை ஏற்று வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும் எனபது ஸ்ரீதியாகராஜரின் தேரந்த முடிவு. ஆண்டவனை அடைய விரும்புவன எவ்வளவு திறமைசாலியாகவும், யோகயுகைகளுடன் கூடியவனாகவும் இருப்பினும் குருமுகமாகச் சரியான பாதையை வகுத்துக் கொள்ளாவிடில் அது பெருந்தவறாகும். மனம் தோய்ந்து கிடக்கும் துன்பவனத்திலிருந்து அவனைச் சரியானபடி அழைத்துச் செல்லக்கூடியவர் சத்குருநாதர்தான். சரியான ஞானத்தைப்பெறுவதற்கு இதுதான் உகந்தவழி. நமமுடன் இருக்கும் குடும்பத்தினர், செல்வம், ஆரோக்யம், பந்துக்கள் இவை அனைத்தும் அழியக்கூடியவை. அழியாத வஸ்துவாகிய பரம்பொருளை அடைய சத்குரு காண்பிக்கும் ஒளியே நமக்குத் துணை.

--ஸ்ரீ ஆர். ஆராவமுதன்

உண்மையான பக்தி

ஏகநாதர் எனபவர் ஒரு மகான்; பிரபஞ்சத்தில் வசிப்பவர்கள் அதனை பேரகனும் ஈசுவரம்சம் என்று அவர் கருதினார். உயிருள்ள அதனை ஜீவனங்களையும் அவர் கடவுளாகவே மதித்து நடந்தார் இவ

ரது சஞ்சாரத்தின் போது ராமேசுவரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் லிங்கத்துக்கு அபிஷேகம் செய்வதற்காகக் கங்கையிலிருந்து ஒரு பாத்திரத்தில் ஜலம் கொண்டு வந்து (காசி, ராமேசுவர யாத்திரையைப் பூர்த்தி செய்ய இவ்விதம் கங்கா தீரத்தத்தை எடுத்து வருவது மரபு.) ராமேசுவரத்தை நெருங்கும் சமயம், வழியில் கழுதை ஒன்றைக் கண்டார். அது தாகத்தினால் தவித்துக் கொண்டிருந்தது. அது கண்டு ஏகநாதர் மனம் கரைந்தார்; கழுதையின் தவிப்பு அவர் உள்ளத்தை உருக்கியது. தமமிடமிருந்த கங்கா தீரத்தத்தைக் கழுதைக்கு வழங்க விரும்பினார். ஆனால் சகயாததிரிகரகள் தடுத்தனர் “அது செய்யக் கூடாத காரியம்” என்று உறுதியாக எடுத்துக் கூறினார் ஆனால் கழுதையில பரம்பொருளைக் கண்ட ஏகநாதர் அதற்குக் கங்கா தீரத்தத்தை அளித்து தாகத்தவிப்பை நீக்கினார். இதுவே உண்மையான பக்தி.

--ஸ்ரீ சிவராம கிருஷ்ண சரமா

எல்லாவற்றிற்கும் நன்றி “ஹிந்து” தொகுத்தது “சரண்யன்” - சென்னை-61.

பசு உண்டானதைப் பற்றி வேதம் கூறுகிறது:-

பிரம்மா உயிர ராசிகளை படைக்க சங்கலபம் செய்து வேளவி வளரத்தார். அதிலிருந்து, அக்னி, வாயு, சூரியன் தோன்றினார்கள்.

இம்மூவரும் உயிர்படைக்க ஒன்று சேர்ந்து விரும்பி, புது படைப்புக்கு உயிர கொடுக்க அக்னியும், உருவமும், உடலும் கொடுக்க வாயுவும், புலன்களைக் கொடுக்க சூரியனும் ஹோமம் செய்து உருவானதே பசு இப்பசுவின் பால தனக்குத்தான் சொந்தம் என்று மூவரும் உரிமை கொண்டாட பிரம்மா, “உயிர கொடுத்த அக்னியே உரிமை பெற்றவர்” என்று தீர்ப்பு கூறி, அதுமுதல் பசுவிற்கு ‘அக்னி ஹோதரி’ என்ற மற்ற பெயரும் ஏற்பட்டது. (அக்னிகு உரியது என்று பொருள்) அவர், மற்றவர்களுக்கும் கருணை கூர்ந்து பால உதவ முன்வந்தார். இக்குறிப்பு வராஹ புராணத்தில் உள்ளது.

--திரு. என்.சி. கோபாலன் - சென்னை.

